Ludas Matyi

XXXIV. ÉVFOLYAM, 34. SZÁM Ára: 1,80 Ft 1978. AUGUSZTUS 24.

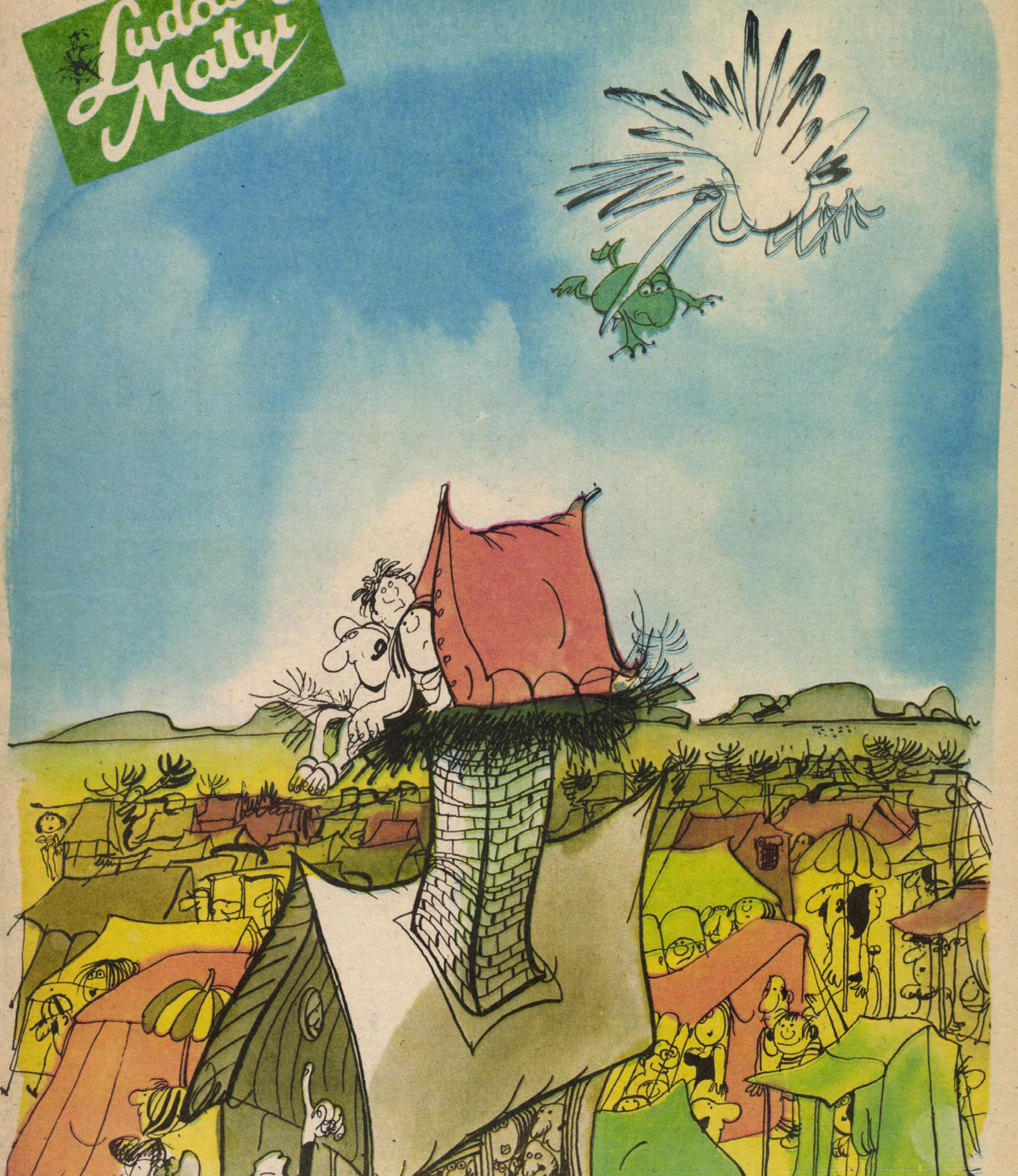

Sajdik Ferenc rajza

ZSÚFOLTAK A KEMPINGEK

— *Reggelivel együtt adtam ki a szállást . . .*

KEDVES LUDAS!

INGATLANKEZELÉS '78

MŰVÉSZPORTRÉ AZ ABLAKRÓL

Kedves Ludas! Fénykép sokféle összegyűlt már nálunk az idők során: albumban, dobozban, borítékban, vagy csak úgy ömlesztve, különböző fiókokban.

De ilyen fotó még nem készült családunkban, sem most, az atomkorban, sem a felmenők idején; — témában ilyen szokatlan, kivitelben ilyen igényes és merész, amelyben a fotómodell széle-hossza, minden apró részlete tisztán kivehető. Ahogyan a körzeti házkezelőség kívánta, midőn a Kéményseprő V. véleményével és a Gázművek engedélyével felszerelve előadtam a gázfűtés bevezetésére vonatkozó szándékomat. (Mert már csak a legfőbb illetékes, az IKV jóváhagyását kellett megszereznem ahhoz, hogy rég dédelgetett — és hivatalosan is buzdított — nagyratörő tervemet, lakásunk fűtésének korszerűsítését megvalósíthassam.)

Szándékom: az utcai ablak alá kivezettetni a parapet konvektort. Másképp nem is lehet, mert ennek a szobának a kéménye közös a szomszéd lakással; az ottlakók viszont nem gázzal fűtenek, így balesetveszélyes lenne rájuk nézve, ha a közös kéménybe vezetnénk ki a gáz-melléktermékét. Azonfelül mellékutcára néz az ablak, tudnivaló, hogy ott a falra kivezetett konvektor nem rontja a városképet.

— Írjon egy kérvényt hozzánk — mondja a tisztviselő — 3—3 darab levelezőlap méretű fényképpel az érintett ablakról. A fényképen az egész ablaknak, s az alatta levő falsíknak kell látszania; azon bejelölt piros karikával tessék majd jelezni a parapet konvektor kivezetésének helyét.

Elmondtam, hogy a harmadik emeleten lakunk. A házzal szemközt a Nagycsarnok épülete áll, ablakomból annak tetejére látok. A fényképezést szinte lehetetlen megoldani, ki megy fel nekem a Csarnok meredek, ferde tetejére, hogy szemből lefotózza az ablakomat? Kértem a tisztviselőt, — mivel a körzeti házkezelőség a mellettünk levő házban van, — jöjjön ki velem az utcára, tekintsen fel az ablakunkra és állapítsa meg szemrevételezés útján, hol lesz a konvektor kivezetésének helye.

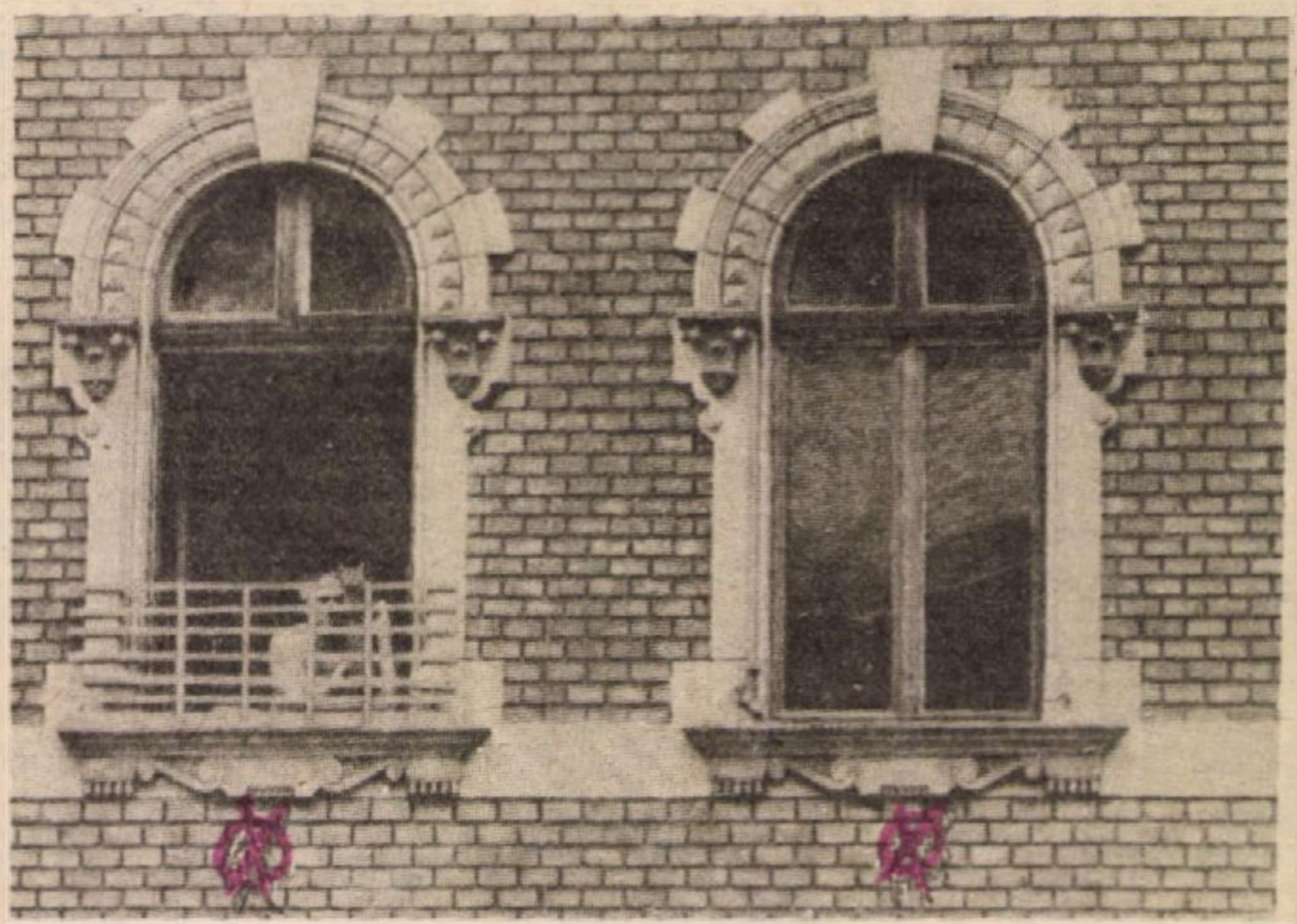

— Nem tehetem kérem, — mondta, — ragaszkodnom kell a 3—3 darab levelezőlap méretű fényképhez. Csak azzal együtt továbbíthatom kérelmét a kerületi Központba, amely majd 2—3 héten belül megküldi döntését. Tessék valahogy megoldani.

Megoldottam. Hogyan? Csak a fiam tudná megmondani. Egy diákkori barátját — ügyes amatőr fényképészt — mozgósította, aki némi honorárium fejében felmászott fiammal a Csarnok tetejére, s elkészítette a kívánt felvételt.

A továbbiakban már minden előírásosan történt. Beadtam a kérvényt 3—3 darab levelezőlap méretű fényképpel az ablakról. Tessék nézni, igazi művészportré. Sztárfotó, mondhatnám. Őszinte, valósághű, megbízhatóan hiteles. Látszik rajta az ablak, a felette levő ornamens, az alatta levő falsík, az ablakpárkánynál a könnyű farács, amely mögött cicánk, Kandúr Bandi napozni szokott.

A fénykép dokumentumerejéhez nem férhet kétség. A Központ mégis elutasította kérelmemet. Hogy fűtsek más módon — úgymond, — mivel kár azért a falsíkért, oda parapet konvektor kivezetése nem engedélyezhető.

Majd megpróbálok más módon fűteni. Télig még lesz időm eldönteni, hogyan. A cserépkályhát ugyan már lebontattam, más kályhát nem vettem. De fűteni fogok. Valamivel. Talán napelemekkel; ultrahanggal, lézersugárral, — majd csak eszembe jut addig néhány ötlet. Csak azt nem fogom tudni sem most, sem soha kitalálni, miért kell ahhoz külön körzeti házkezelőség, kérvény, zsonglőrmutatványszámba menő fényképezés, hogy a korszerűsítést kizárólag a kerületi Központ utasíthassa el. Nem volna elégséges valamivel kevesebb fiók, felettes szerv, külön részleg az elutasításhoz?

Bars Sári

HERCEHURCA

Közmondásaink igazán olyanok, hogy tanulhat belőle a kevésbé bölcs is. Okosságukkal jó magam is élek. Egyik kedvencem, közmondásom: új seprő jól seper, de nem mindig tudja, hogy hol a szemét.

Történt pedig egy alkalommal, hogy az ingatlankezelő vállalat, Miskolcon, a Stadion utcában, átalakítást végzett egy házon. A munka nagyon nehezen, lassan ment, mondhatnánk ingatlankezdő módra haladt, így a bérlő felajánlotta, hogy majd ő kerít erre a munkára kivitelezőt.

Ezt az ajánlatot az ingatlankezelő vállalat igazgatója örömmel fogadta, hiszen így mindenki nyer. Az ingatlankezelő szabad kapacitást, a bérlő pedig annyit, hogy talán előbb fejeződik be a munka.

Az ügyben jöttek-mentek is a telefonok és a levelek, amelyekben végül az ingatlankezelő leszögezi, hogy a bérlő csak nyugodtan végeztesse el a szükséges munkát, majd azt a vállalat egy összegben kifizeti. Sajnos, a bérlő még mindig nem ismerte a vállalatot, így elvégeztette a lakáskarbantartóval az ingatlankezelő vállalat által engedélyezett munka egy részét. Túlzott bizalommal... Mert a vállalat nem volt hajlandó fizetni. Pontosabban hosszas vita, egyeztetés, tárgyalás után az igazgató utasításban kiadta, hogy ki kell fizetni a számlán szereplő összeget.

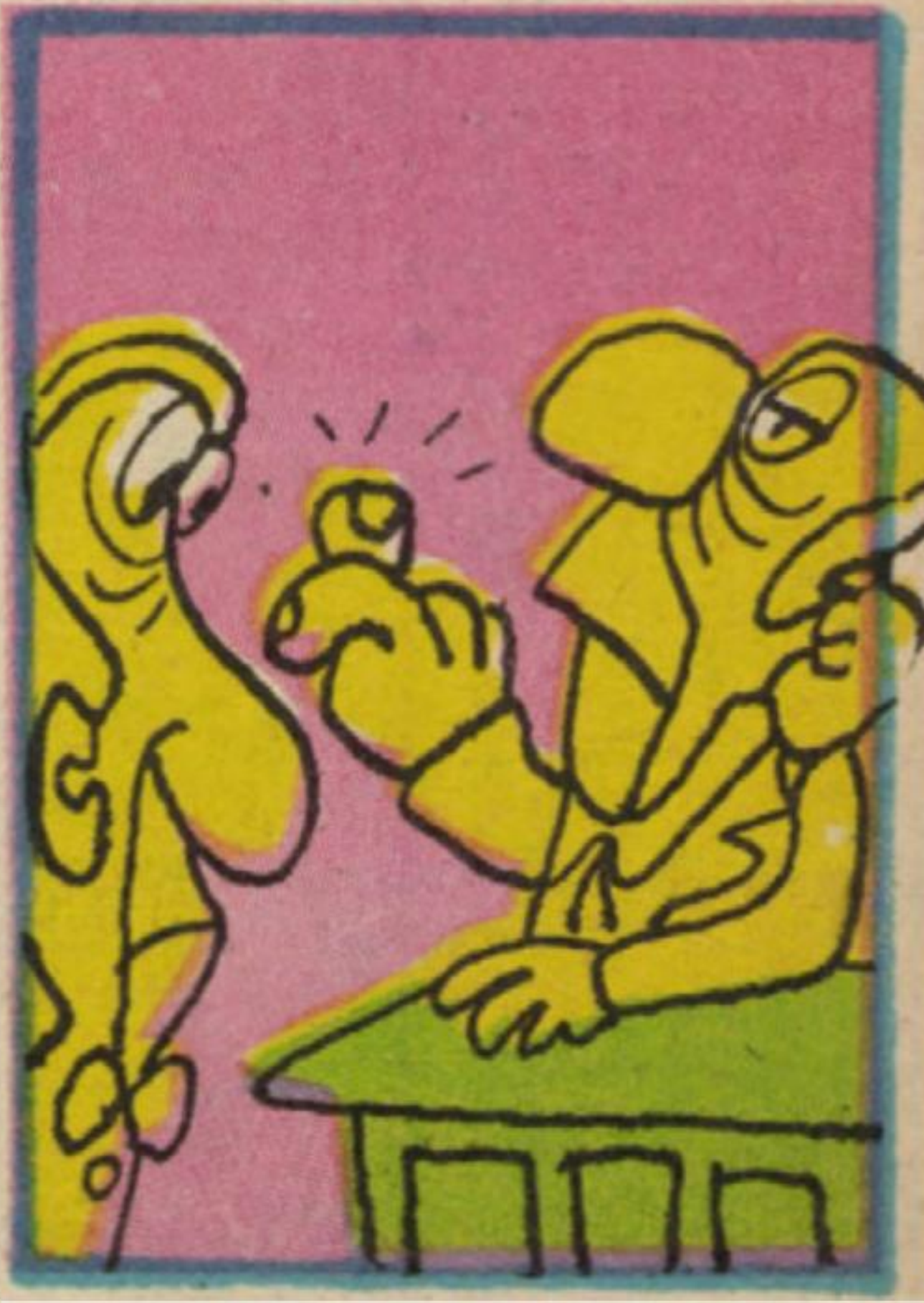

Az igazgató azonban „csak" igazgató... A műszakiak felülbírálva az igazgatói utasítást, a kérdéses összegnek csupán a felét voltak hajlandók átutalni a bérlő OTP-számlájára. Ennek már egy hónapja és most állhatna a bál... De kinek van enynyi herce-hurcához kedve? Ki győzi ezt utánjárással, idegekkel és munkaidővel?

Buchert Miklós

MÚZEUMI CSENDÉLET

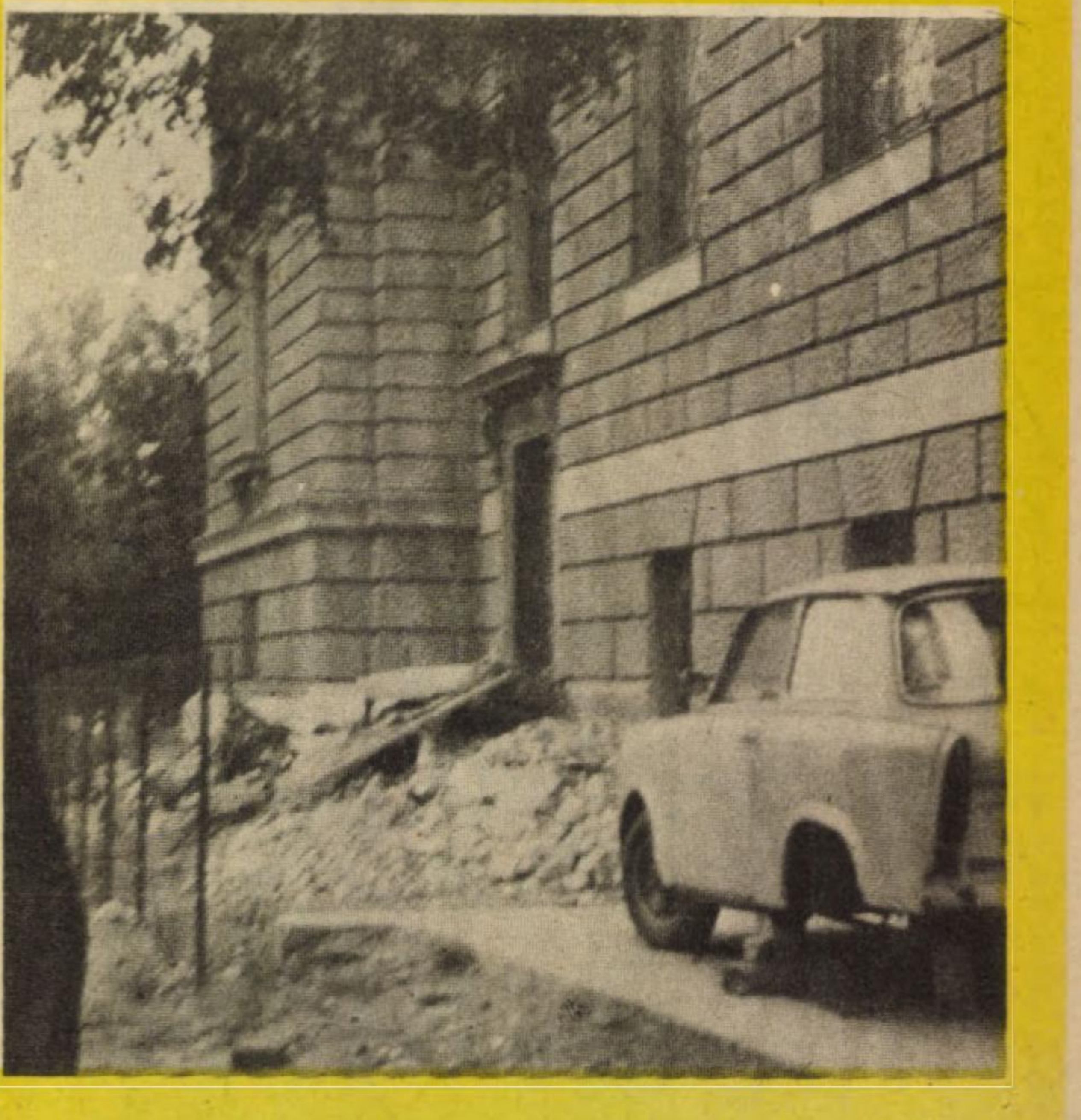

A Szépművészeti Múzeum hátsó frontjánál (ahol felvételem készült), azért kerítették be vajon a hónapok óta ottlevő sittet, hogy el ne lopják? A drótkerítés áráért nem lehetett volna-e inkább elszállíttatni, az ott vesztegló háromkerekű autóval együtt?
— Horváth Zoltán, Bp., Damjanich u. 27. — 1071.

NÉZZ A KAPU ALÁ IS...

A belváros nagyarányú átépítése nagy türelmet igényel az ott lakóktól. Ám a rendetlenség nem okvetlen velejárója sem az építésnek, sem a tatarozásnak.

A Régiposta utca 19-ben évek óta dolgoznak a különféle szakiparosok. Festők, kőművesek, ácsok meg lift-, víz- és villanyszerelők váltják egymást. A ház kapuja alatt sötétség és szeméttenger. Homokbucka, gázpalack, cementeszsák, szemétgyűjtő kuka, faanyagok, építési törmelék.

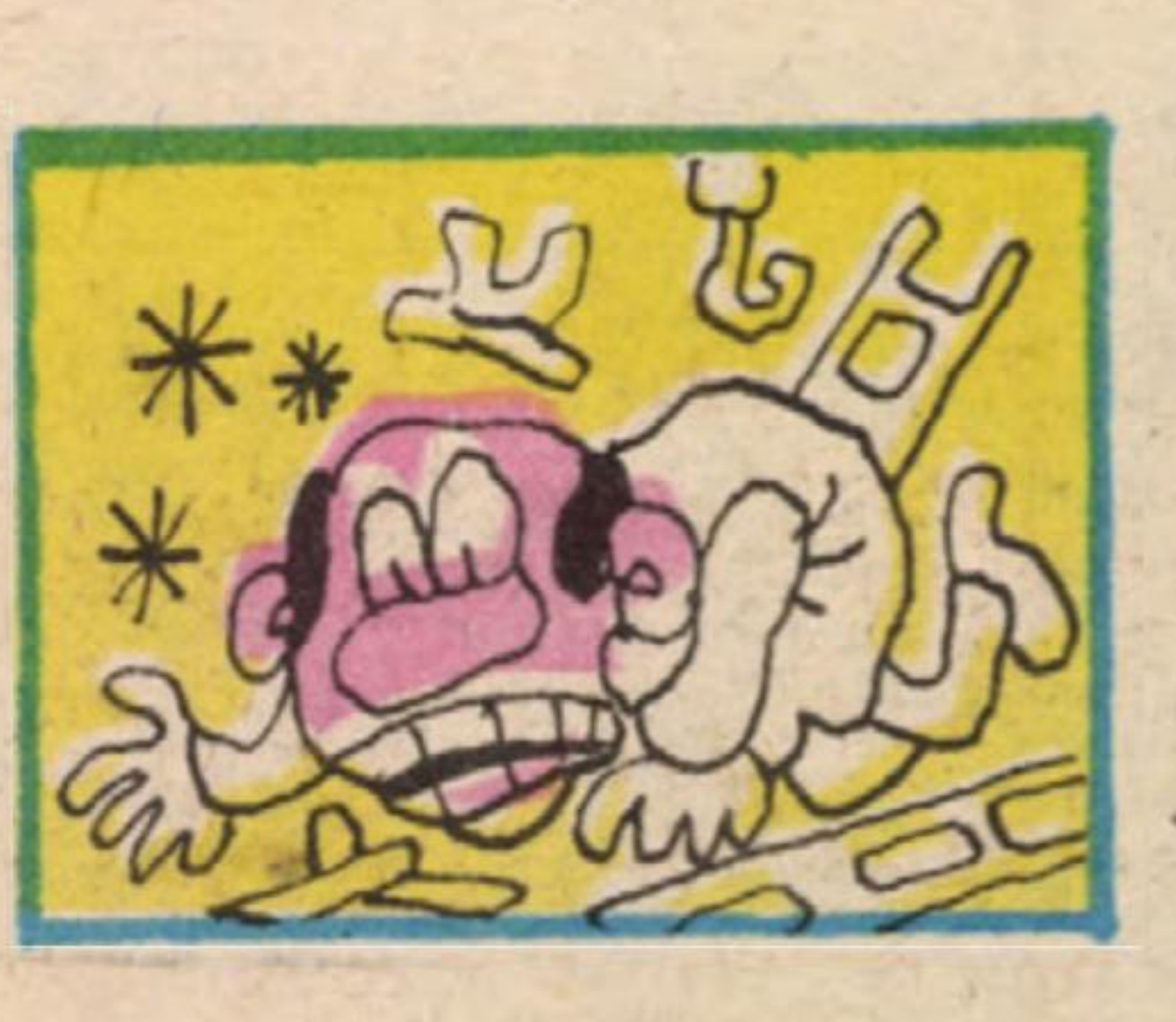

A ház gazdája, az V. kerületi IKV néha ellenőrizhetné a saját portáit.

(f. i.)

ÁLRUHÁBAN

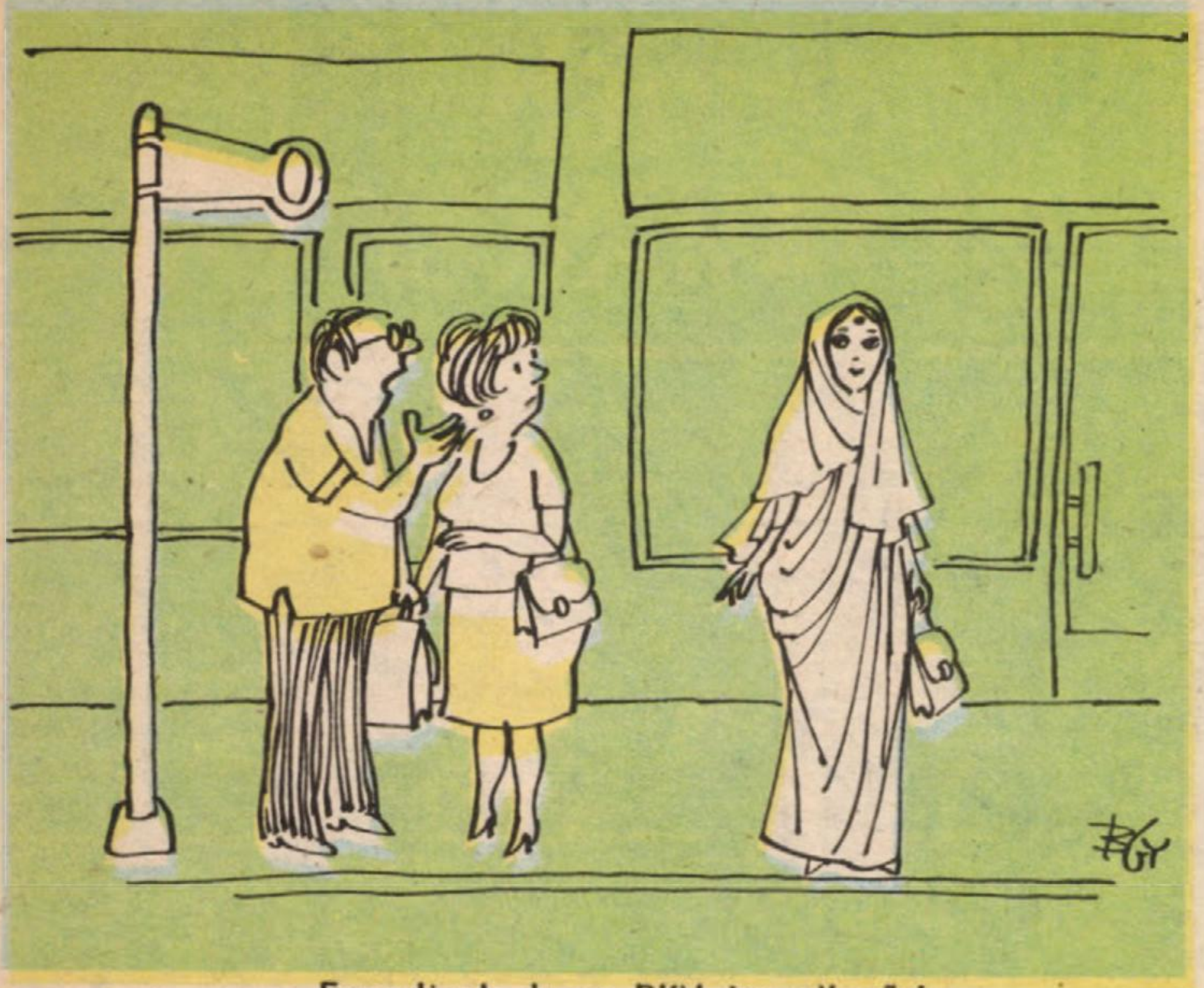

– Fogadjunk, hogy BKV jegyellenőr!

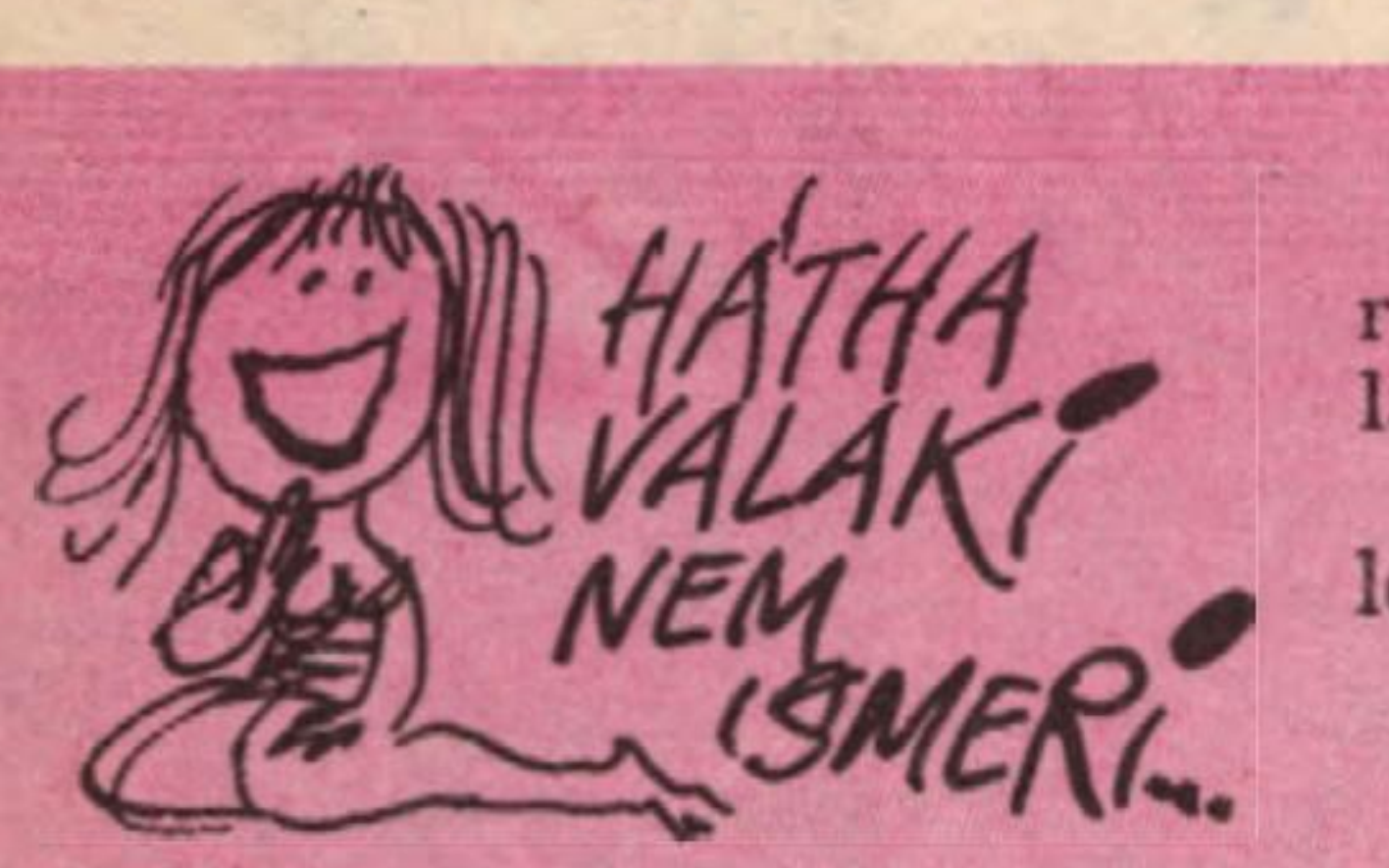
HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Itt tilos fürödni! — szól rá a strandőr egy szép fiatal lányra.
— Miért nem szólt, mielőtt levetkőztem?
— Vetkőzni nem tilos.

— Mancika, a szivében úgy olvasok, mint egy nyitott könyvben.
— Jó, de attól még nem kell a borítót agyonnyomni.

CARTER ATTRAKCIÓJA

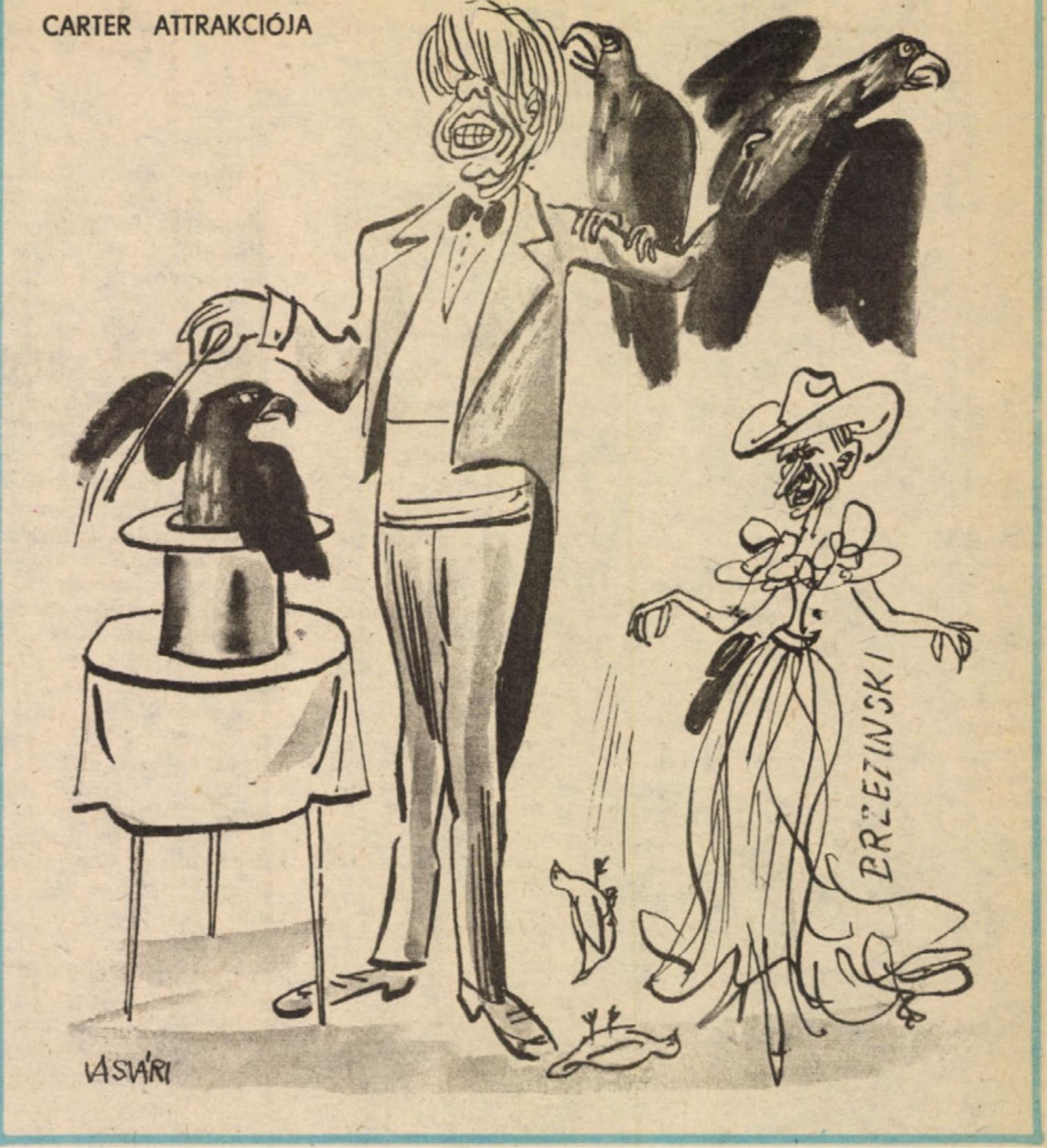

VILMA NÉNI

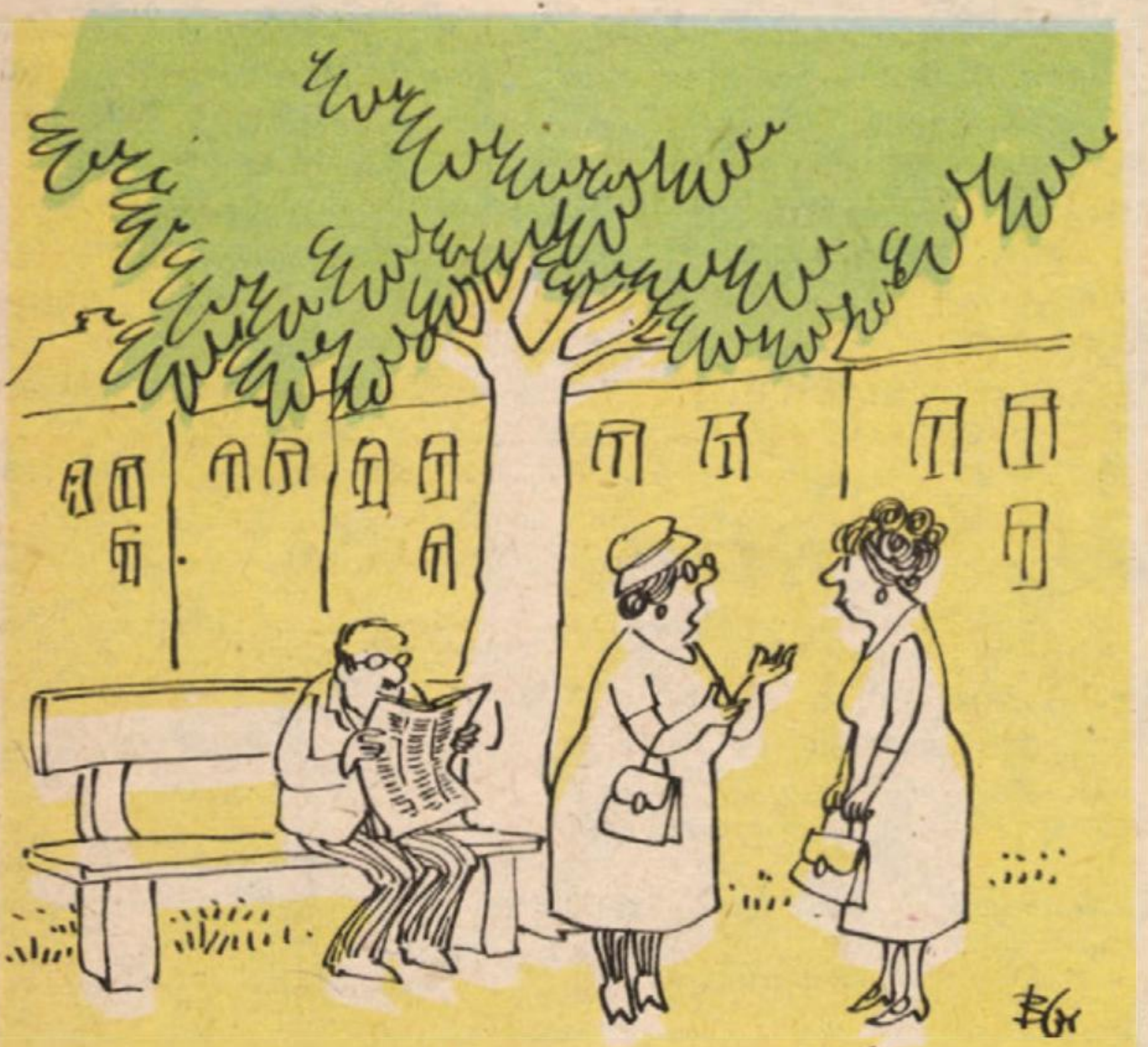

– Nem hiszem, édesem, hogy Róbert László el tudná intézni, hogy magyar legyen a pápa...

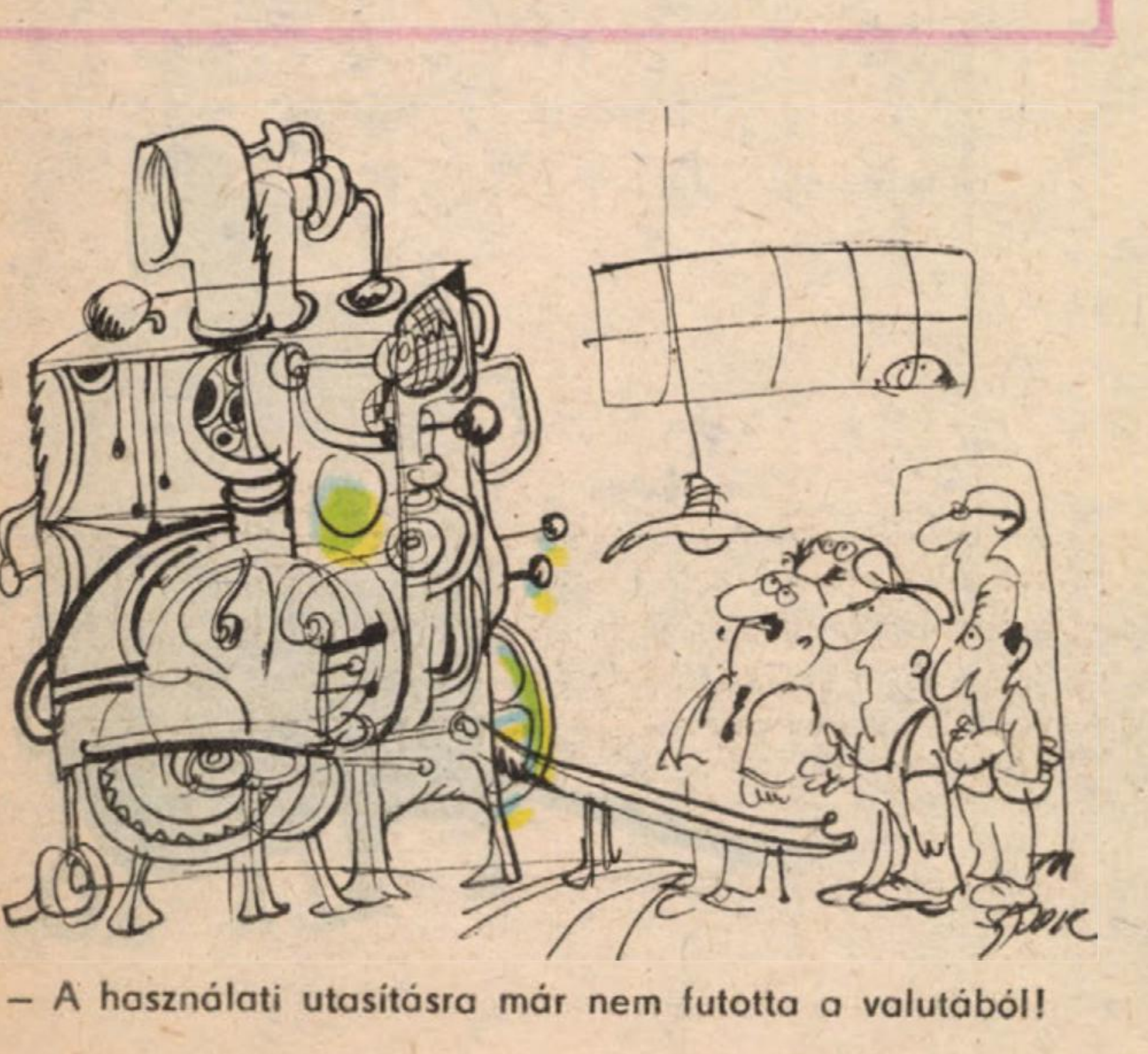

– A használati utasításra már nem futotta a valutából!

BOKSZ

Annyira szeretem a sportot, hogy még a sportújságot is hátulról kezdem olvasni. Egy ilyen rükverc-tevékenység során fedeztem fel a Népsport augusztus 5-i számának nyolcadik, vagyis leghátsó oldalán a következő szemelvényt:

> **Az ökölvívósportban a századforduló óta számon tartanak egy szomorú rekordot is: kereken 700 ökölvívó lelte halálát a mérkőzés közben elszenvedett ütés következtében. Az amatőröknél legutóbb a spanyol Juan Rubia Melero és Salvador Pons, a hivatásosoknál pedig az olasz Angelo Jacopucci volt a halálos áldozat.**

Zaklatott lélekkel lapoztam tovább, visszafelé és ugyanennek a számnak a 6. oldalán — nem csekély meglepetésemre — ez a közlemény ütötte meg a szememet:

> **Az Építők SC ökölvívó-szakosztálya felvételt hirdet az 1962—65. év között született fiúk részére. Jelentkezni lehet az Építők SC népligeti pályáján hétfőn, szerdán, pénteken Fogarassy Mihály vezető edzőnél vagy Szabó Ferenc edzőnél.**

Kétrét görnyedtem, ahogy a két gyors balcsapott nyomán kiszaladt belőlem a szufla. Lelkem mélyén kettős fedezékbe vonult az elvetélt bunyós, bár a kétbalkezes két balkezes egyikét mintha mélyütésnek vélte volna. Aztán egyszerre csak rájöttem, miről van itt szó és akkor mélységesen szégyellni kezdtem a roggyantságomat. Hiszen ez... emberek, kor-, elv-, harcos- és sporttársak!... hiszen ez a reklám történetének legnagyobb találmánya, propagandaértékét tekintve legalábbis egyenértékű a gazdája hangját (His Master's Voice) hallgató lemezkutya felfedezésével.

Rohanó korunk embere ugyanis merész, önálló lélek. Utálja a szájbarágást. Így aztán, ha plakátról, vászonról, képernyőről és gyufacímkéről szakadatlanul azt harsogják, pumpálják, préselik, pofozzák és dömöckölik a képébe, hogy — tudomisén — „Vásárolj Durrdefekt autógumit!”, előbb-utóbb fix, hogy felmegy a vérnyomása és így kiált:

— Hát juszt se vásárolok. Arabella, megkérlek, köpj szemen, ha azt látod, hogy Durrdefekt autógumit próbálok vásárolni.

Míg ezzel szemben...

Amióta a cigarettadobozokra világszerte rányomtatják, hogy a dohányzás káros az egészségre, többet bagózunk, mint valaha. Amióta tudományos cikkek ezrei muzsikálják a fülünkbe, hogy ne piálj, mert meghülyülsz — iszunk, mint a gödény.

Ily módon remélhető, hogy a két hír elolvastával minden apa hóna alá csapja 10—12 éves fiúgyermekét, tébolyult tempóban vágtat az Építők SC toborzójára, s a magyar ökölvívás buja virágzásnak indul.

Mit mondjak, ráfér.

A téma további kigömbölyödését jelzi aztán az a kis nyilatkozat, amit a Népsport július 30-i számában találtam.

> **Giovanni BENELLI, firenzei érsek, a pápa korábbi közeli munkatársa:**
> **„Jacopucci halála figyelmeztetésül szolgálhat a sportvilág számára. Az ökölvívás nem más, mint a kíméletlen erőszak engedélyezése. Azonnal be kell tiltani!...”**

Ez kemény beszéd és azt bizonyítja, hogy a bíbornoki kar érdeklődési köre hasonlíthatatlanul tágabb az együgyű ökölvívóknál. Ezt persze eddig is sejtettük, hiszen Joe Louis és Jack Dempsey még sohasem emelte fel szavát — teszem azt — a papi nőtlenség ellen.

Mindenesetre jó dolog, hogy a kép egyre színesedik, a lélek és a fizikum bajnokai ilyen közel kerülnek egymáshoz. Már hallom is egy későbbi nagy meccs riporterének elfuló hangját:

— XIX. Bonifác most kemény felütésekkel szorítja a kötelekhez Muhammad Alit, aki egy jól irányzott enciklikával válaszolt. A muzulmán szurkolók felállva biztatják kedvencüket: „Át-kozd ki! Át-kozd ki!”

És kíváncsian várom, mit ír majd Papp Laci az Új Emberben a töredelem szentségéről.

Peterdi Pál

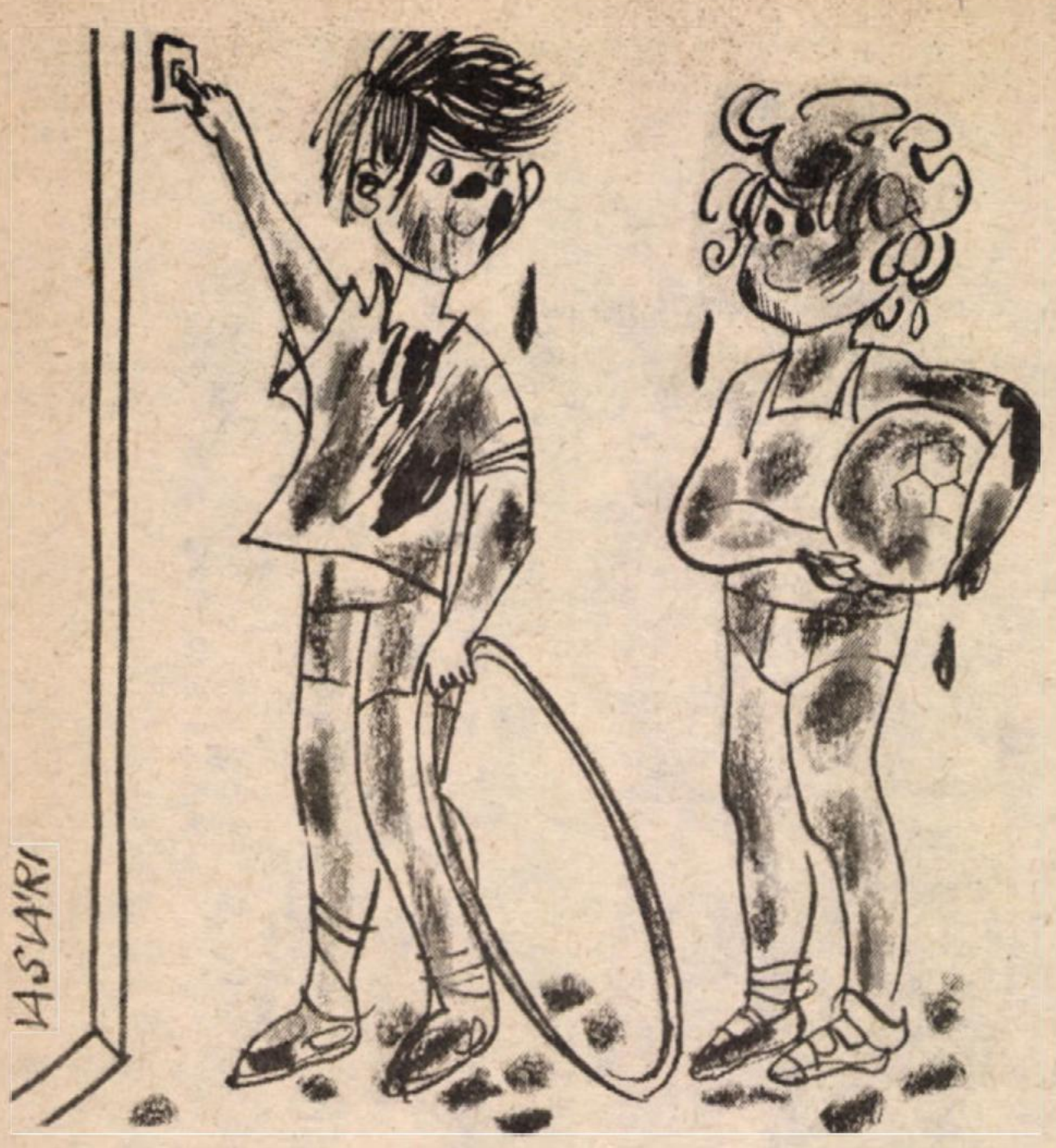

– Remélem, vízhiány van...

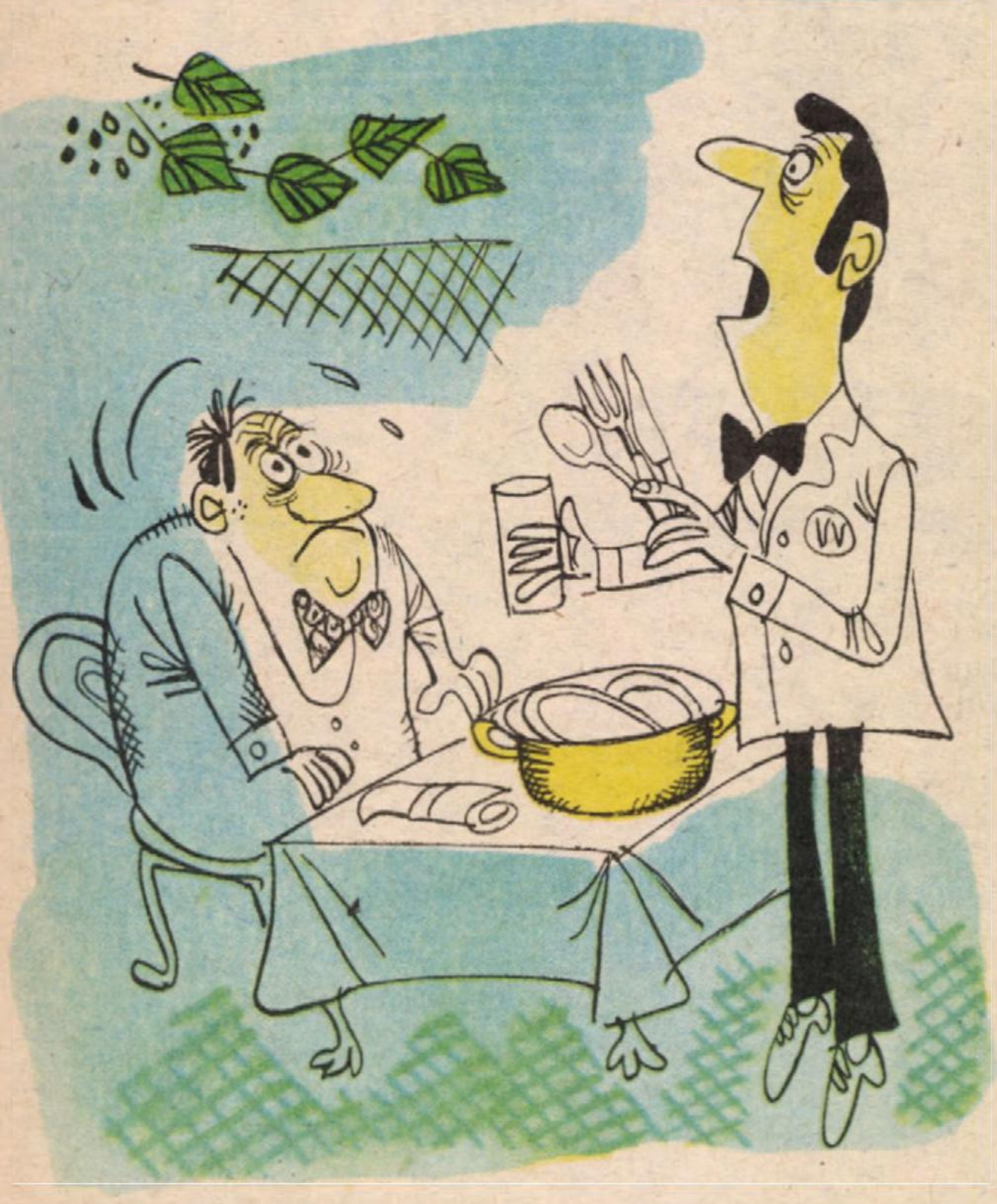

– Mi a „Csináld magad" mozgalom hívei vagyunk. Minden vendég mosogassa el a használt edényeit.

Levélváltás a zsúfoltságról

Kedves Szerkesztő úr!

Napi hivatali munkám mellett két kiskorú gyermekemet és a férjemet is ellátom, főzök rájuk, rendben tartom a ruháikat, takarítom a lakást. Tessék elhinni, hogy mindez összesen nem fáraszt el annyira, mint az autóbuszok, a villamosok, a metró túlzsúfoltsága, valamint a napi bevásárlások tortúrája, az ugyancsak túlzsúfolt üzletekben. Ez nemcsak fáraszt, hanem idegileg is megvisel: az utasok a közlekedésben, a vevők az üzletekben éppen olyan elnyűttek, mint én. Igyekszem fegyelmezni magam. de még hallgatni is rossz a sok gorombáskodást, mert tülekedés közben senki sem törődik a másikkal. Nem lehetne, hogy a BKV a közlekedésben, a kereskedelem pedig legalább a közértekben enyhítsen a túlzsúfoltságon és megkímélje az idegeinket?

Kedves Asszonyom!

Bizony lehetne.

Ha például a BKV nem töri magát, hogy a Margit-híd tatarozása alatt is járjon a 12-es busz, és nem állította volna be a sok kacskaringóval és nehézséggel közlekedő 4-es és 6-os villamospótló autóbusz járatokat, akkor nem lenne semmi baja. Nem szidnák a nehézségekért, az utasok viszont járhatnának gyalog a Margit-hídon át Pestről Budára és vissza. Úgy látszik, a BKV inkább azt a zsonglőrmutatványt választotta, hogy a javítás alatt álló hídnak hol az egyik, hol a másik sávján szállítja az utasokat. hogy mégse kelljen nekik mintegy fél esztendeig gyalog közlekedniük a hídon.

Persze, vannak, akik nem szimpatizálnak a BKV-val, azért még azt is az ő terhére írják, hogy a Margit-híd javítása miatt a többi Duna-híd közlekedése is lelassult: a buszjáratok szinte bandukolnak, a kocsik tömöttek, rengeteg a közlekedési dugó, sőt a metrónak sincsenek üres pillanatai. Vannak, akik még a taxiközlekedés nehézségeit is a BKV nyakába varrják, mondván, hogy nem mindegy, mennyit áll a buszok miatt a taxi, mert állásidőben is ketyeg az óra és a nemrég bevezetett 30 százalékos tarifaemelés helyett — a közlekedési dugótól függően — olykor 50 százalékkal is magasabb összeg terheli az utas pénztárcáját. Örüljünk, hogy legalább a BKV nem számít veszteglési és zsúfoltsági pótdíjat, noha a bérletes — vagy akár a jeggyel utazó — utas gyakran fél órával is több menetidőt tölthet a BKV járatain — emelt tarifa nélkül.

Egészen másként kell megítélni a közértekben, az ABC-áruházakban az ön által is szóvá tett és közismert zsúfoltságot. Ehhez azonban sem a Margit-hídnak, sem a BKV-nak az égvilágon semmi köze sincs. Egyszerűen arról van szó, hogy a sok vevőhöz viszonyítva kicsik az üzlethelyiségek. Ahol esetleg elég nagyok lennének, ott segítenek, hogy azok is szűkek legyenek. Hogy ne lődörögjön a vásárló a nagy bolthelyiségben, a tágasabb vevőteret kitapétázzák konzervpiramisokkal. Így sikerül a vevők utcácskáját olyan szűkre összeszorítani, hogy a vásárló, kosárral a kezében, úgy érzi magát, mintha álló autóbuszon utazna, csak valamivel még rosszabbul, mert a boltokban nincs fogantyú, amibe belekapaszkodhat, és a bolt nem is jármű.

Egyébként: a közértek túlzsúfoltságának a megszüntetésére két javaslatom is van. Az egyik: kisebb konzervpiramisokat építsenek az üzlettérbe és ha az áru fogyóban van, töltsék fel a raktárból. A másik javaslatom a vevők segítségét igényli: ha a záróra előtt 40—50 perccel mennének bevásárolni, nem lenne zsúfoltság, mert akkor már a napi takarítás zavartalanul folyik az üzletekben. Ez csak azóta van így, amióta a takarításra szánt összeget az üzlet dolgozói kapják. Meg is érdemlik, hiszen a zárórába beleférő takarítás ideje alatt is kiszolgálják a vevőket, méghozzá zsúfoltság nélkül. Olyankor ugyanis, már alig-alig mer betérni a boltba egy-egy elszánt vásárló. Mert a többségük már néhány hónap alatt megtanulta, hogy takarítás közben nem illik zavarni a dolgozót.

Földes György

ÁRLESZÁLLÍTÁS

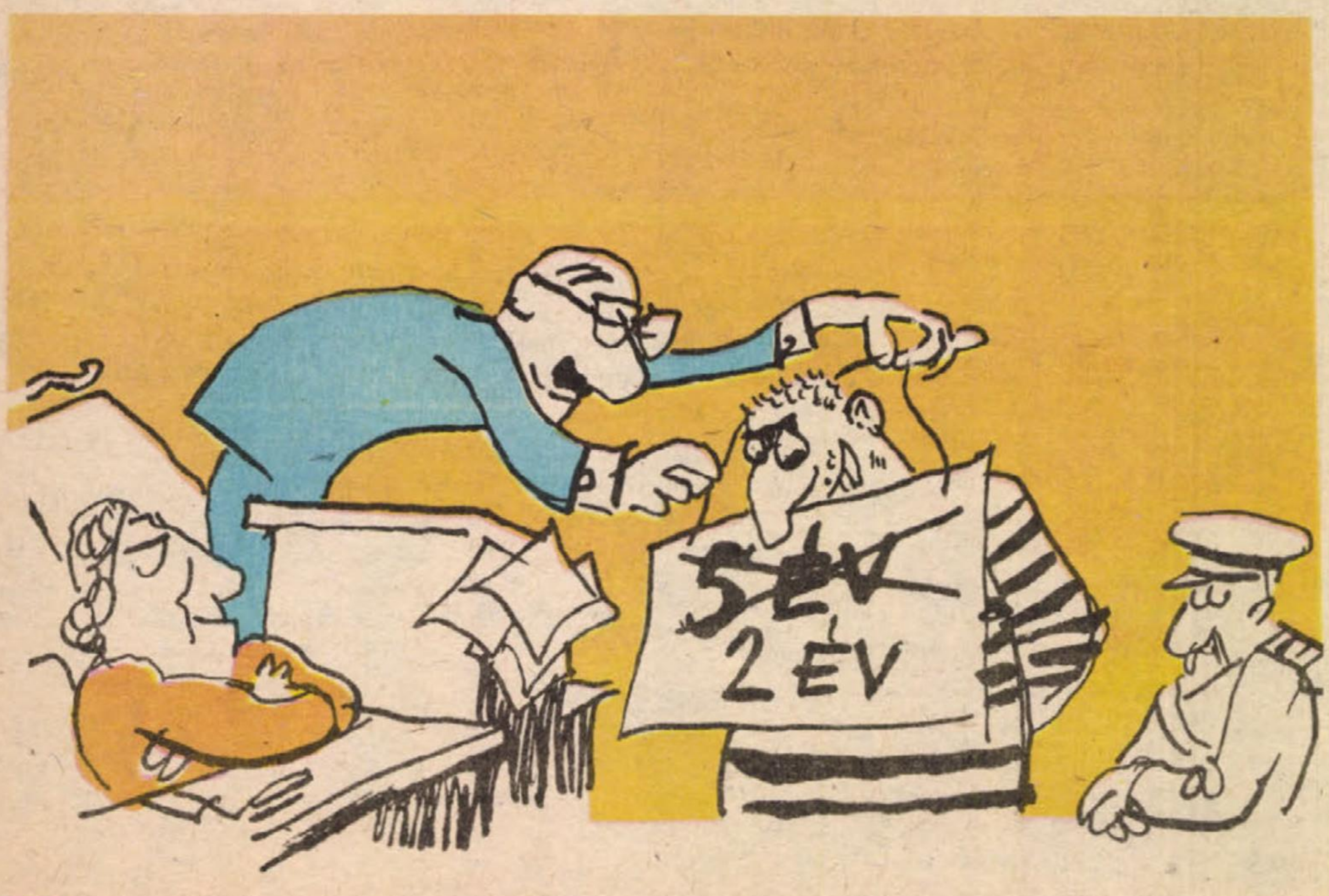

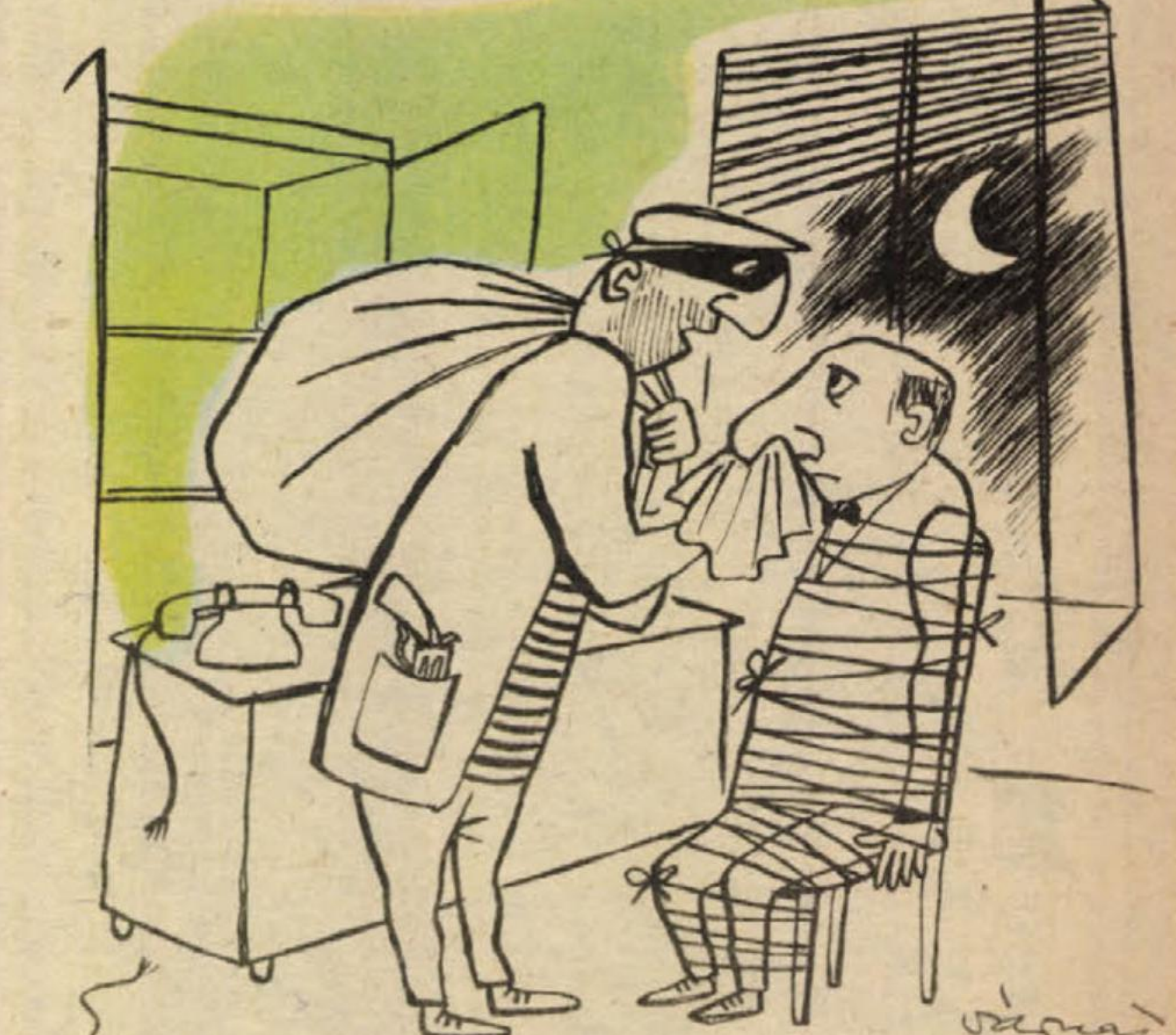

– Na, fújja ki szépen...

Fülöp György:

Szuperkutyák

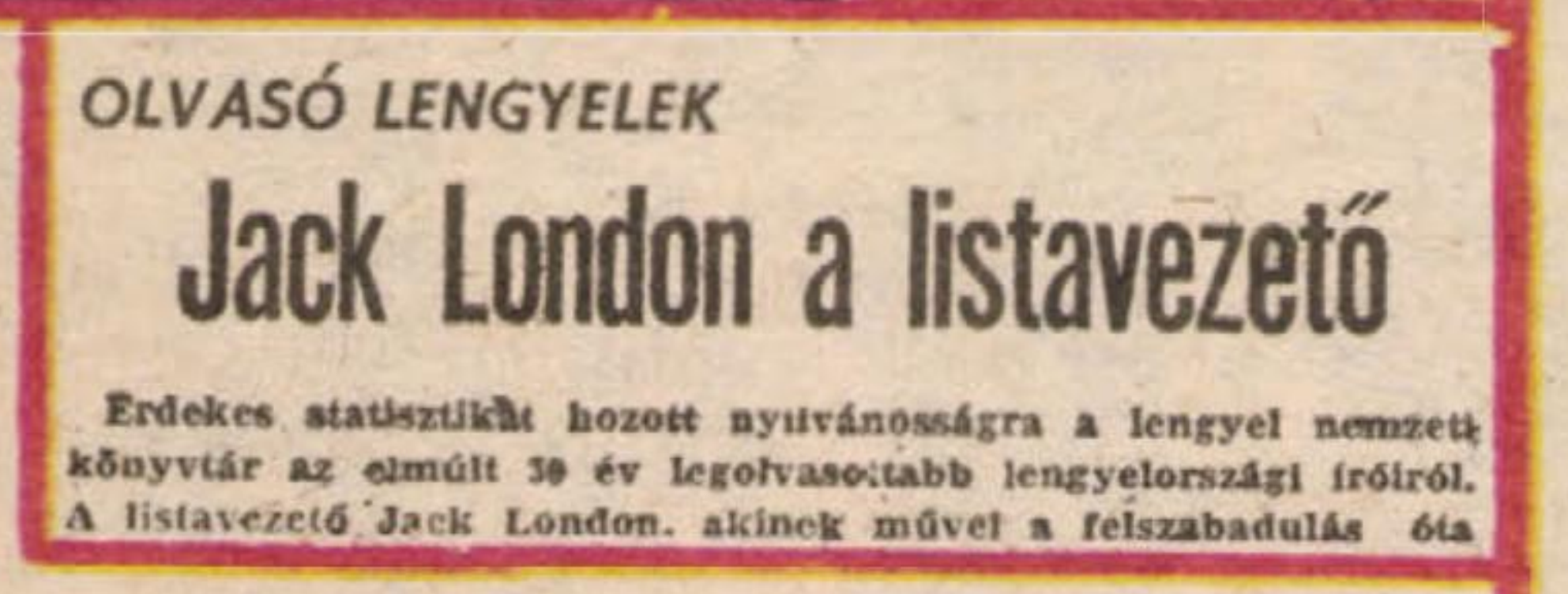

OLVASÓ LENGYELEK

Jack London a listavezető

Érdekes statisztikát hozott nyilvánosságra a lengyel nemzeti könyvtár az elmúlt 30 év legolvasottabb lengyelországi íróiról. A listavezető Jack London, akinek művei a felszabadulás óta

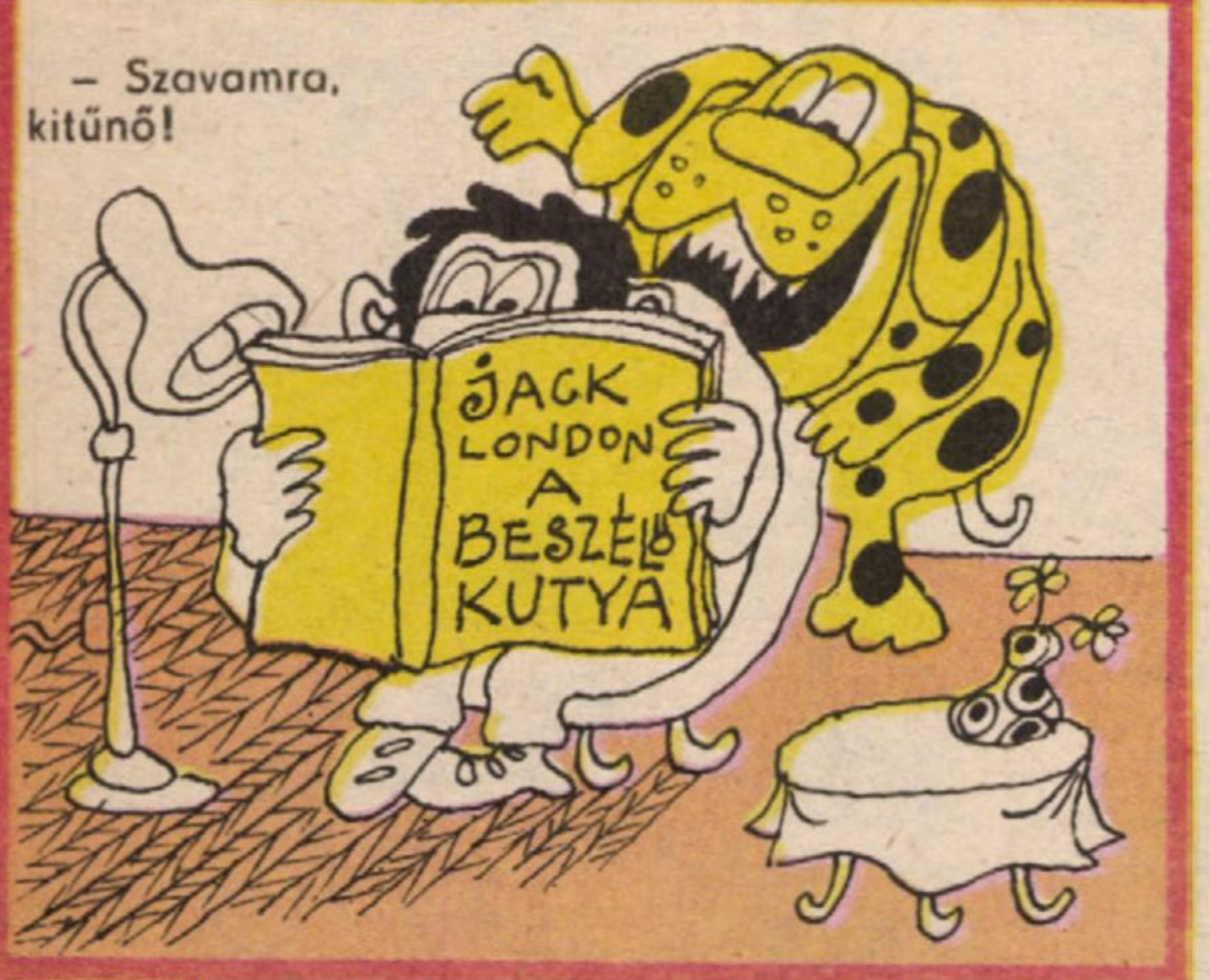

– Szavamra, kitűnő!

JACK LONDON A BESZÉLŐ KUTYA

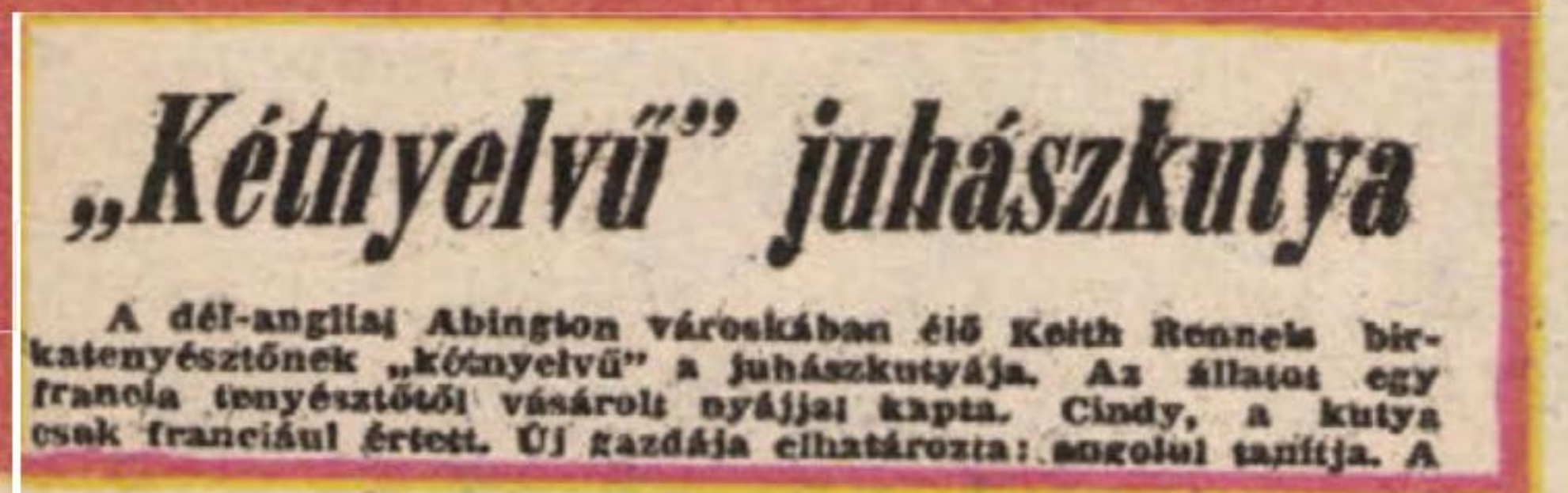

„Kétnyelvű" juhászkutya

A dél-angliai Abington városkában élő Keith Rennels birkatenyésztőnek „kétnyelvű" a juhászkutyája. Az állatot egy francia tenyésztőtől vásárolt nyájjal kapta. Cindy, a kutya csak franciául értett. Új gazdája elhatározta: angolul tanítja. A

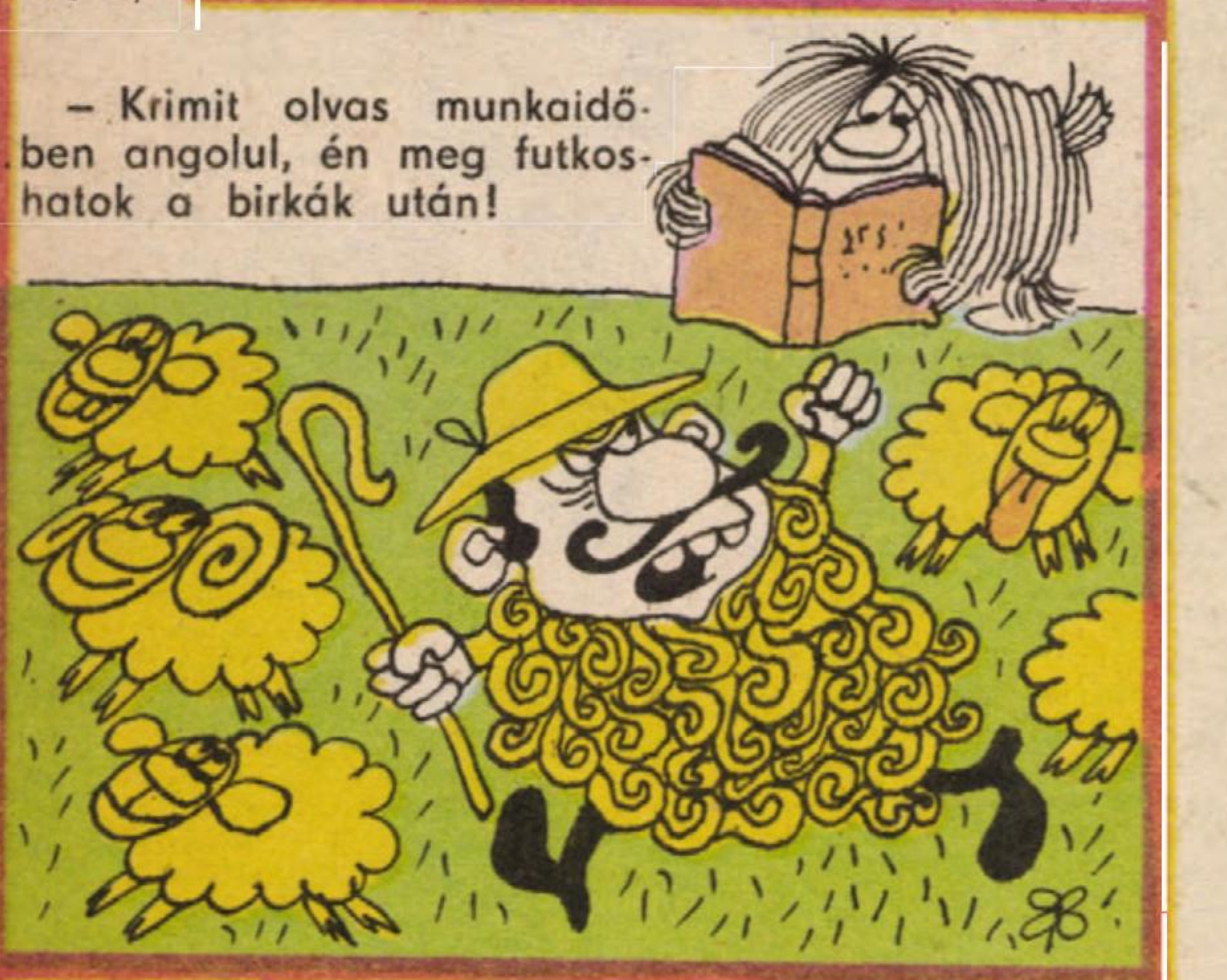

– Krimit olvas munkaidőben angolul, én meg futkoshatok a birkák után!

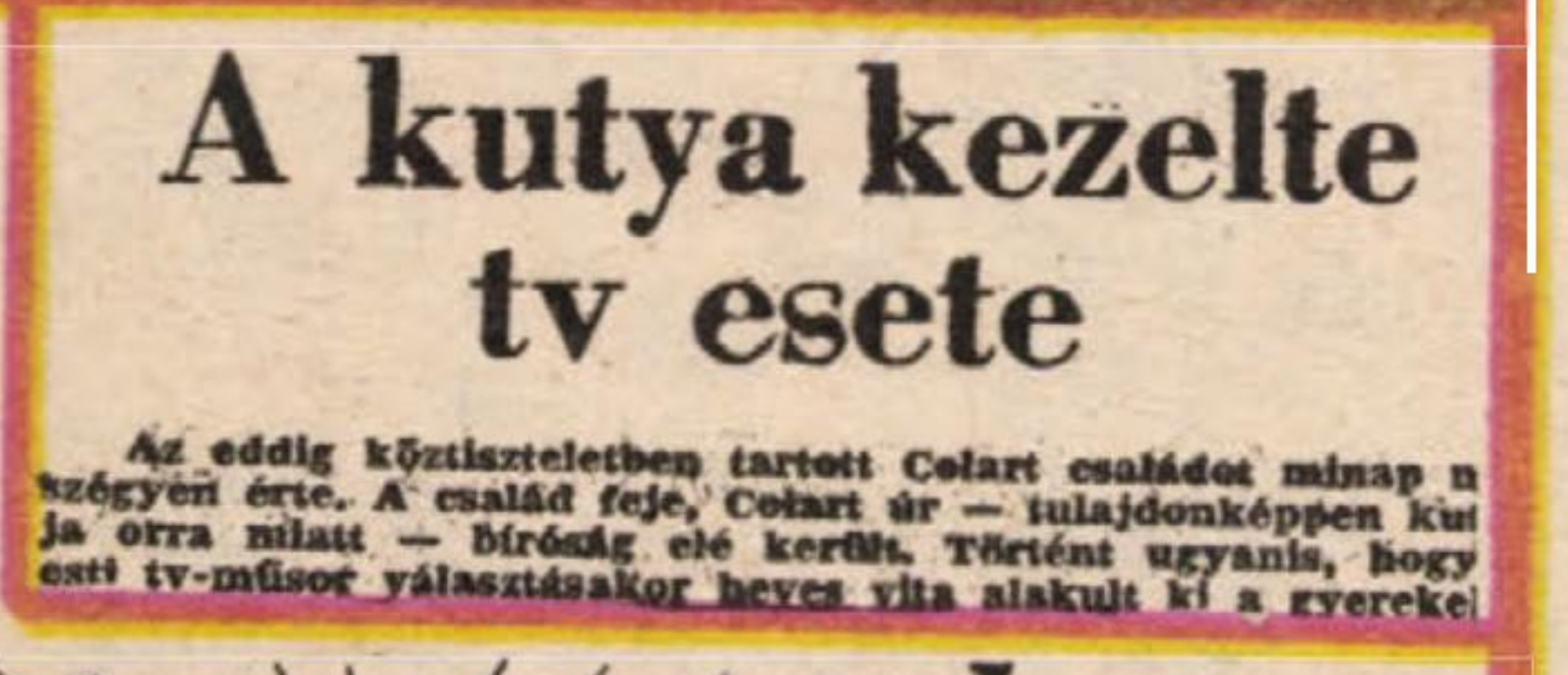

A kutya kezelte tv esete

Az eddig köztiszteletben tartott Colart családot minap n
szégyen érte. A család feje, Colart úr — tulajdonképpen ku
ja orra miatt — bíróság elé került. Történt ugyanis, hogy
esti tv-műsor választásakor heves vita alakult ki a gyereke

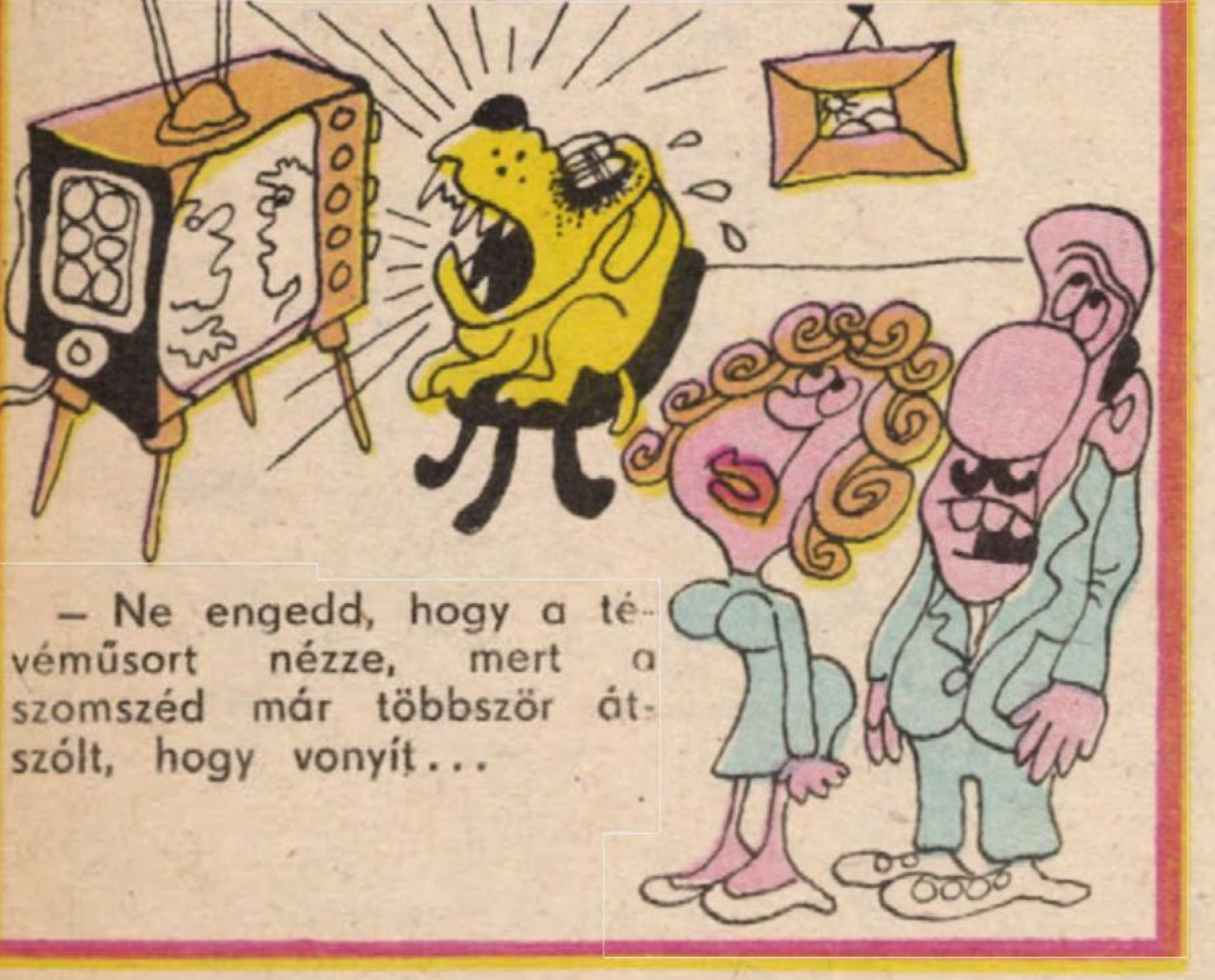

– Ne engedd, hogy a tévéműsort nézze, mert a szomszéd már többször átszólt, hogy vonyít...

EBÉDSZÜNETRE FOCI

Jó napot kívánok, kedves Olvasóink! A Hegymászófelszerelések Gyárából jelentkezem. A fáradt olajjal teletűzdelt gyárudvar a futball-világbajnokság hangulatát árasztja magából. Most sípolt a gyárkémény ebédszünetet, és a Zrínyiászról elnevezett Tolómérce brigád, meg a Forgács Arisztidről elnevezett Satu Alajos brigád elfoglalta helyét a pályán.

És máris kezdetét veszi a mérkőzés. A Tolómérce brigád centerhalfja hátragurít Kovács II. csúcsköszörűsnek, aki elrohan a korróziónak kitett öntöttbillentyűk szélén, és laposan bead a brigádnaplóvezető Lupa Dénes anyagmozgató balbekknek, aki a délelőtti öntőformálásból kimaradt energiáját egy tízméteres lövésbe szenteli.

A taccsot a szakszervezeti bizalmi dobja be az egyszemélyes nézőközönség soraiból. Pont a Satu Lajos brigád muskétáslábú macskadarusa elé, aki úgy fut el két gyárudvari targonca között, mintha egész délelőtt hájastésztát evett volna a macskadaru fészekben.

Aztán az aranylábú melósok lendülete a tetőfokára hág. Úgy cikáznak az ebédszüneti sörmeccsen, mintha nem is a végtermékre, hanem a söröskorsóra gondolnának. De nem akarom félbeszakítani a játékot! Szögletrúgás a Tolómérce javára az étkezde sarkából. És Fett Jóska dinamóhegesztő nekirohan a labdának. Az első műszakból lespórolt szuflával nagy ívben beküldi a labdát a TMK-műhely csukott ablakán.

Most meg Satu Alajos fiai támadnak. A marógépkezelő, pocakos Gerelye átrobog az export spiráltengelyek által jelzett felezővonalon, aztán kicselez a tizenhatosnál egy beállós hidegvágót, majd dekázik a térdén a tűrési határral, s nekiereszti a bogyót százhúsz százalékos teljesítménybérért, mire a Tolómérce brigád selejtes kapusa már csak a gyárkapun túlról tudja visszahozni a lasztit.

Egy nulla Satuék javára. Azonban Tolómércéék is kemény fából vannak faragva az ebédszünetben. A két balkezes betanított munkásuk máris megtáncoltatja a labdát cúgos munkavédelmi cipője rüsztjén. Aztán az ipari vasútvonal mellől becsavar egyet pontosan a még ki nem csomagolt import szecessziós fúrógép fejére, amely bebólint Kurir Pista bácsi, védett korban levő alraktáros elé, aki ettől felébred, és munkalap nélkül kiad ötven százas szöget az ellenfélnek.

Közben csere. A Zrínyiász nevét felvett és a Piros Hetest patronáló Tolómérce brigád nyugdíjba küldi Pista bácsit, és beáll helyette kétezerötszázért egy vándorköszörűs, aki két luftot lő a Tolómérce brigád munkamoráljába, de három védhetetlen gólt ebédszünetben Satuék svájcisapkák közé szorított kapujába.

És ez így is van rendjén. Ma már minden ember jobban szeretné csinálni, amit másoktól lát rosszul. Így a mérkőzés végén a Satu Alajos brigád naplójába bekerült, hogy ebédszünetben lőttünk egy gólt, munkaidőben ezért fáradtak voltunk, de vállaljuk, hogy holnap megverjük a Tolómérce brigádot.

A Tolómérce brigád naplójába pedig bekerült, hogy három egyre győztünk ebédszünetben a Satu Alajos brigád ellen, s ezért vállaljuk, hogy jövőre nem esünk ki, hanem munkaidőben is bent maradunk a gyárban.

Kedves Olvasónk, ezzel a dicső eredménnyel búcsúzunk a Hegymászófelszerelések Gyárából. Az ebédszünet véget ért, a megérdemelt pihenés megkezdődött. Hajrá, fiúk!

Tormai László

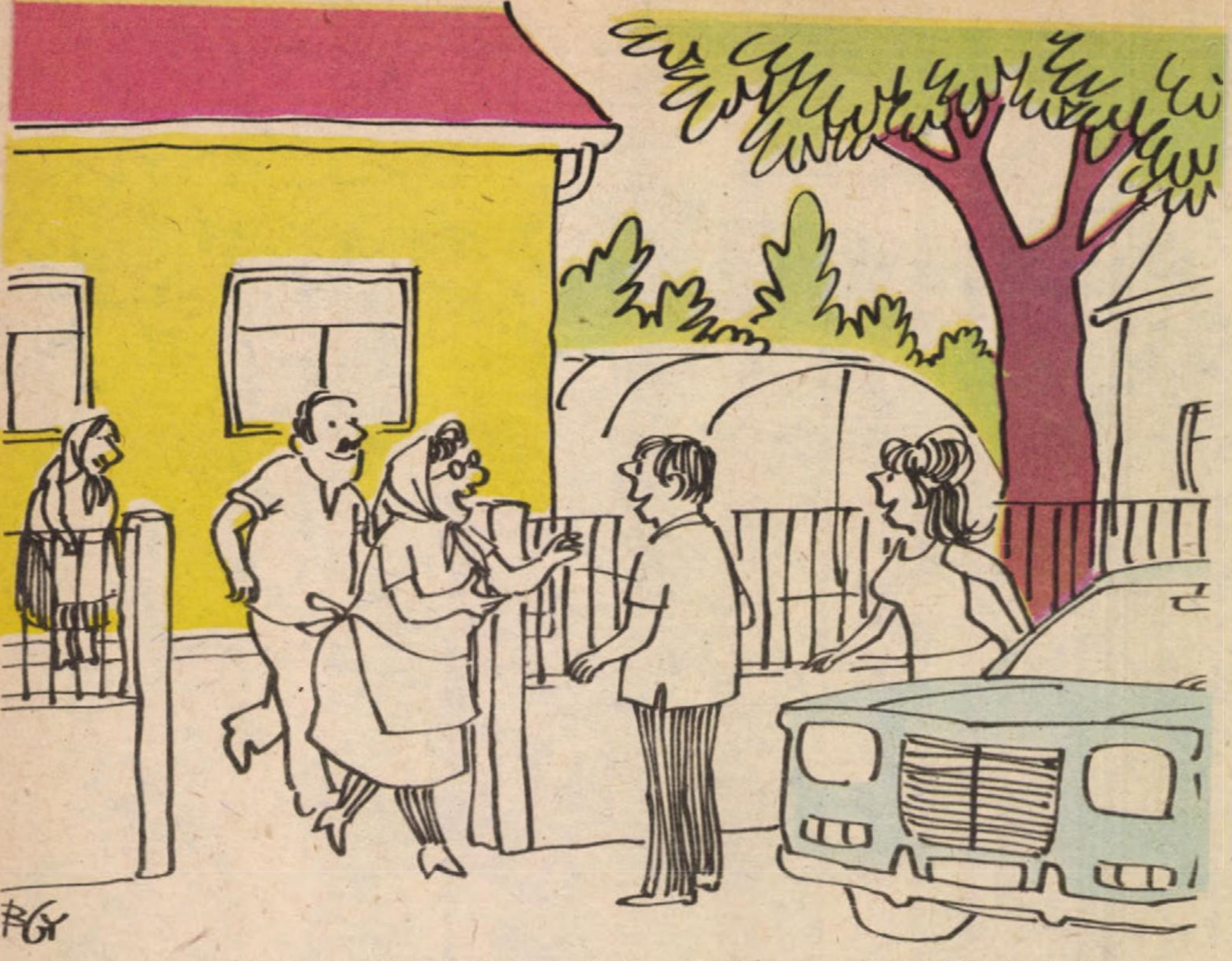

– Ó, igazán elférünk. Nagyanyátok majd kimegy aludni a fóliasátorba!

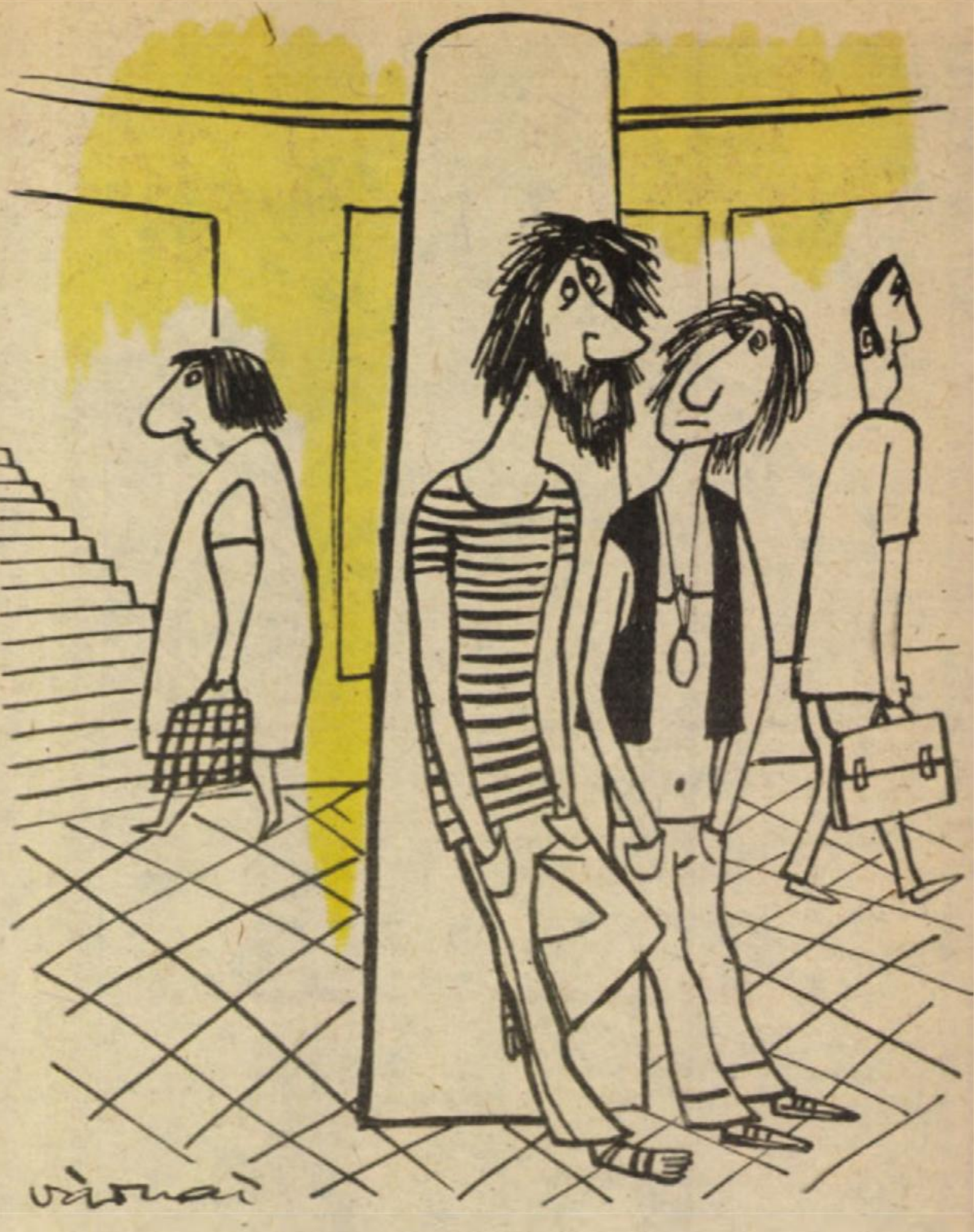

– Hogy is hívták azt a csajt, akinek megesküdtem, hogy örökre fogom szeretni?

*AZOK A SZEGÉNY FÉRFIAK

– FEGYELMI UGY –

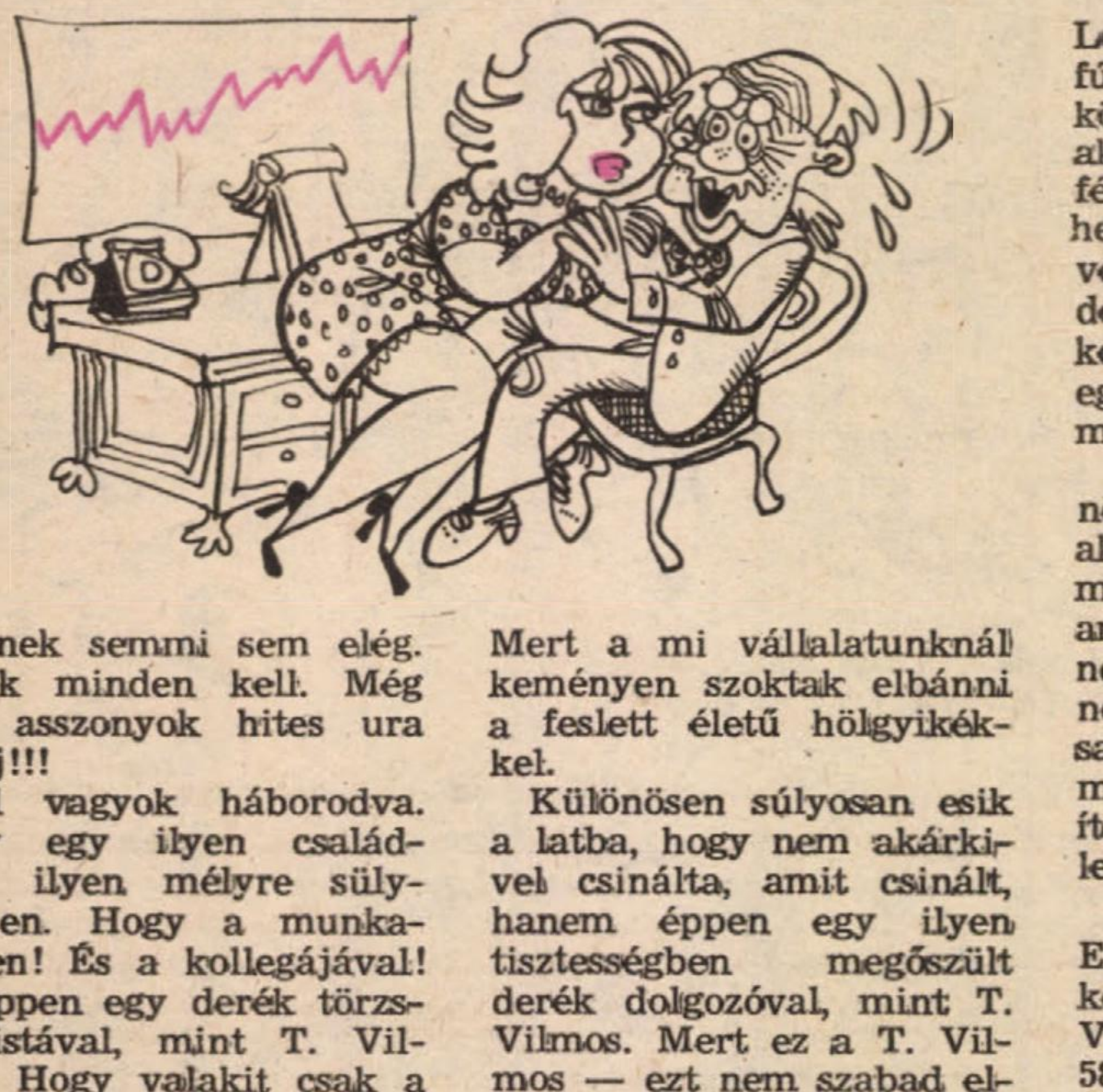

A botrányos eset joggal háborította fel a kartársakat. Az történt, hogy B.-né a bérelszámolásból bérelszámolás után — no, hogy is mondjam, hogy finom legyek? — ott maradt az irodában, és olyasmit művelt T. Vilmossal, aminek semmi köze a bérelszámoláshoz.

Hát igen, ez a B.-né ez egy ilyen nő! Pedig többszörös családanya, a férje nagyon rendes ember, van házuk, telkük, autójuk, mindenük megvan, de az ilyennek semmi sem elég. Ennek minden kell. Még más asszonyok hites ura is fuj!!!

Fel vagyok háborodva. Hogy egy ilyen családanya ilyen mélyre süllyedjen. Hogy a munkahelyen! És a kollegájával! És éppen egy derék törzsgárdistával, mint T. Vilmos. Hogy valakit csak a pillanatnyi testi örömök! A kéjsóvárság. Az élvhajhászás.

Habár ki tudja? Az ember nem lát bele egy ilyen céda nőbe. Talán nem is a bujaság, hanem a józan számítás. Ugyanis T. Vilmos már védett korban van. Most emelték fel 50 forinttal a fizetését. Az a hitvány perszóna arra is gondolhatott, hogy az ilyen, ha férjnek nem is, de gavallérnak még jól jöhet. Ha hébe-hóba meghívja őt egy 2 forintos fagylaltra, az is tiszta haszon.

Én a magam részéről az ilyen elvetemült nővel, akiben a test ördöge bújkál, akit nem hagy nyugton a vére, aki előtt semmi sem szent, az ilyen nővel én, komolyan mondom nem is tudom mit tudnék csinálni... No de megkapja ő a magáét! Mert a mi vállalatunknál keményen szoktak elbánni a feslett életű hölgyikékkel.

Különösen súlyosan esik a latba, hogy nem akárkivel csinálta, amit csinált, hanem éppen egy ilyen tisztességben megőszült derék dolgozóval, mint T. Vilmos. Mert ez a T. Vilmos — ezt nem szabad elfelejteni —, ez egy példás családapa. Szereti a feleségét, szereti a gyerekeit, szereti az unokáit, szeretni fogja a dédunokáit. Alig várja, hogy bérelszámolás után hazaérjen, leüljön vacsorázni szerettei körében.

És akkor mi történik? Jön egy ilyen... izé... egy ilyen... Már majdnem kimondtam... Egy ilyen nagy természetű hölgy, amilyen ez a B.-né, és ott tartja túlórázni. Túlóra... Jó vicc! Persze az a szerencsétlen T. Vilmos, a legjobb férj, a legjobb apa, a legjobb nagyapa, a legjobb bérelszámoló, nem sejti mi vár rá. Honnan is tudná? Hiszen nem gondolhatta, mit akart tőle B.-né, amikor azt mondta neki, jól van Vili bácsi, hát akkor, ha annyira szívóskodik, maradjunk még egy fél órácskát. És maradtak.

De talán nem is baj. Legalább kiderült, honnan fúj a szél. Hogy vannak körünkben romlott nők, akik visszaélnek a gyenge férfiak kiszolgáltatott helyzetével. Móresra kell végre tanítani ezeket a ledér fehérnépeket. Hát mit képzelnek?! Azért, mert egy férfi férfi, azért ők mindjárt nők lehetnek?

Vannak persze — különösen a nők között —, akik védik B.-nét. Olyasmiket fecsegnek, hogy amit B.-né csinált, azt nem egyedül csinálta, hanem közösen T. Vilmossal. Az egyikük rámtámadt: miért csak B.-nét ítélem el, miért nem ítélem el T. Vilmost?!

Dehogynem ítélem el! Elítélem én. De azért meg kell adni, hogy ez a T. Vili bácsi, aki már elmúlt 58 éves, mégiscsak egy belevaló stramm fiú, ha még ilyesmire képes. Elítélem. De azért tény, hogy nem elveszett ember az öreg. Elítélem, de az igaz, hogy férfi a talpán.

Hanem ez a B.-né! Megérdemli a legszigorúbb büntetést!

Novobáczky Sándor

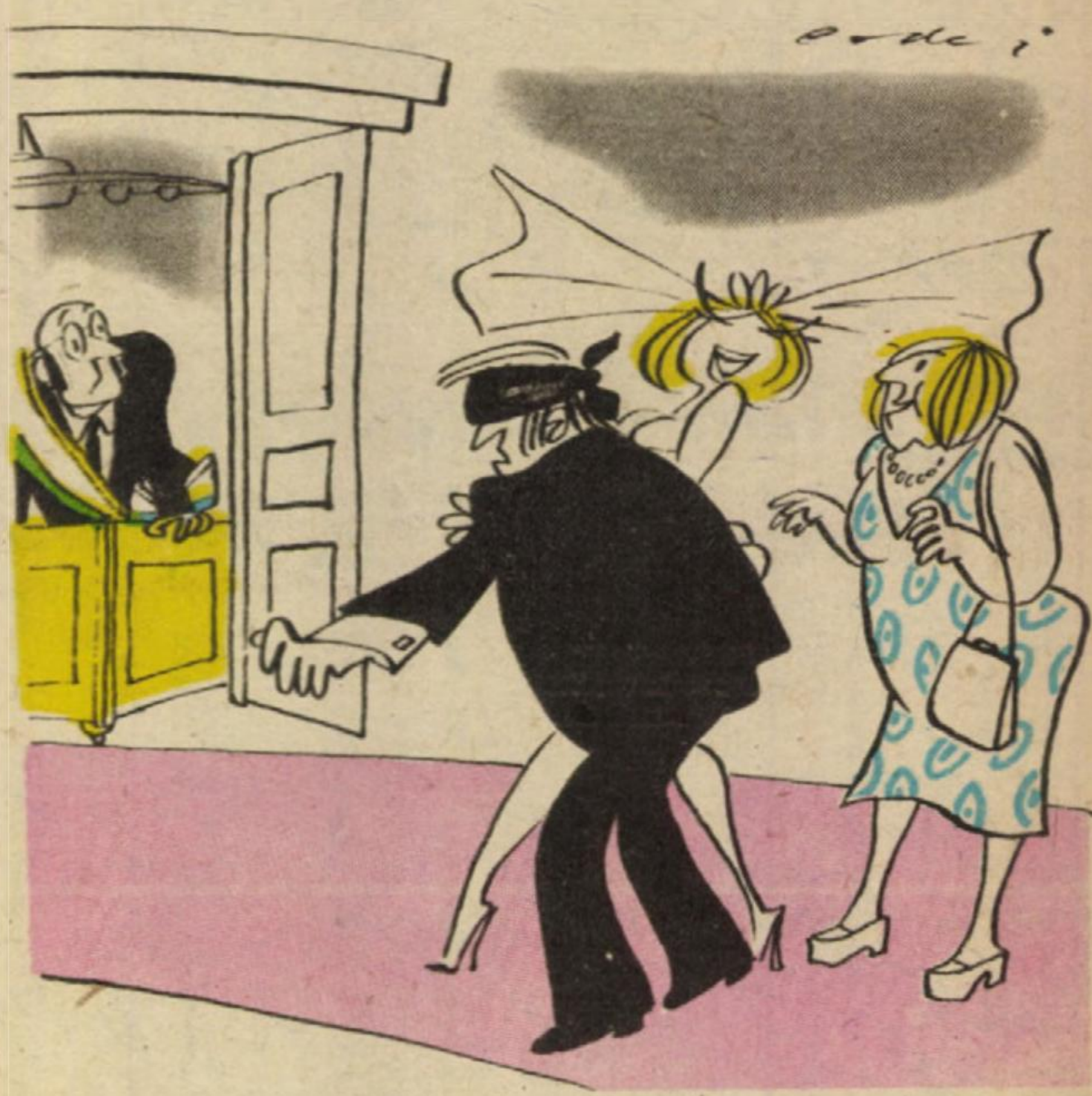

– Nyugodjon meg, mama, Pista nem fog más nővel idetalálni!

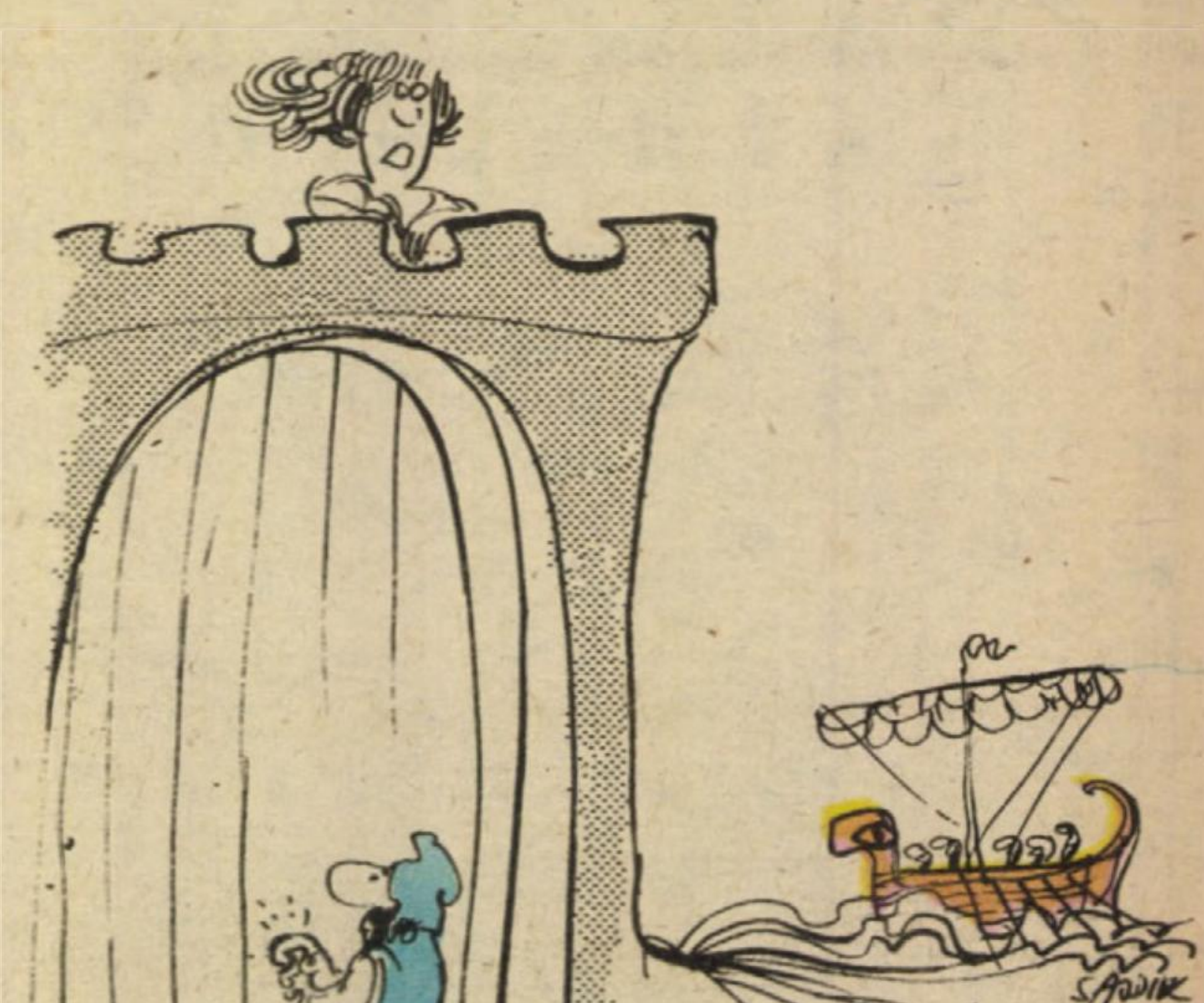

– Mondja, mit akar? Maga már a negyedik Odüszszeusz, aki hazatér.

Louise és Lajos

Ez az ősz is jól kezdődik: két kis bébi hozza lázba a világot, egy angol kislány és egy magyar kisfiú. Egymástól távol, egészen más körülmények között születtek, mégis közel hozza őket születésük csodálatos története...

Az angol kislány, Louise, *a világ első lombikbébije.* Édesanyja meddősége ellenére világra jött: egy lombikban kelt életre. Az oldhami kórház szenzációja a két kiló hatvan dekás, egészséges kisbaba: Louise Brown.

A magyar kisfiú, Lajoska, egy hónappal fiatalabb az angol kislánynál. *Ő a világon az első bébi, akit a gólya hozott.* Az angol kisbabáról szinte már mindent megírt a világsajtó. A magyar kisfiú történetét elsőnek mi adjuk közre. Íme, olvassátok:

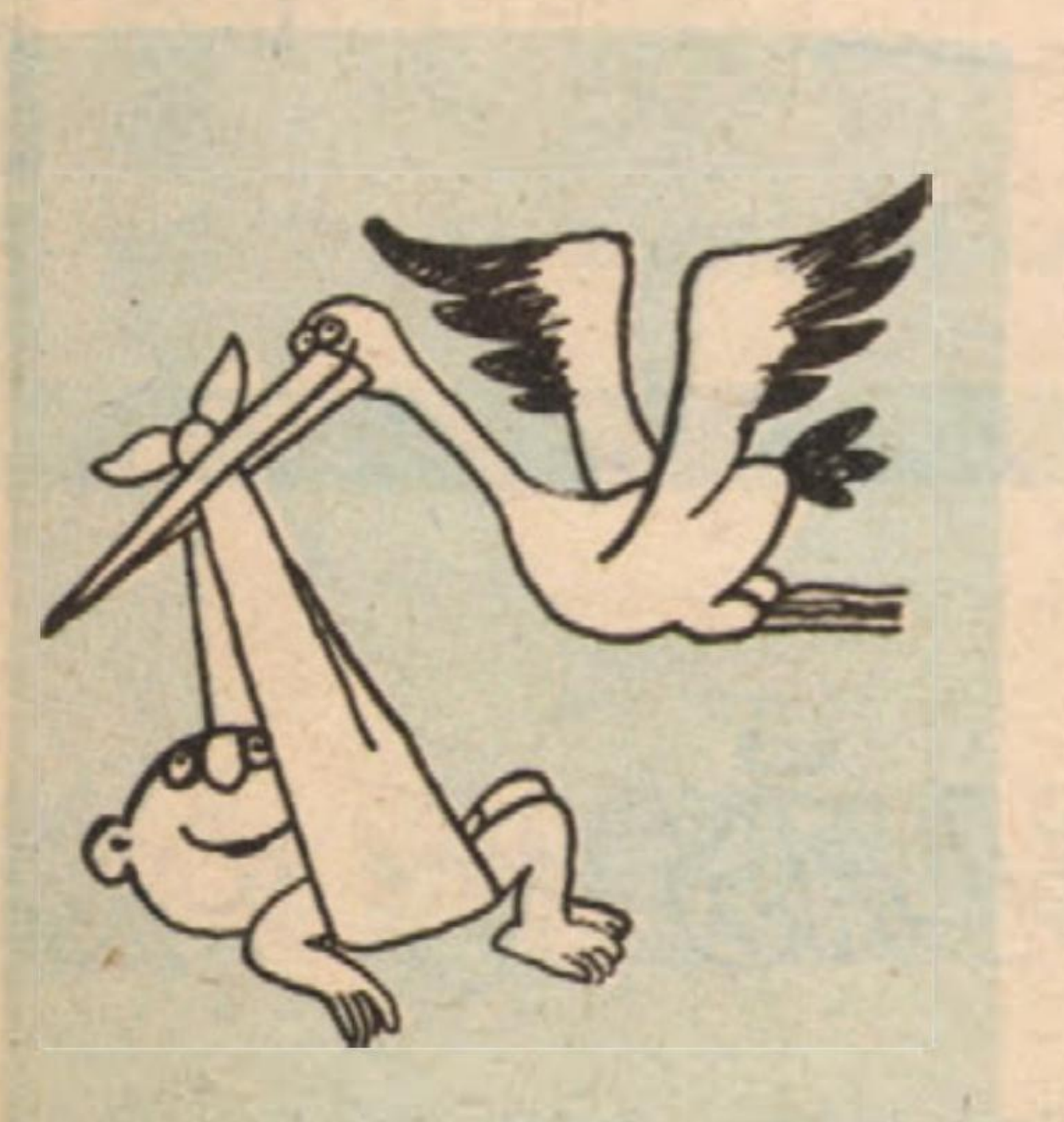

A Rottenbiller utca kilencvenbé lakói, múlt pénteken arra ébredtek, hogy egy gólya kering a második lépcsőházi udvar felett. A gólya lassan körözött a negyedik emelet felett, csőrében különös, fehér batyut tartott, majd leszállt a gang korlátjára, láthatóan a lakások számozását kereste. Végre felfedezte az ötös számú lakást, melyben a huszonhat éves Lomb Róza, kritikatanár lakott. A gólya a fiatal nő ablakára szállt, csőrével erőteljesen megkopogtatta az ablakot és a párkányra helyezte a csomagot, melyben egy három kiló tíz dekás, egészséges kisfiú aludt: Lomb Rózának, a gólya által hozott kisbabája, Lajos.

A csodálatos születésnek itt is előzményei vannak.

Hónapokkal ezelőtt a magyar sajtóban izgalmas vita kezdődött arról, hogy jogában áll-e egy fiatal nőnek, aki gyermeket szeretne, házastárs vagy apa nélkül is gyermeket szülni. A vita hullámai magasba csaptak, s ennek egyik leglelkesebb hozzászólója Lomb Róza volt. Idézünk első cikkéből:

„Egyedül élek, még nem találtam magamhoz méltó férfit. De ez nem fog megakadályozni abban, hogy — amikor kedvem tartja — gyermekem legyen. Egy kisbabának anyára van szüksége, anyai szeretetre, s ha megkapja — mert tőlem meg fogja kapni —, nincsen szüksége apára is. Nem fogom a gyermekem sorsát egy férfi kénye-kedvére bízni. Sőt, a magamét sem.”

A vitában sokan nem értettek egyet vele. Zimmerfrei Jánosné szerint a leányanyákat sok zaklatás éri, és a gyermek miatt még táncolni sem tudnak elmenni esténként, hogy megismerkedhessenek egy komoly szándékú férfival. Csikkszeredai Zsolt hozzászólásában azt bizonygatta, hogy az apa nélkül felnövő gyermek félkarú óriás és különösen a matematika iránt érzéketlen, ami a mai műszaki-technikai világban pótolhatatlan hiba. Bibic Irma őszintén bevallotta vita-hozzászólásában. hogy ő is éppen huszonhat éves, és neki nem is annyira a kisbaba hiányzik, mint egy apuka.

Lomb Róza fölényes gúnnyal válaszolt az ellenvéleményekre. *„A férfi —* írta — *az ágyban akar csak apuka lenni, ez a legkényelmesebb, de reggel én öltöztessem a gyereket, én vigyem az óvodába Nekem nem kell egy éjszakai apuka!”*

Amint az angol házaspár szenvedélyes vágyából a kisbaba iránt, megszületett a megoldás: a lombikbébi, úgy várható volt, hogy Lomb Róza szenvedélyes vitacikkei is megszülik a megoldást: a gólyabébit.

A Rottenbiller utca kilencvenbé lakói most lázban égnek: jövő héten lesz a kis Lomb Lajos névadó ünnepsége. A keresztanyaságot a Nők Lapja vállalta, keresztapa nem lesz. Lomb Róza szerint ugyanis keresztapára sincs szüksége egy gyereknek.

Somogyi Pál

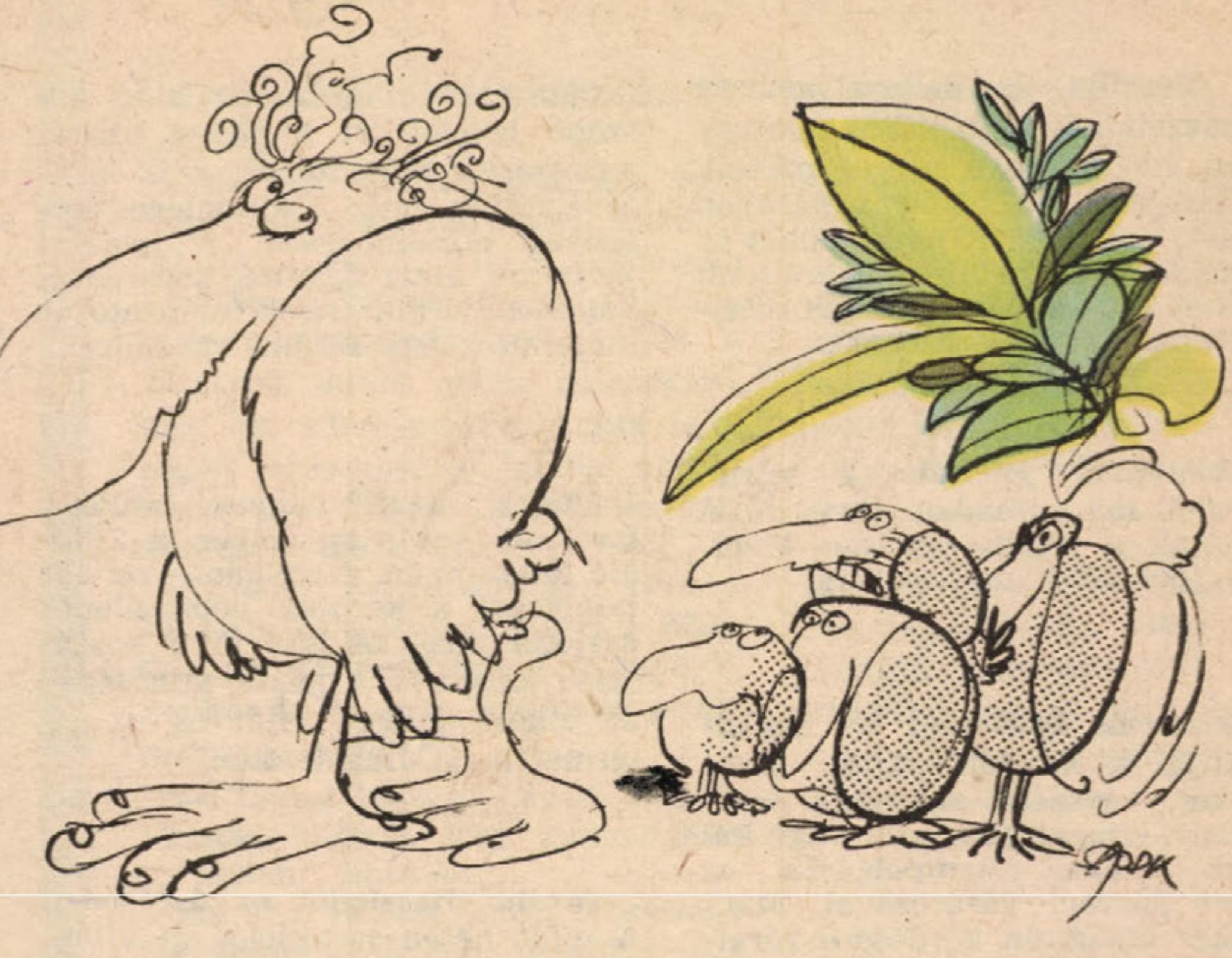

– Ez már csak a denevérnek nem volt a babája, mert szédül

PECH

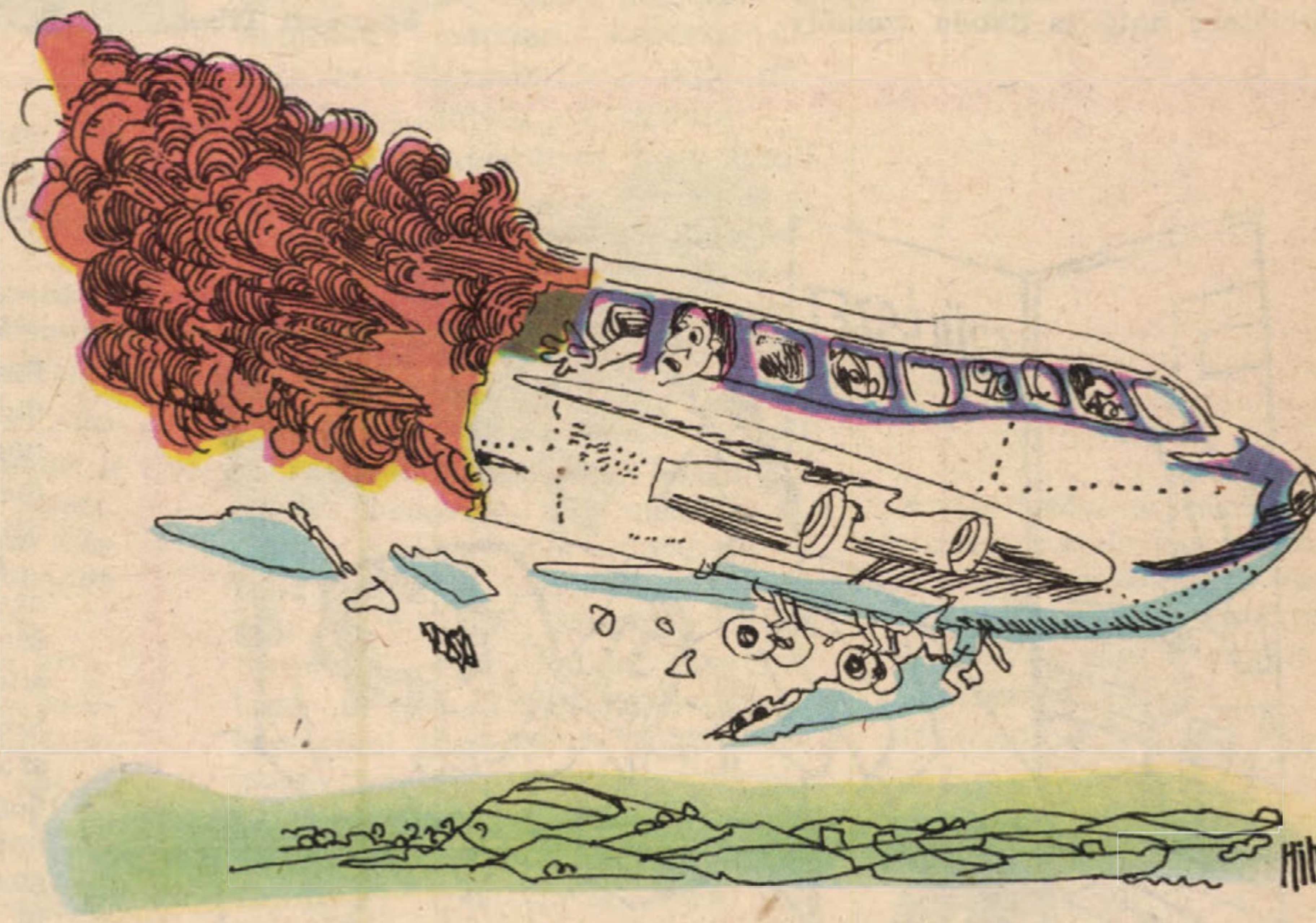

– ...s én pont most szoktam le a dohányzásról.

SZOLGÁLTATÓ IPAR

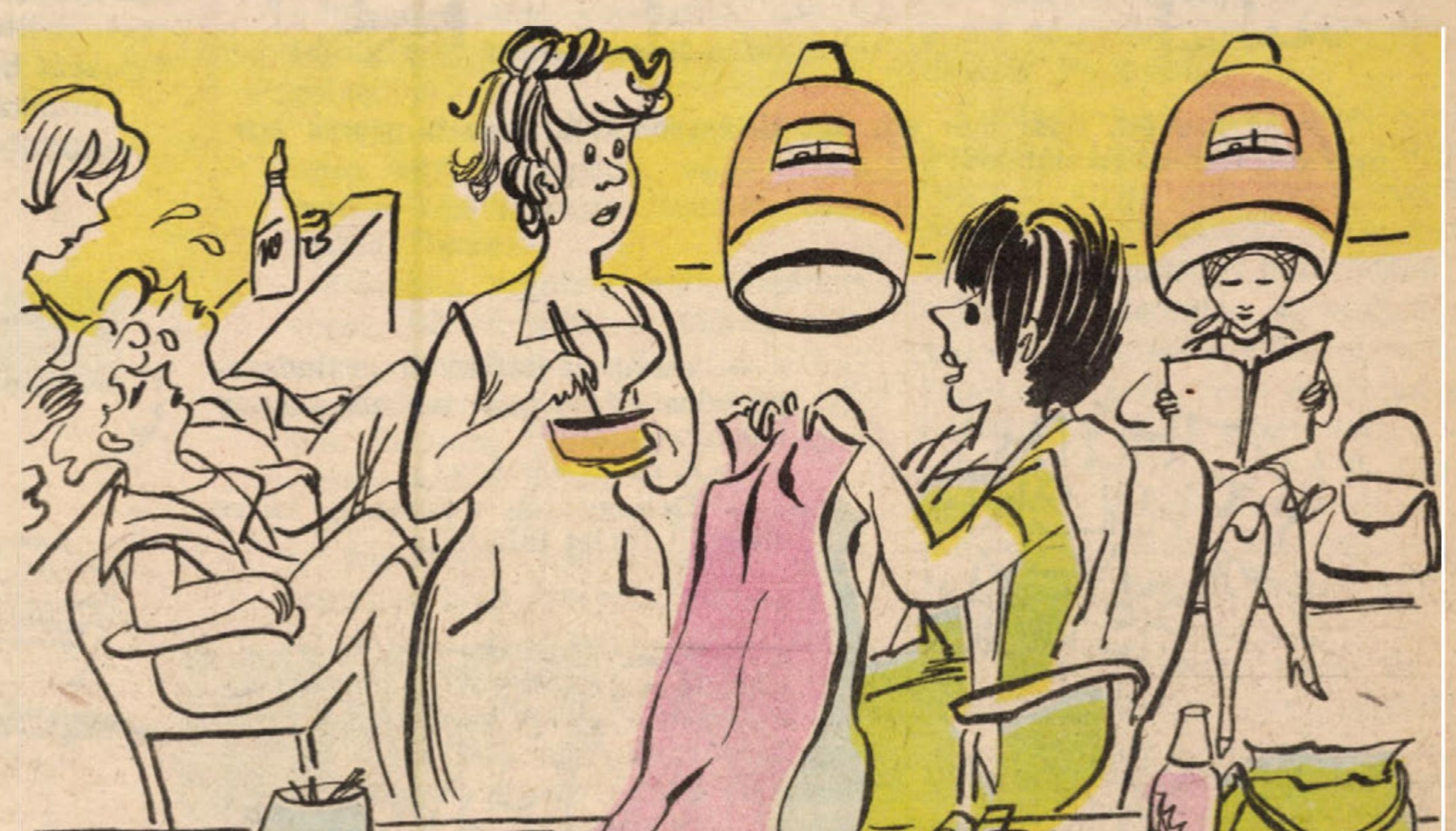

– Évikém, hoztam törülközőt. fésűt és csavarókat...

VALÓDI ÁLHÍREK

A Brazília őserdeiben nemrég fölfedezett két indiántörzs mintegy ötven éve harcban áll egymással, nyilatkozták az eddig ismeretlen törzsek varázslói. Kijelentésüket az évtizedek óta velük élő külföldi katonai tanácsadók is megerősítették.

*

Libanonból jelentik: a szíriai csapatok ma hajnalban ismét tüzet nyitottak a rájuk békésen lövöldöző jobboldali milicistákra.

*

Szenzációs házassági hír foglalkoztatja a nyugati sajtót. Mary Smoker, egyszerű amerikai munkáslány, eljegyezte magát Nagy Pál Jakab magyar állampolgárral, az ismert karcagi vásározóval. Mary Smoker újságírók kérdésére váratlanul kijelentette, hogy Jakabot nem csupán a pénzéért szereti.

*

A régi autók nemzetközi versenyét Kertész G. Zsigmond nyerte mindössze hatéves Skoda személygépkocsijával. Győzelme után köszönő levelet írt a 220-as számú autószerviz dolgozóinak, akik lehetővé tették, hogy e különleges versenyen elindulhasson. A gyakori javítások alatt ugyanis kocsijának valamennyi alkatrészét fokozatosan kicserélték egy 1923-as modellre.

*

„Mi a menü” címmel ankétot tartottak vasárnap délben a Zölddió étteremben. A szakács—vendég találkozót a kerületi népi ellenőr nyitotta meg. Miután több hozzászóló körülírta a menü minőségét, az alkotó jellegű vitát és az éttermet a KÖJÁL lezárta.

*

Tovább fiatalodik az úszósport! A múlt héten szenzációs új világcsúcsot uszott négyszáz méteren Bobi Standler, akinek edzője kijelentette, hogy a jövőben még jobb eredményekre számít, hiszen most még az ifjú reménységet minden fordulónál meg kellett szoptatni.

Selmeczi Tibor

BEZÁRT A NYÁRI MŰVESZTELEP

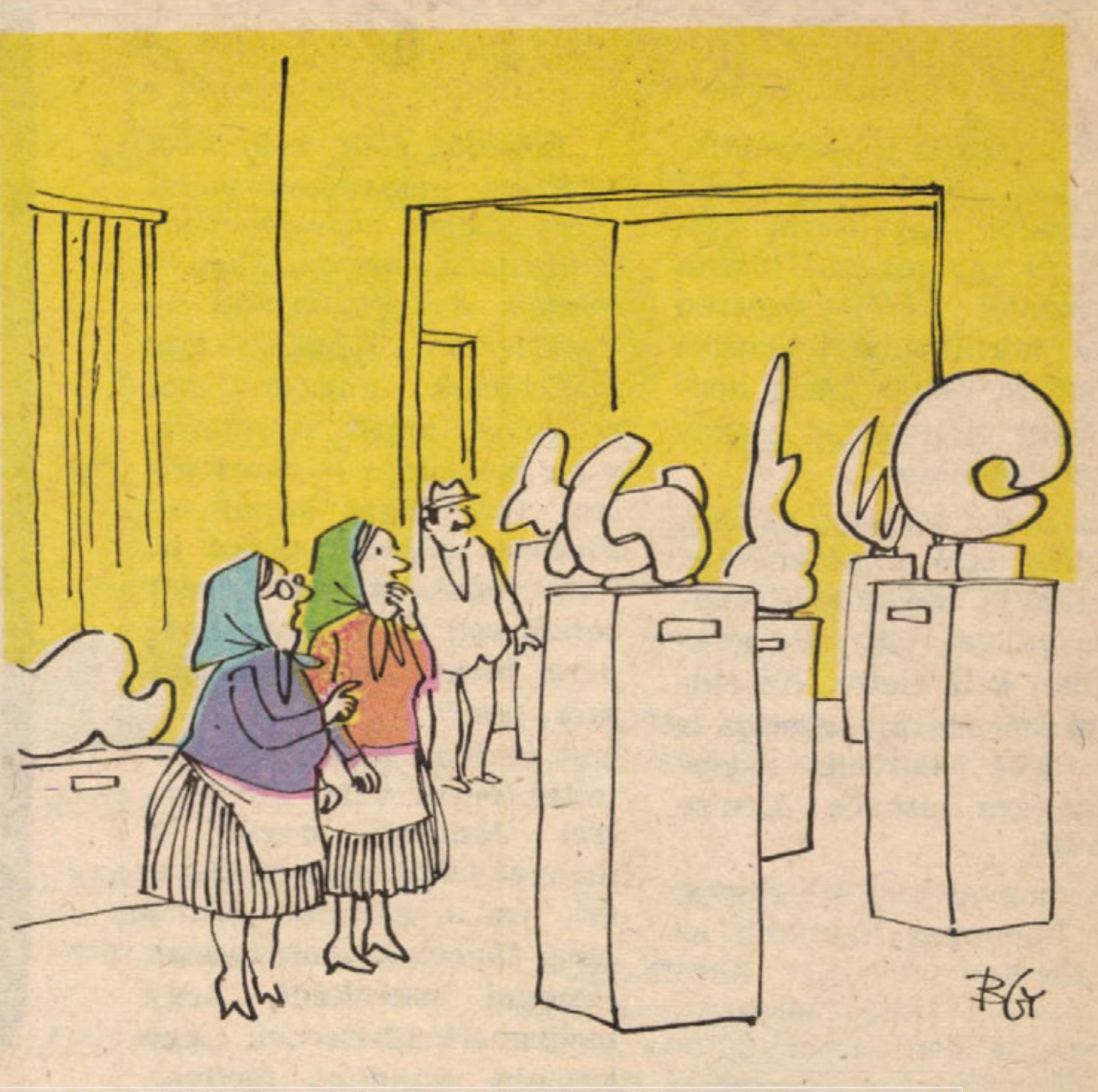

– Hálából a falunak ajándékozták az egész termést.

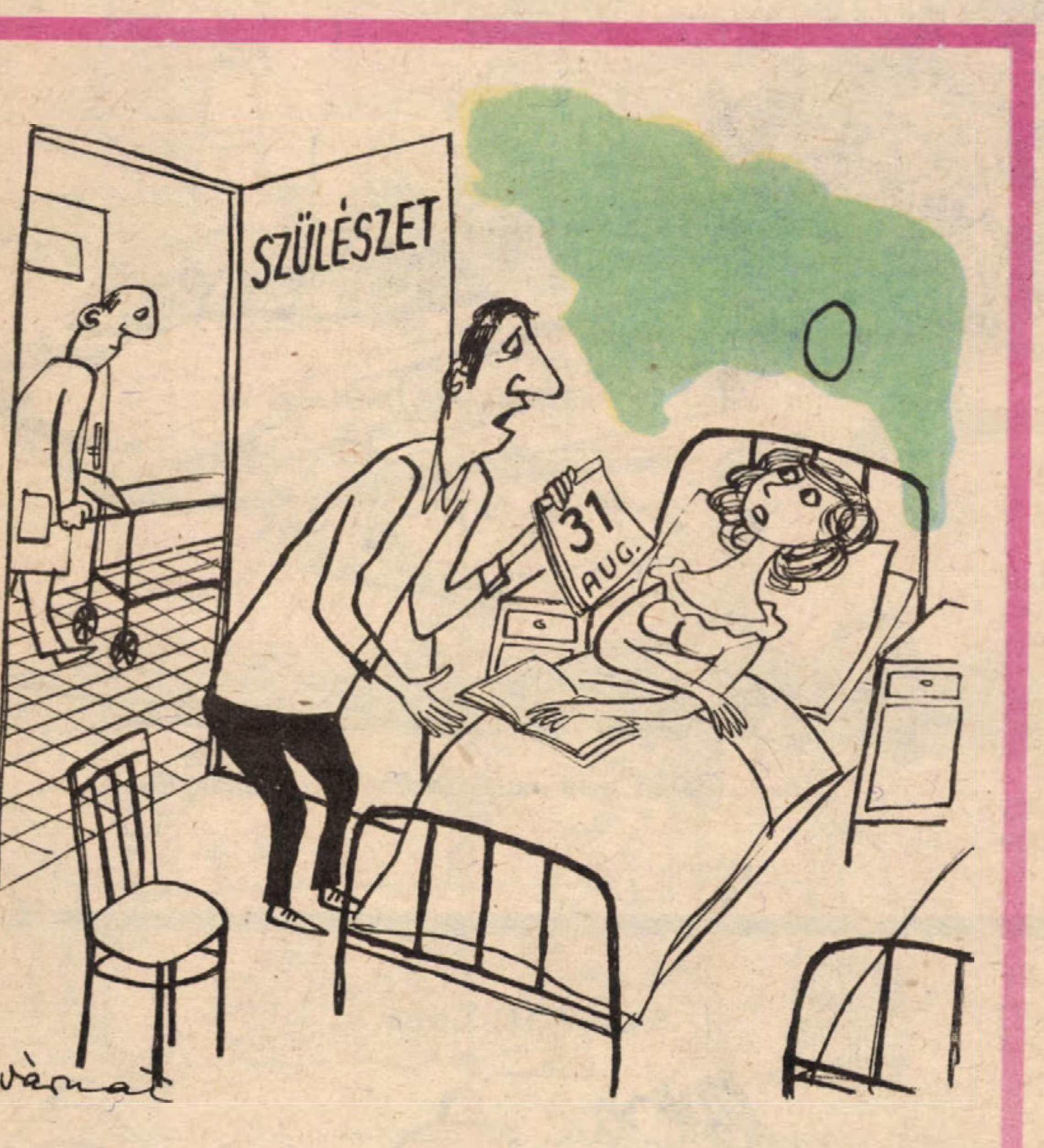

– Az istenért, siess már egy kicsit! Azt akarod, hogy a gyerek egy évet veszítsen az iskolában?!

A FILMRABLÁS meg a KÖZVÉLEMÉNY

Van egy rossz szokásom. Előbb nyitom ki reggel a rádiókészülékemet, mint a szememet. Ezért az aznapi hangulatomat az határozza meg, hogy jó hír avagy rossz hír üti-e meg elsőnek a fülemet.

A minap, ébredésem közben, azt hallom Kulcsár Istvántól, a Magyar Rádió New York-i tudósítójától, hogy tizenhárom darab több millió dolláros költséggel készült amerikai film pótolhatatlan negatív kópiáit elrabolták Bostonban a filmraktárból. Nyilván magas váltságdíjat akarnak kicsikarni a filmek visszaszolgáltatása fejében.

Rájár a rúd mostanában a filmesekre. Néhány éve, úgy emlékszem, Fellini készülő filmjének tekercseit hurcolták el a rablók. A tipp tehát nem egészen eredeti. De, úgy látszik, a gengszterek még látnak benne fantáziát.

Föltételeztem, hogy a hír, hozzám hasonlóan, erősen felkavarta a munkába siető dolgozókat, ezért sebtében körinterjúval fordultam a társadalom különböző rétegeihez mit szólnak az aljas merénylethez Íme a válaszok:

Kávéházi hírmagyarázó (halad szellemű): Ugyan kérem! Trükk az egész. Hát nem látják, hogy önrablásról van szó? Az adóhivatal óriási engedményt ad a filmgyárosoknak a kifizetett váltságdíjak után.

Különleges tudakozó (nehezen kapcsol): Tessék mondani, mi ér többet? Egy Oscar-díj vagy egy váltságdíj?

Sárga cserebogár (gombostűre szúrva): Én itt már régóta töprengek a halhatatlanságon. Szerintem amelyik rendező vagy színész filmjét már rabolják is, az a legbiztosabb jele a halhatatlanságnak.

Átlagnéző (nem jár moziba): A háztartási biztosításom kiterjed az ilyen kárra?

Megrögzött gyanakvó (másodállásban): Biztosan a CIA keze van a dologban. Bosszúból, hogy a Keselyű három napja című filmben úgy kicikizték őket.

El nem kötelezett filmkritikus (bátortalan mosollyal): Tartanak sajtóvetítést az elrabolt filmekből?

Jótevő tündér (letört szárnyakkal): Láttam tegnap az Alfában a Felkavart víz című rémes filmet. Ha a tizenhárom között is van még egy ilyen, ide nekem a rablóbanda címét. Bizisten, közéjük állok.

Félhivatalos szóvivő (egész hivatalosan): Nem felel meg a valóságnak a hír, miszerint az üldözött rablóbanda zsákmányával együtt politikai menedékjogot kért volna a Moképtől.

Sztárrajongó bakfis (pironkodva): El a kezekkel Charles Bronsontól! Akár elrabolták, akár nem.

Bostoni filmrabló (fején harisnyanadrággal): Amíg a pozitív filmkópiákat is elő nem hívjuk, csak negatív választ tudok adni.

Bostoni fojtogató (szabad szombatos): Micsoda szégyen! Városunk nevét ilyen rossz hírbe hozni. Érzi a hangomon, hogy fojtogat a sírás?

Sas György

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

A fiatal lány esküvője előtt keservesen sírva fakad.

— Mi bajod? — kérdi az apja.

— Fáj, hogy a mamát itt kell hagynom.

— Vidd őt nyugodtan magaddal!

— Tanár úr kérem, én családszaporodás miatt nem tudtam tegnap iskolába jönni.

— Kisfiú? Kislány?

— Dehogy! A mamának végre sikerült férjet találnia.

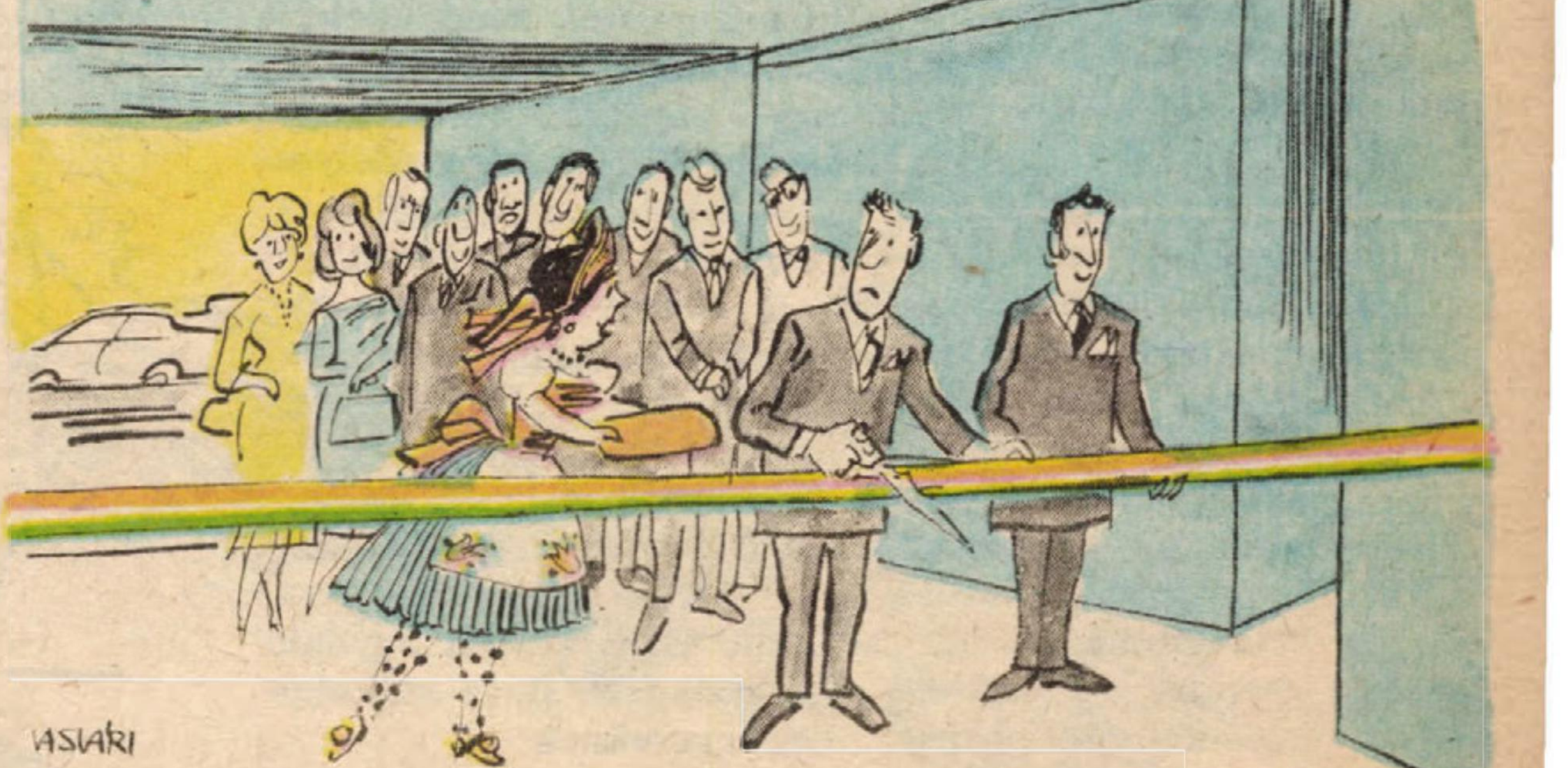

– Ne tessék elvágni! Ez tartja a falakat!

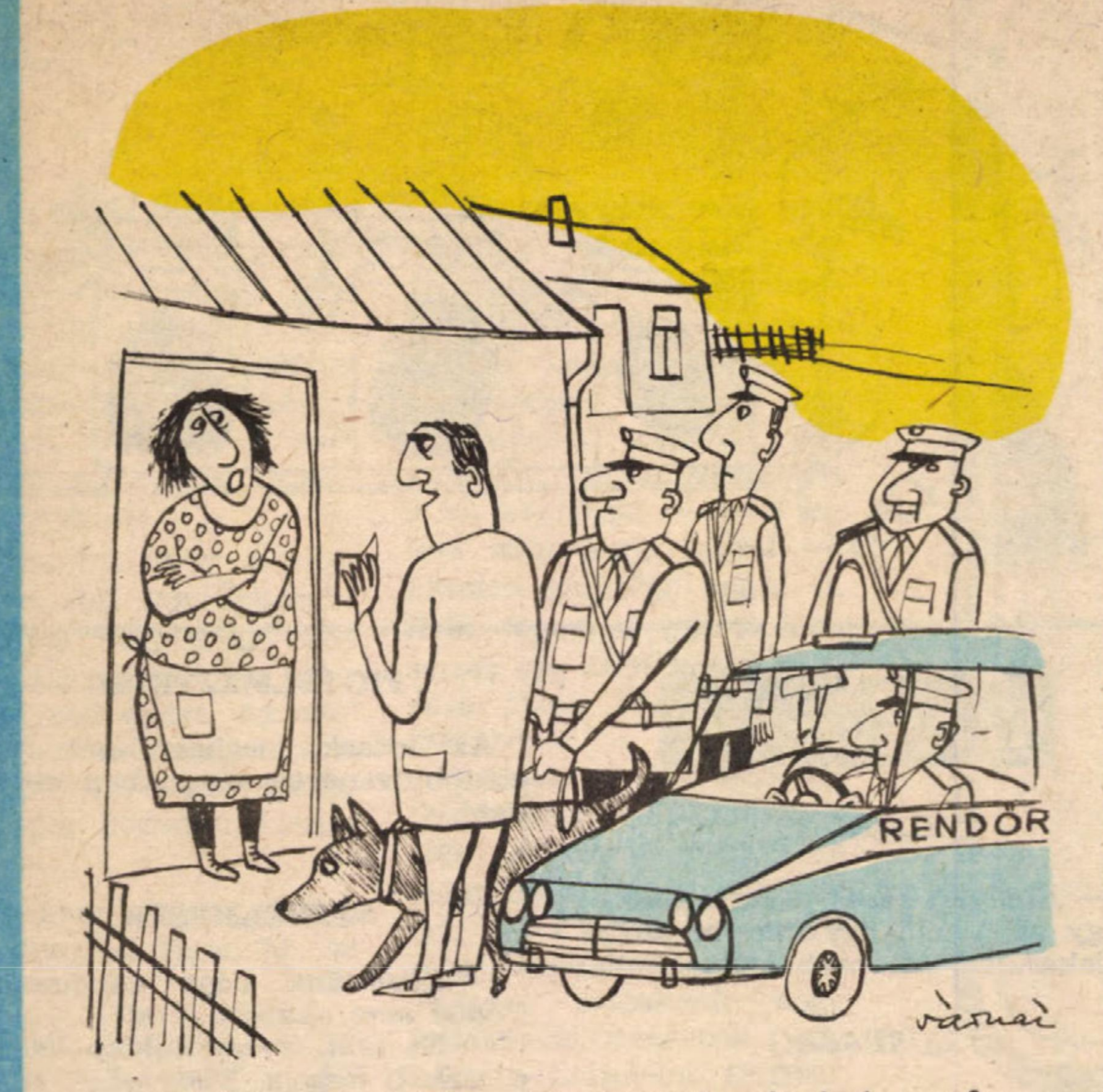

– A férjem nincs itthon. Mit mondjak neki, ki kereste?

EMLÉK

Eszembe jutott egy bájos iskolai emlékem.

Volt egy földrajztanárunk, akinek nevét még most sem akarom ajkimra venni, mert Hnatyuk Andrásnak hívták és nem véletlen, hogy unokabátyja volt annak a Hnatyuk János nevű pékmesternek, aki elevenen megnyúzta feleségét, mert ágyban találta meztelenül egy idegen férfival és felébredt benne a gyanú.

A tanár úr főtantárgya nem a földrajz volt, hanem a csend. Minden gyerek remegett a félelemtől, amikor belépett az osztályba és elordította magát:

— Csend legyen! Olyan csendet akarok, hogy a légy zümmögését is hallani lehessen.

Ma sem tudom, miért szerette a légyzümmögést, nem vagyok muzikális, csak annyit tudok, hogy nem volt az a síri csend, amellyel meg lett volna elégedve. A csendnél is csendebb csendet akart és kihegyezett fülekkel figyelt a legkisebb neszre. Horák Antal kollégám a rémülettől csuklani kezdett, elnyomva a légyzümmögés zaját, mire a tanár kihívta a katedrára:

— Azt parancsoltam, hogy csend legyen és te lármáztál. Kezeket előrenyújtani! Ujjakat csücsöríteni! — parancsolta és a csücsörített ujjakra rávert a vonalzóval. Akkoriban a vonalzók meglepően kemény fából készültek. Ez a verés néhány percig eltartott, mialatt az osztály visszafojtott lélegzettel figyelt. Pisszenni sem mert senki.

Ez a csendcsinálás eltartott vagy húsz percig és csak aztán kezdődött a földrajz. Szegény Horák megbukott, mert amikor Hnatyuk tanár úr érdeklődött nála, melyik országban lehet Párizs, Horák boldogan közölte vele, hogy Amerikában található.

Csak később tudtam meg, hogy Horáknak volt igaza, mert van Amerikában egy Párizs nevű falu, mintahogy Budapest is van, ahol az ottani magyarok ma is málnát termelnek.

Hnatyuk mellékesen kopasz volt, de a vérbeli kopaszok közül való, mert egy szál haj sem volt a fején, oldalt sem, ahol haja van minden rendes kopasznak, de ő talpig volt kopasz, mint a biliárdgolyó.

Ettől eltekintve karikalába volt, mint egy huszárnak, válla kissé ferdén lógott rajta, szemre csúnyának látszott.

Ellenben szadista volt, imádott verni, hitleri allűrjei voltak már akkor, gyűlölte a zsidókat és a katolikusokat, amiből nem csinált titkot. És vert. Vonalzóval, de néha puszta kézzel is, ha sietett.

Mindenki félt tőle és gyűlölte, a legtöbben megfogadták, hogy érettségi után kihívják párbajra és leszúrják, agyonlövik, szétdarabolják.

Akkoriban Ferencz József király úr uralkodása alatt az volt a szokás, hogy érettségi nélkül senkinek nem volt joga párbajban agyonlövetni magát.

Igen ám, de az érettségi fényévnyi távolságra volt tőlem és türelmetlen voltam, sokat töprengtem azon, hogyan lehetne ezt a szörnyeteget megbüntetni, már az iskolai évek alatt. Vadabbnál vadabb terveket kovácsoltam, egyik reménytelenebb volt, mint a másik, közben a tanár úr árasztotta a rémületet, a csendet és vert a vonalzóval fáradhatatlanul.

Egy gyönyörűszép esős napon aztán megtörtént a csoda.

A Wesselényi utca és a körút sarkán terült el akkoriban a Bucsinszky-kávéház. Már a másik oldalról észrevettem Hnatyukot, a kávéház mellett állt karikalábaival, kemény kalapban és bámulta a kirakatokat.

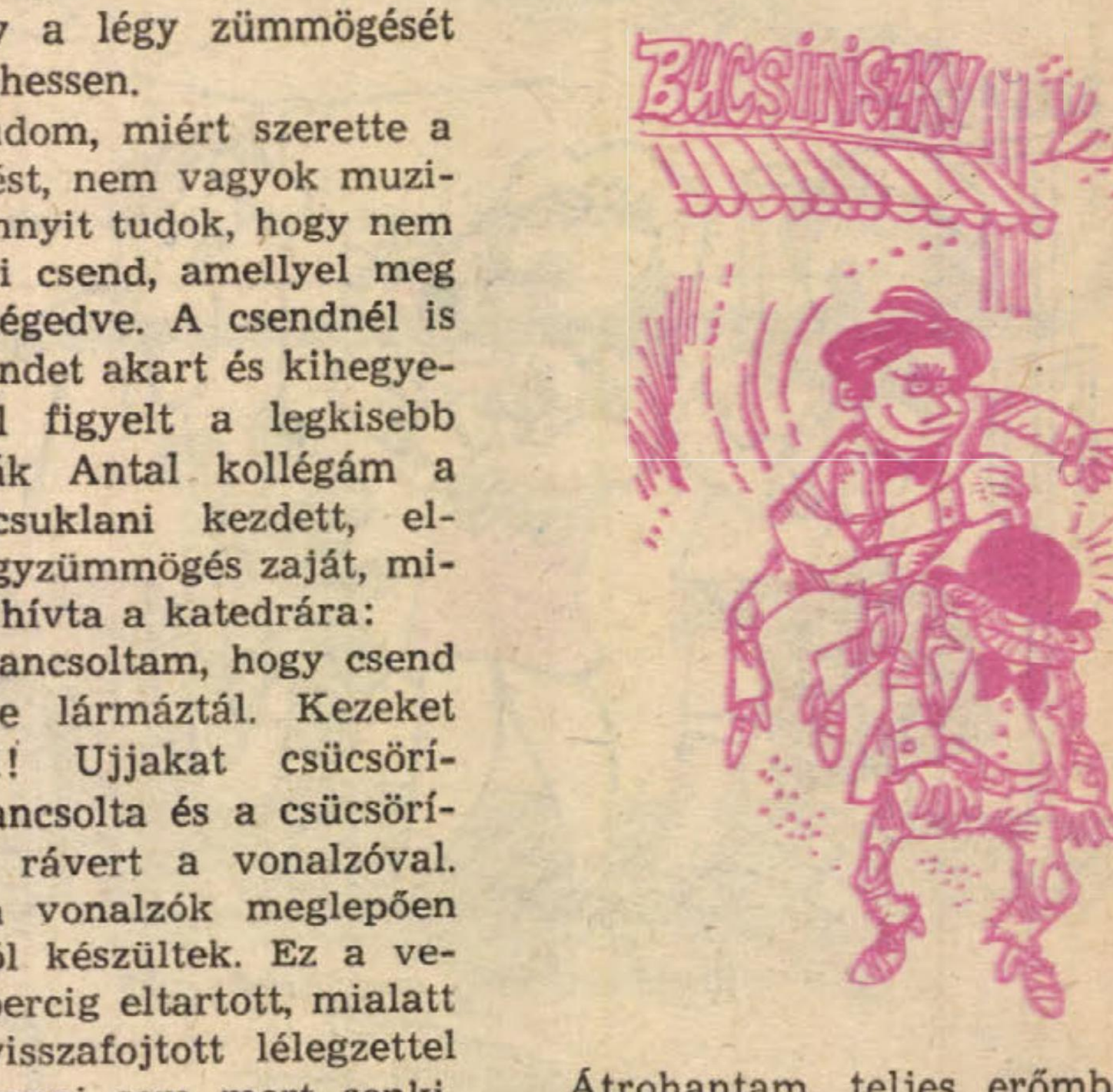

Átrohantam, teljes erőmből belerúgtam hátulról, vonalzó nélkül, egy ügyes mozdulattal rácsaptam kemény kalapjára, ami leszaladt a füléig és kedélyesen hátbavágtam:

— Szevasz, Füleki!

Hnatyuk megfordult, igyekezett kemény kalapját kihúzni a fejéből, rámmeredt, nem hitt a szemének, szája megvonaglott, majd kinyögte:

— Királyhegyi!...

— Bocsánat, tanár úr, összetévesztettem Füleki barátommal, elnézést.

A tanár úr még mindig nem tért magához:

— Te így szoktad üdvözölni a barátaidat? — hörögte.

— Hát, ne tessék haragudni, az a mi dolgunk. Tudja, milyenek a diákok. Pajkosak.

Tudtam, hogy nem lehet semmi bajom az incidens miatt, tudtam, hogy Hnatyuk nem meri jelenteni azt az abszurdumot, hogy egyik diákja felerúgott a nyílt utcán.

Nem is jelentette, de ettől kezdve valami tiszteletfélével kezelt, rádöbbent arra, hogy eddig mindig ő vert, de őt is lehet verni, ami addig elképzelhetetlen volt. Egyetlenegyszer fordult csak elő, hogy kihívott csücsörítésre, már készítette is a vonalzót, amikor kijelentettem:

— Nem tehetem, tanár úr. Az orvos megtiltotta, hogy verjenek.

— Takarodj a helyedre! — üvöltötte, nem akart vitatkozni velem, meg aztán kicsi voltam, nem volt rajtam sok vernivaló.

Királyhegyi Pál

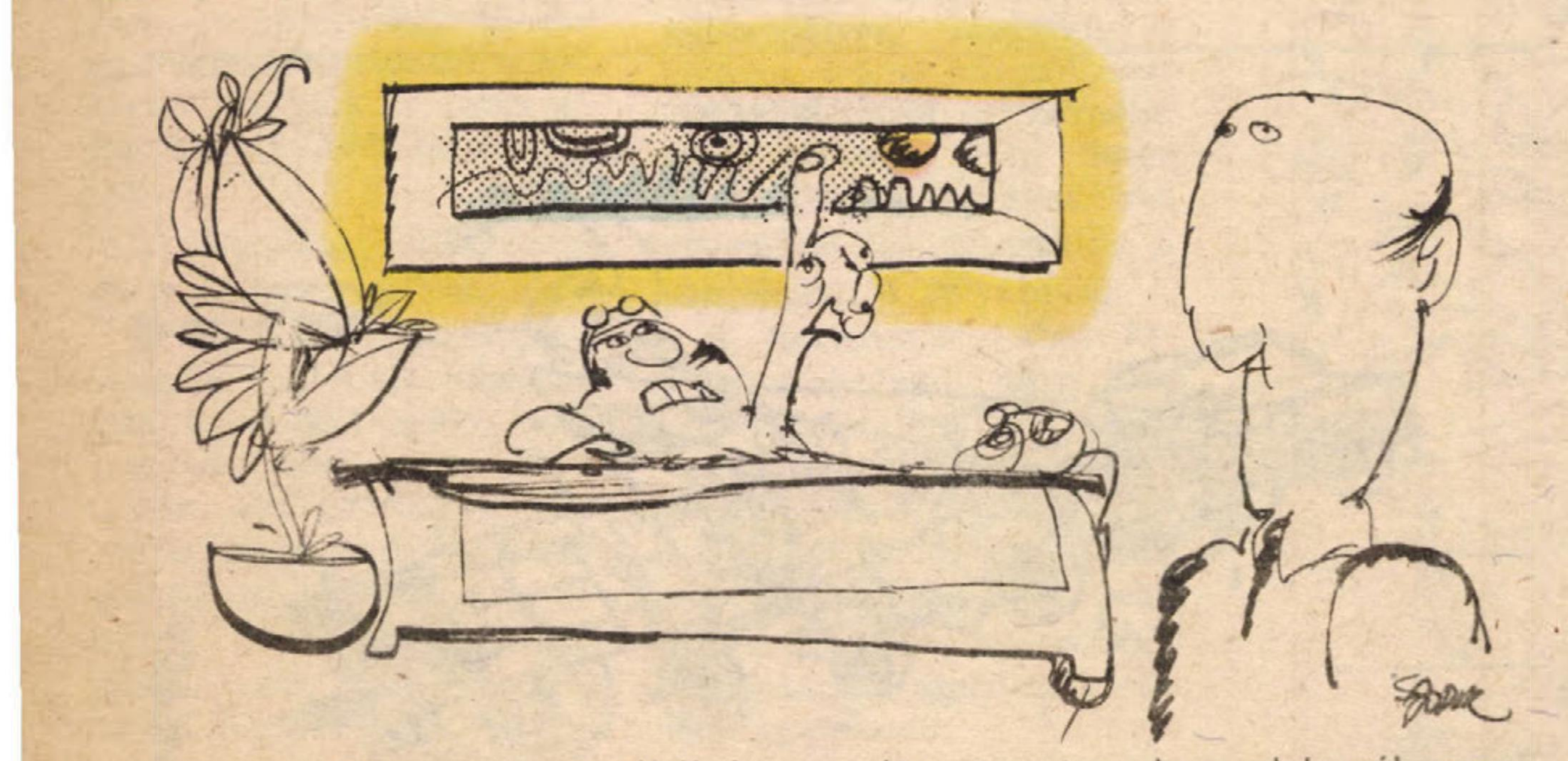

– Ezt a képet cseréljék ki egy aktra, szeretem, ha a dolgozók mosolyognak, amikor a szobámban vannak.

IDEGENFORGALMI CSÚCSIDÉNY

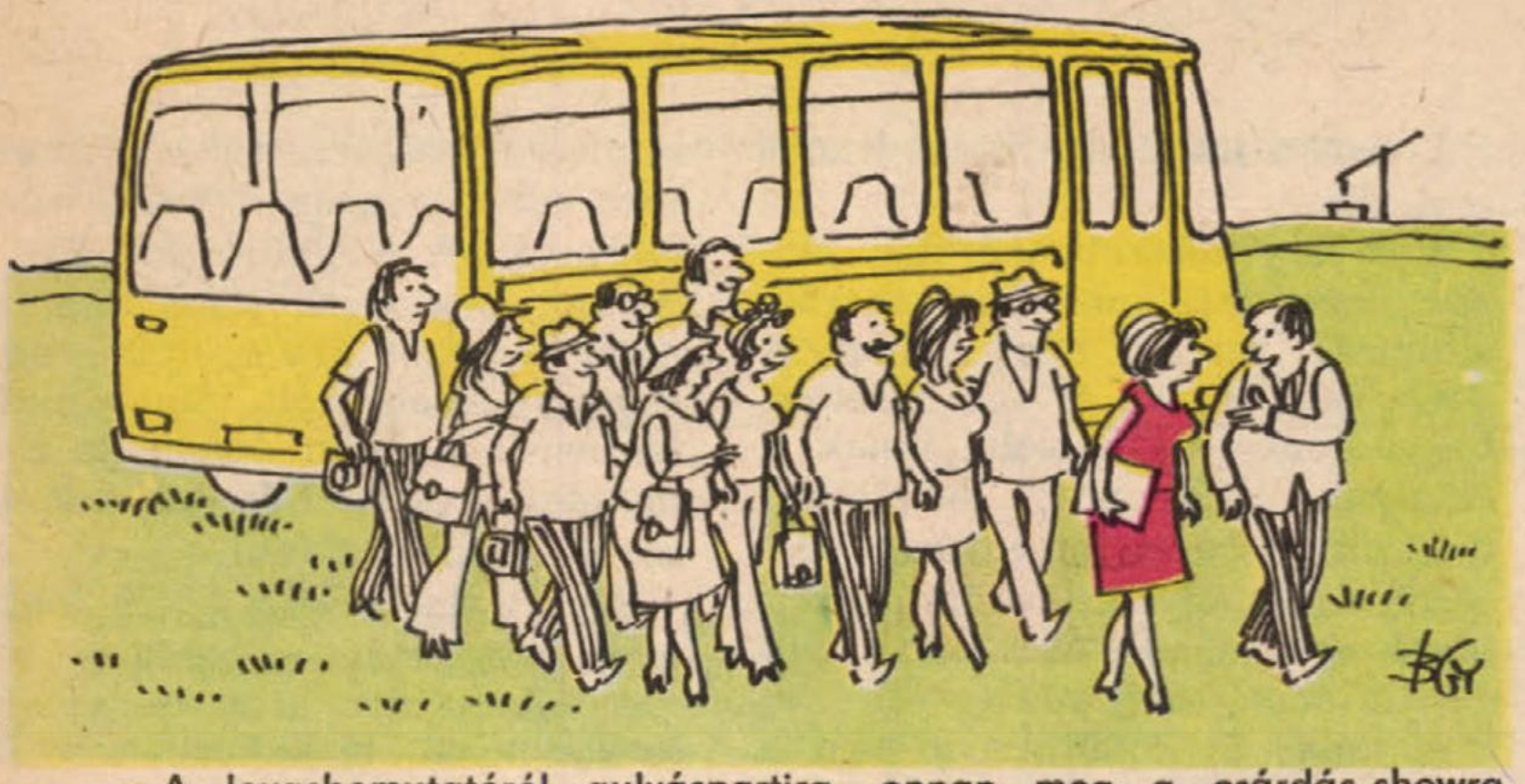

– A lovasbemutatóról gulyáspartira, onnan meg a csárdás-showra visszük őket, észre sem veszik, hogy nem laknak szállodában!

AGGÓDÓ APA

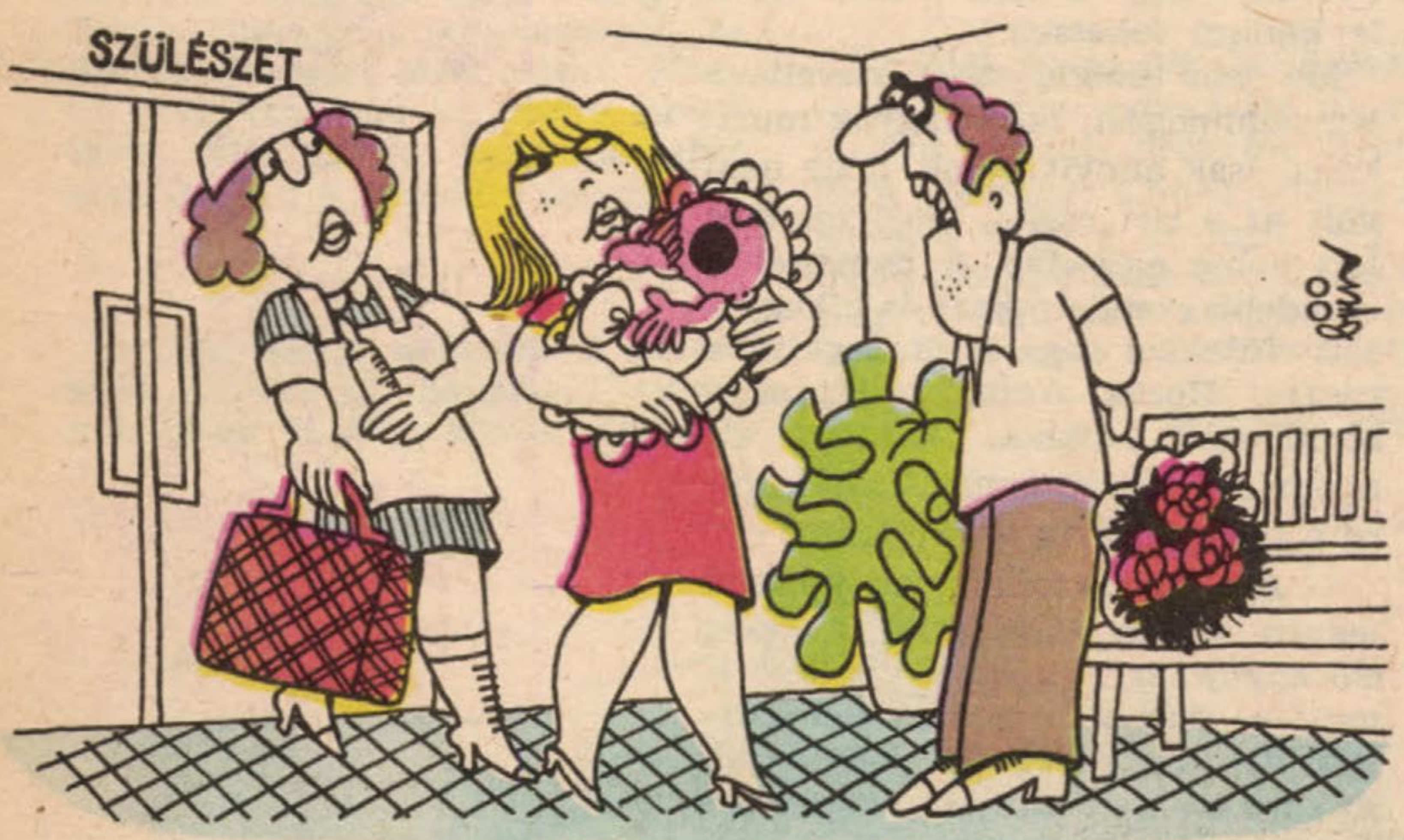

– Remélem, még nem dohányzik?

SZIGORÚ ELLENŐRZÉS

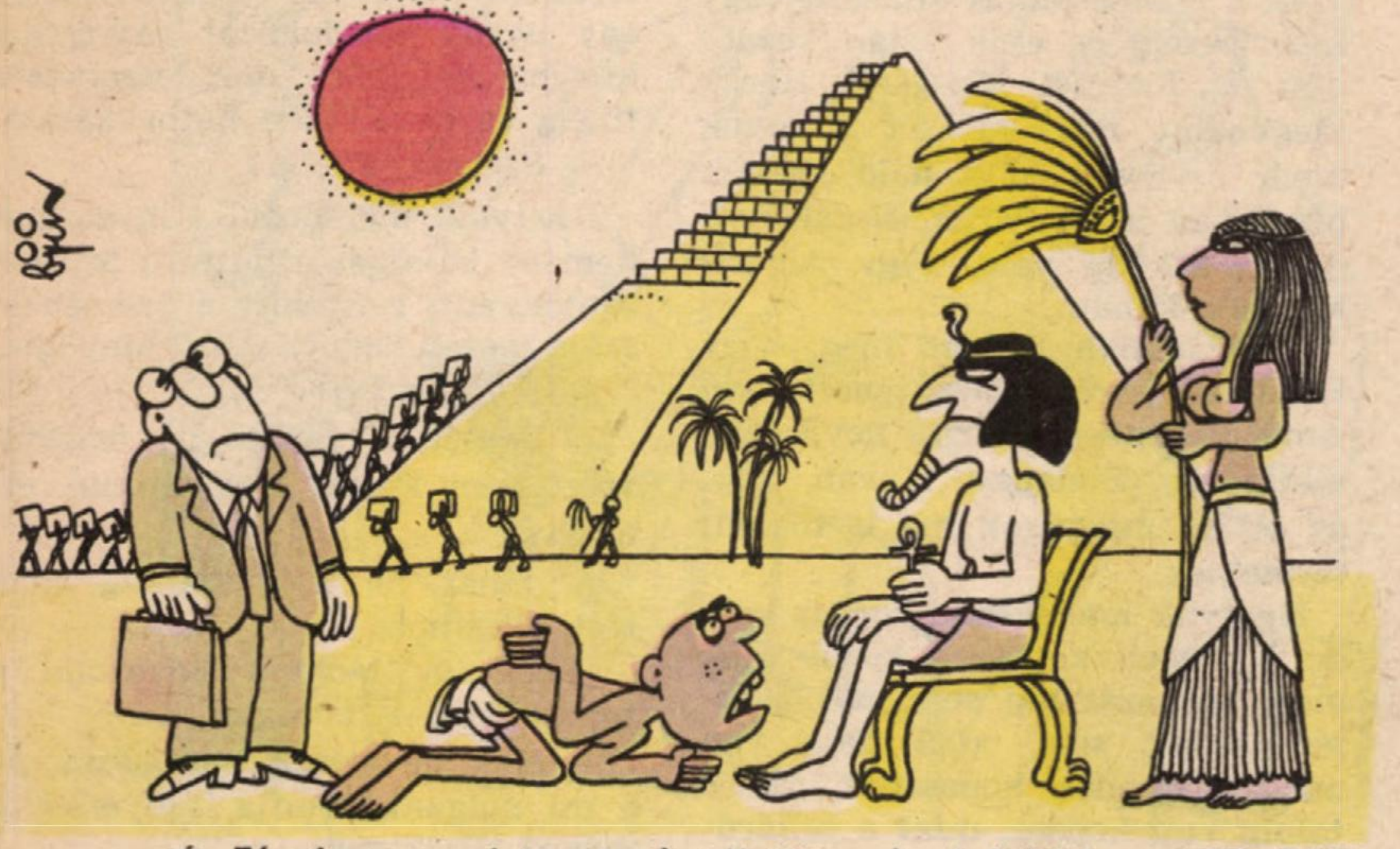

– Ó, Fáraó, ez az alak a tanácstól jött, valami építési engedély felől érdeklődik...

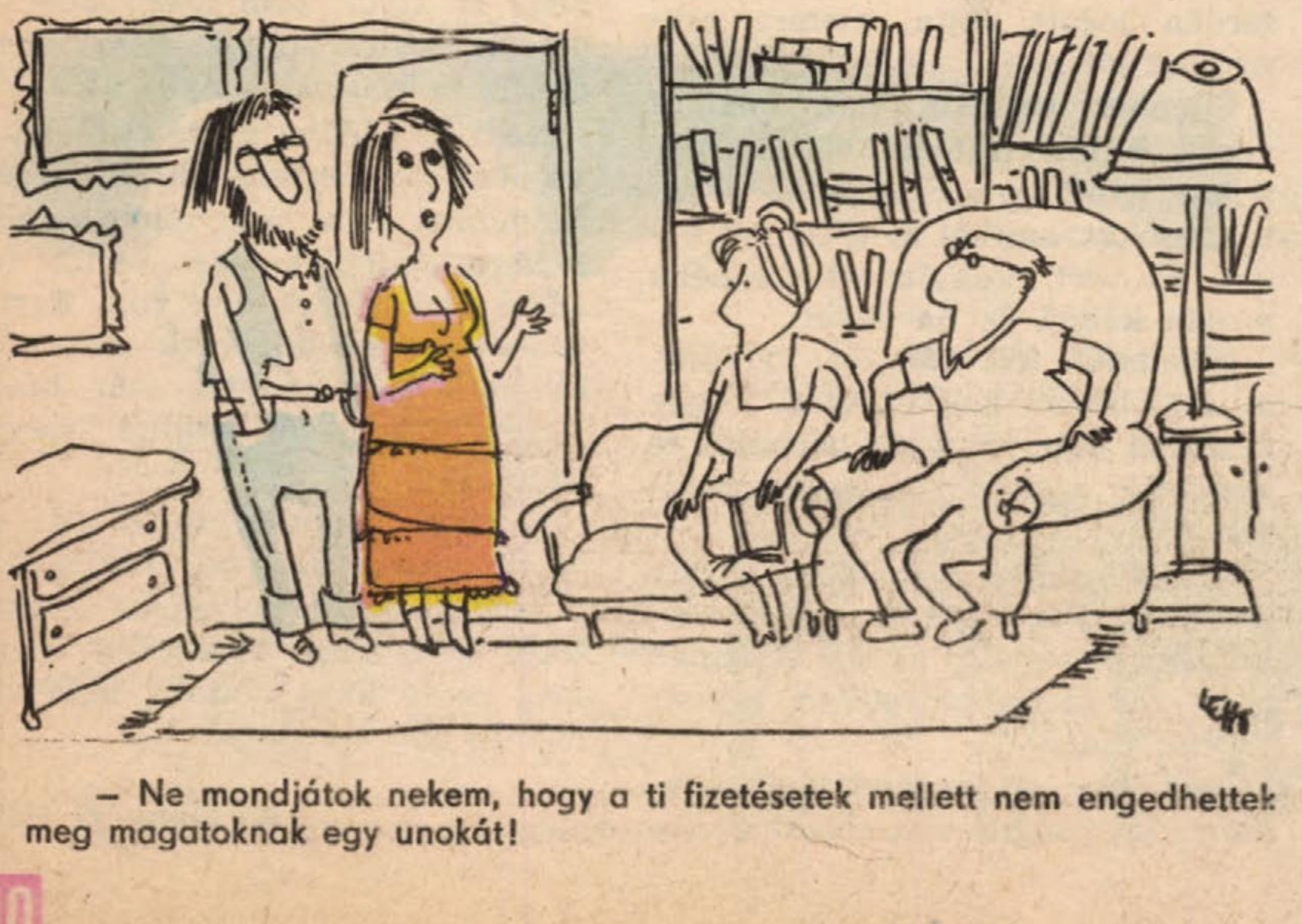

– Ne mondjátok nekem, hogy a ti fizetésetek mellett nem engedhettek meg magatoknak egy unokát!

BŰNÜGYI MÚZEUM

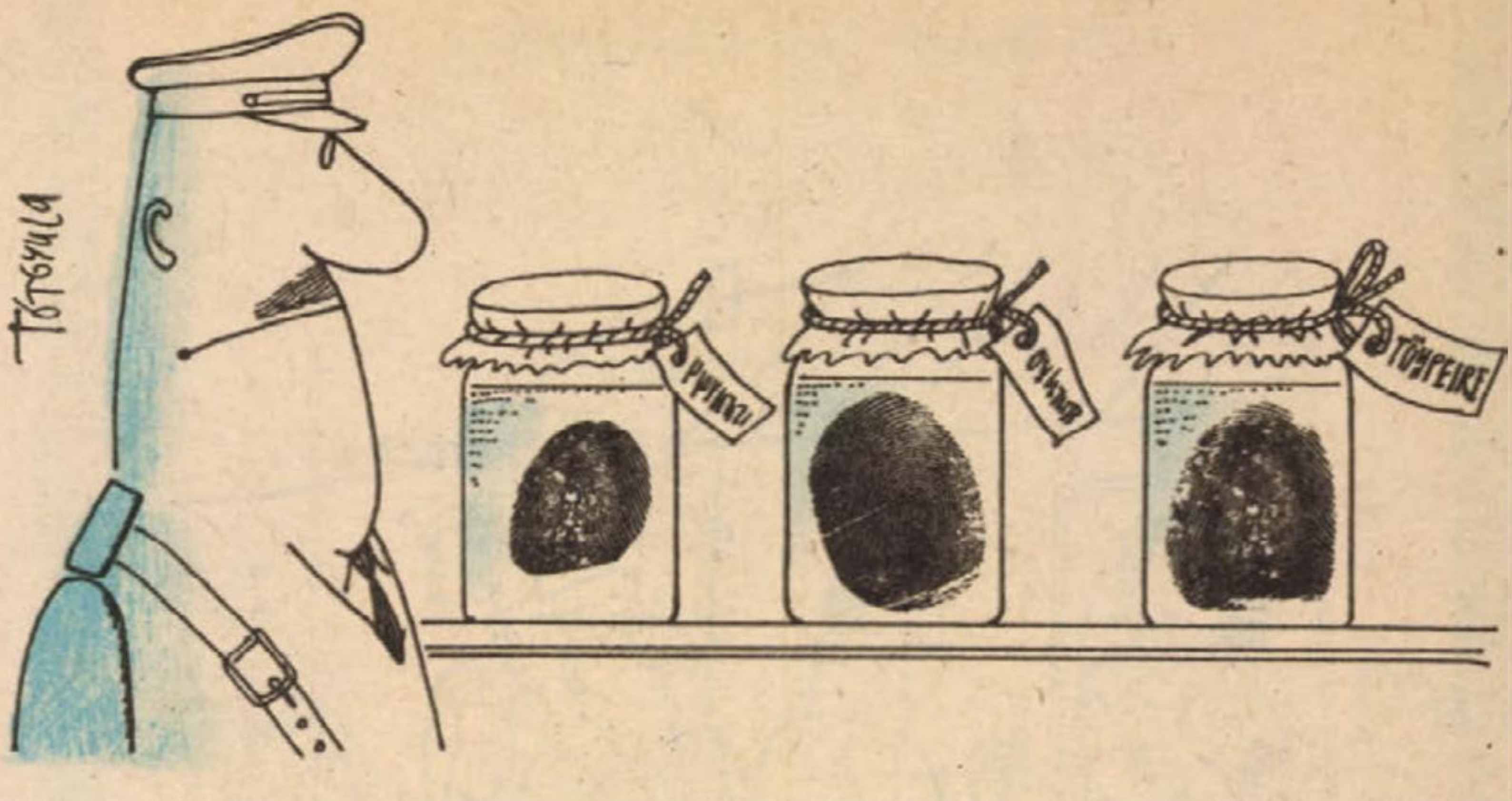

SZILÁNKOK

ELŐADÁS

— Elnézést kérek a kartársaktól, hogy véletlenül egy magyar szó is belekerült a kétórás beszámolómba.

LUSTASÁG

— Az első kakasszóra ébredek. Beidomítottam a kakast, hogy déli tizenkettőkor kukorékoljon.

BÜSZKESÉG

A szép nő mindig arra a legbüszkébb, ha az okosságát dicsérik.

MAI IDŐK

— Azt hiszem, ez a kapcsolat tartós lesz. Már két napja együtt járunk, és még mindig bírjuk egymást...

NEHÉZ KÉRDÉS

— Doktor úr kérem, ön szerint a butaság fertőző?

— A tudomány ma még erre nem tud határozott választ adni. Mindenesetre, ön ne járjon társaságba.

KARAKTER

— Senkivel sem teszek kivételt. Ezért nem kívánhatja, hogy pont magának ne hazudjak.

SZÜLŐI HIÚSÁG

— Az én lányom 5 éves, de hármat nyugodtan letagadhatna.

KITŰNŐ JÁRMŰ

Azért szeretem a repülőgépet, mert ritkán olvashatjuk, hogy egy Boeing 707-es elgázolta a zebrán szabályosan átmenő gyalogost.

FIGYELMEZTETÉS

Az idősek megbecsülését nem elég hetvenéves korunkban elkezdeni.

SZERELMESEK

— Közöttünk vége mindennek. Többé nem akarlak látni!

— Én sem. Tehát holnap hétkor a szokott helyen. Elmegyünk valahová táncolni, aztán feljössz hozzám, iszunk valamit, felteszek egy klassz lemezt és megbeszéljük a szakítás részleteit...

AUTÓBUSZVEZETŐ

Az újságban olvastam, hogy idegesek az autóbuszvezetők. Náluk csak egy olyan autóbuszvezető lehet még idegesebb, aki éppen nincs szolgálatban és utasként közlekedik egy zsúfolt járaton.

PESSZIMIZMUS

Vajon élnek-e emberek a földön?

EMBERKERÜLŐ

HÁROMSZOR TESSÉK CSENGETNI!!! HA ITTHON VAGYOK, EGYSZER SEM!

ÜZLETBEN

— Egy kamaszöltönyt kérek. De valami olyat adjon, amiben nem látszik, hogy ötven évvel idősebb vagyok a menyasszonyomnál.

KUTYA

Brahovácz meséli:

— Vettem egy garantáltan vad, harapós házőrzőkutyát. Most nem enged be a saját házamba.

Galambos Szilveszter

MOTORIZÁCIÓ

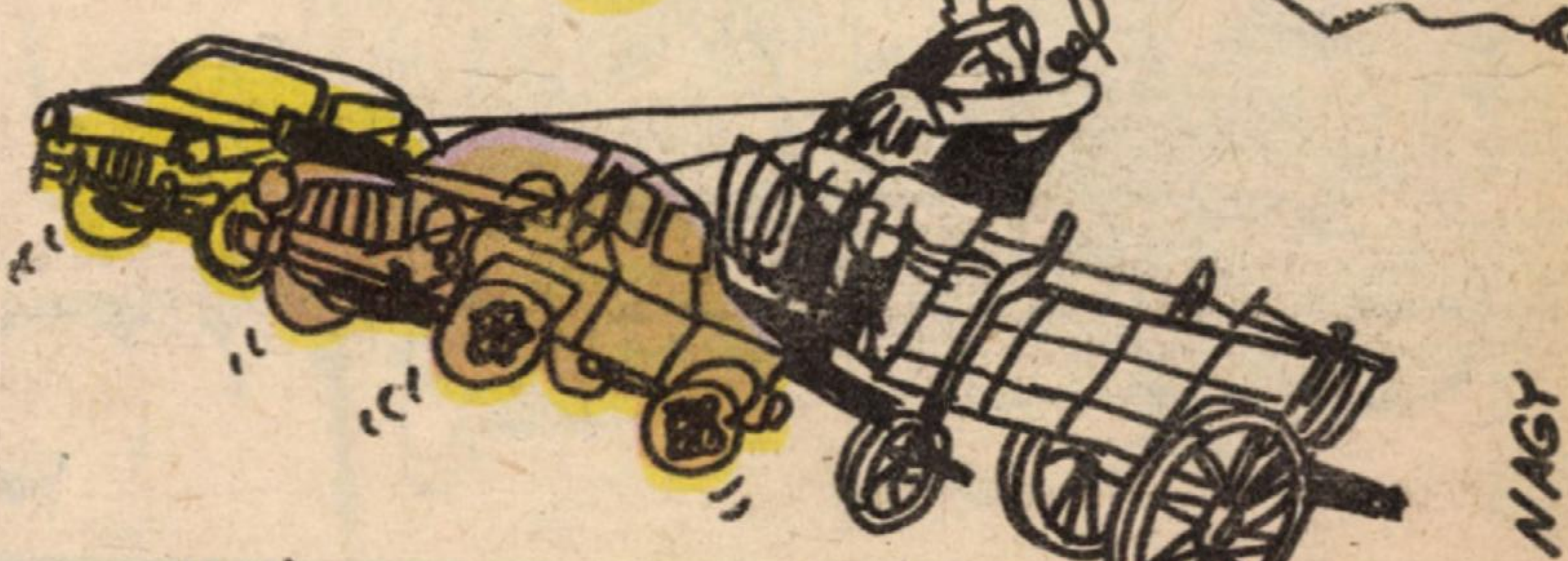

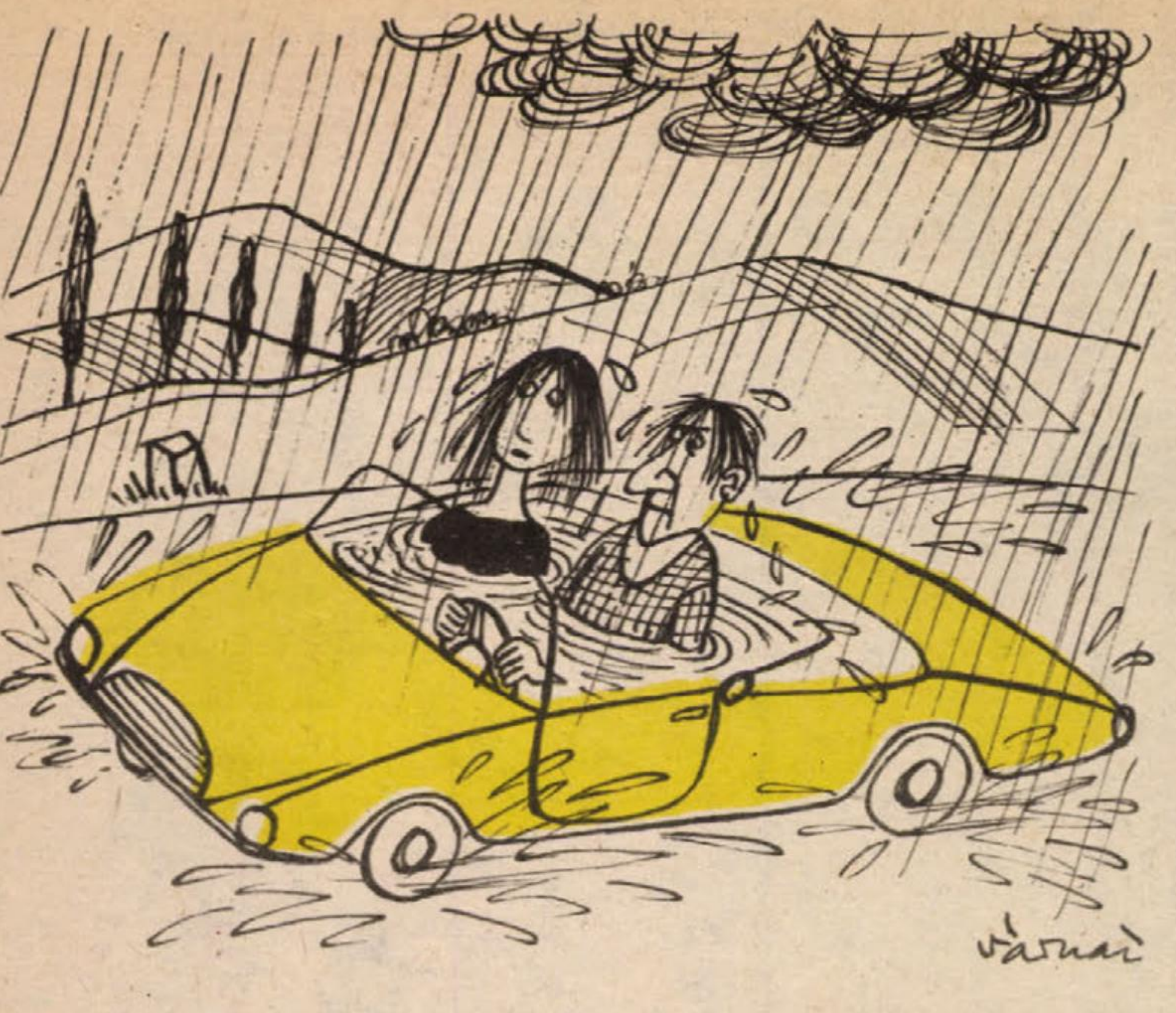

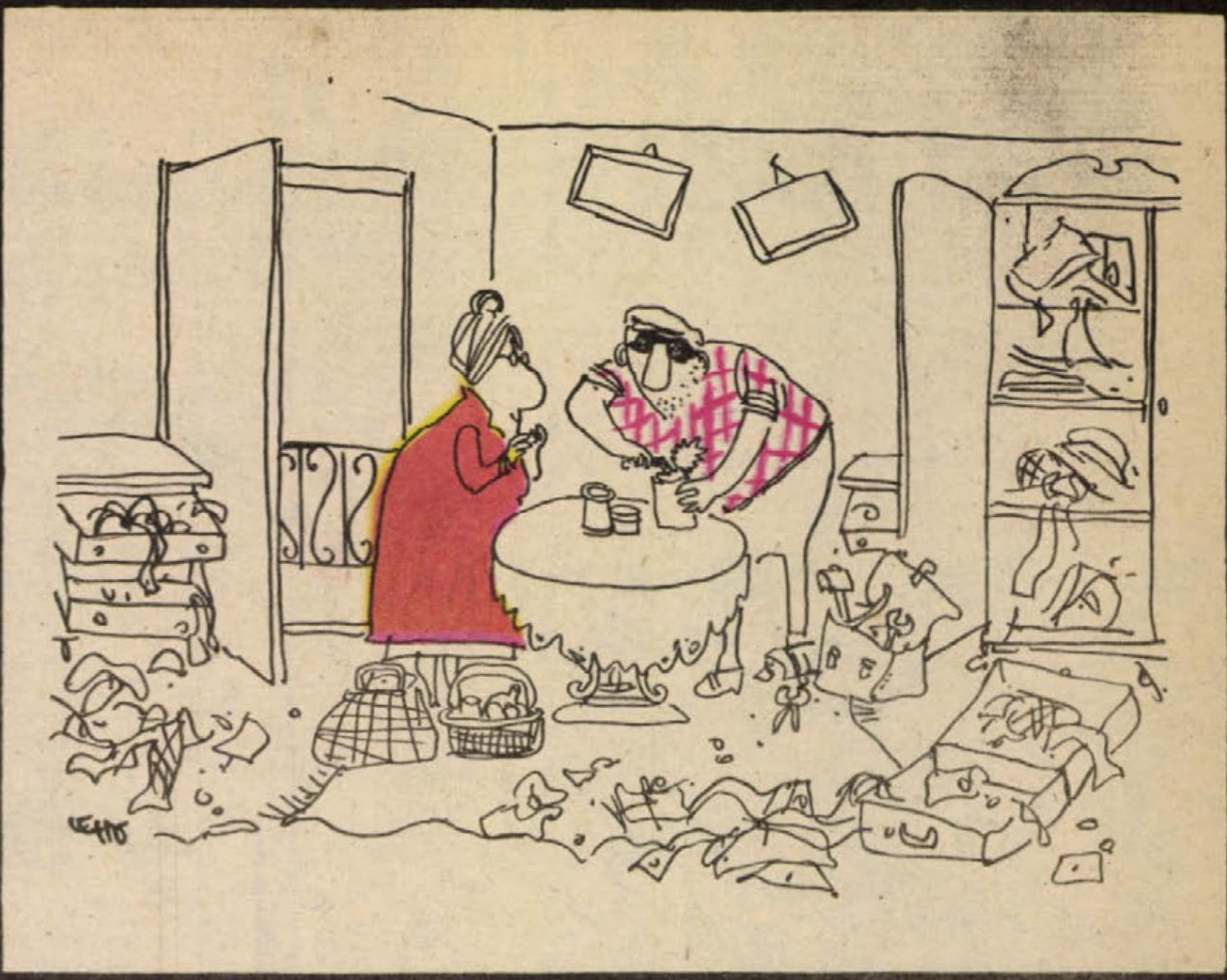

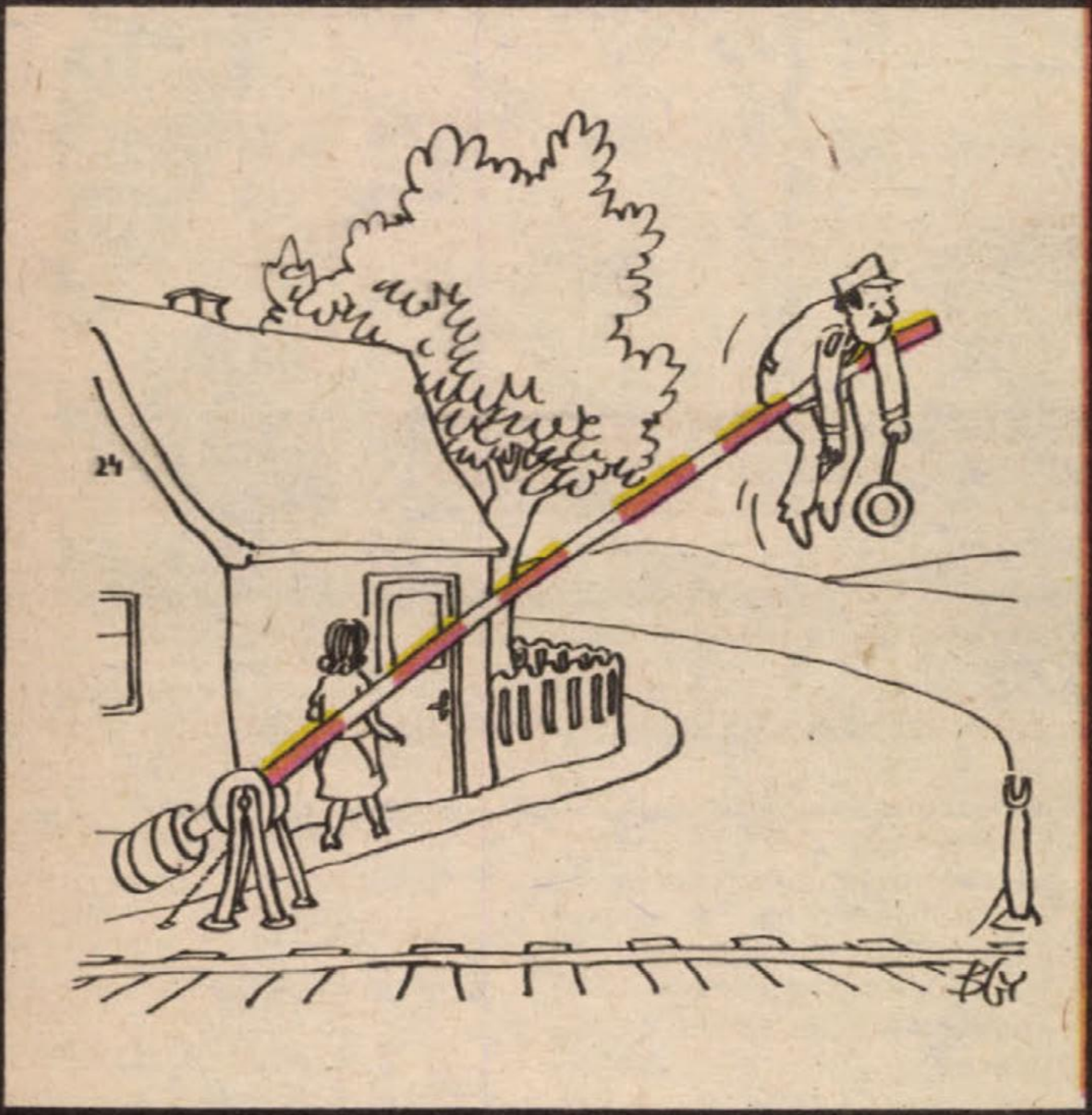

NYITVA

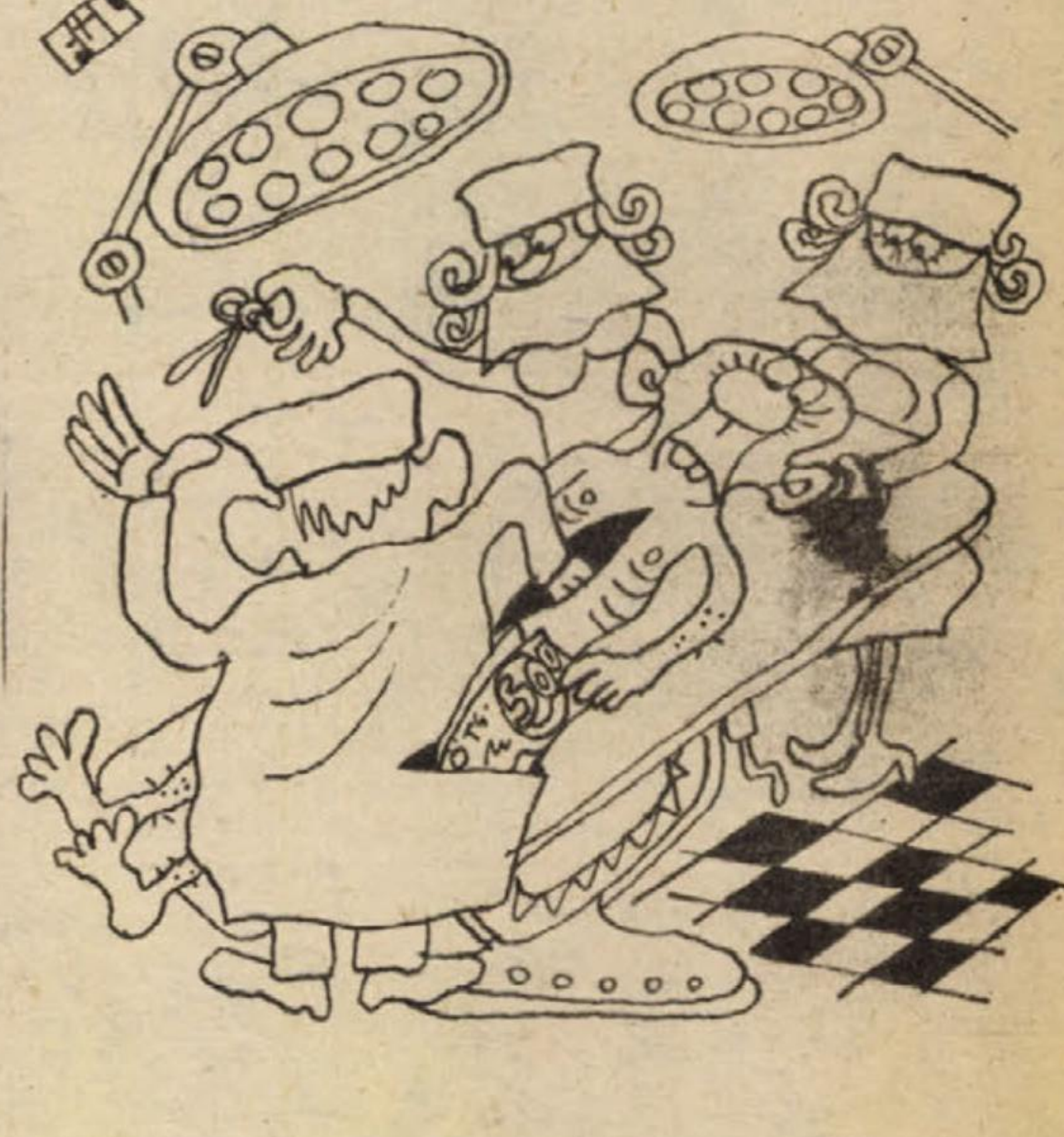

VÁRNAI, LEHOCZKI, BRENNER,
FÜLÖP, DALLOS, BALÁZS-PIRI

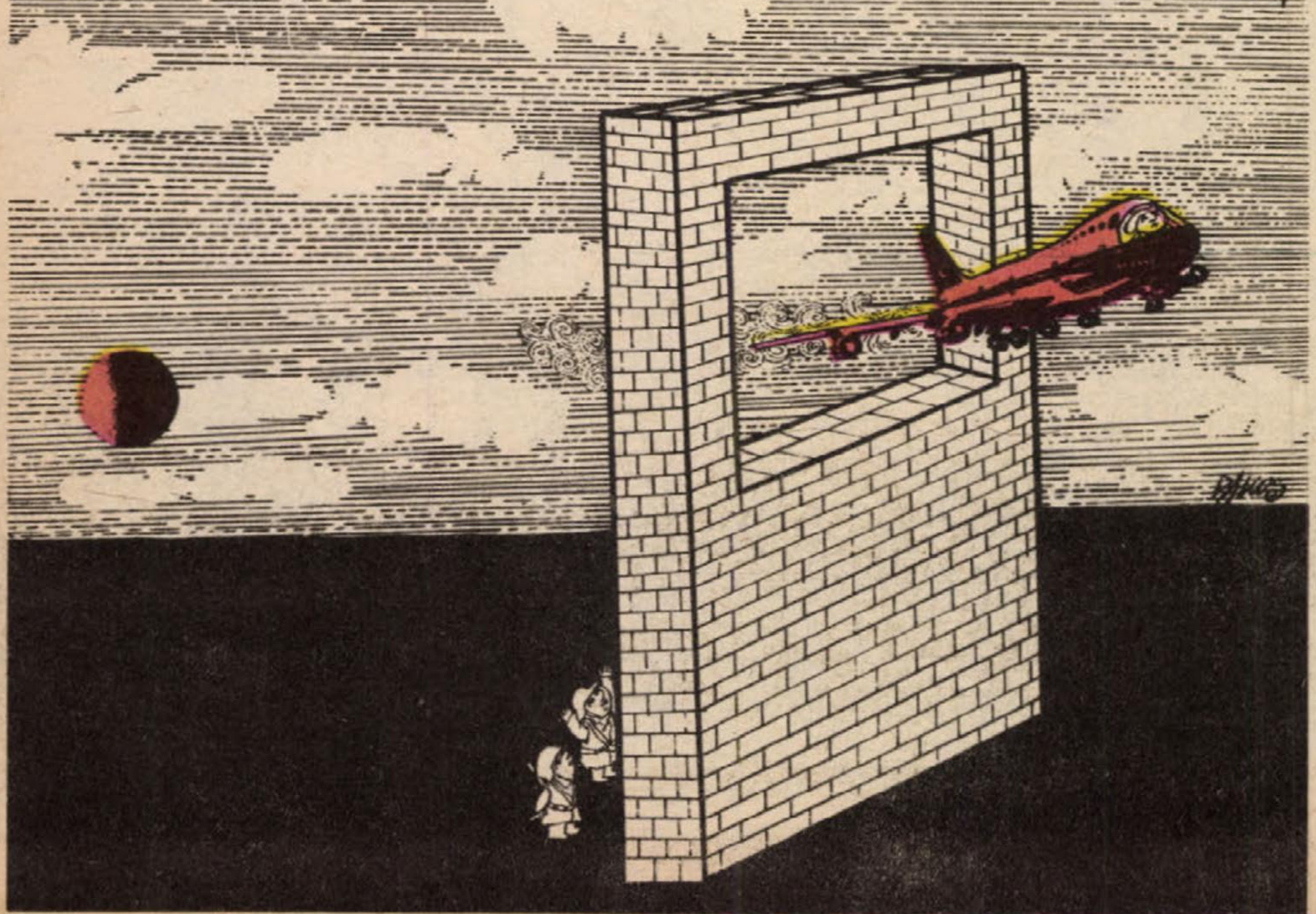

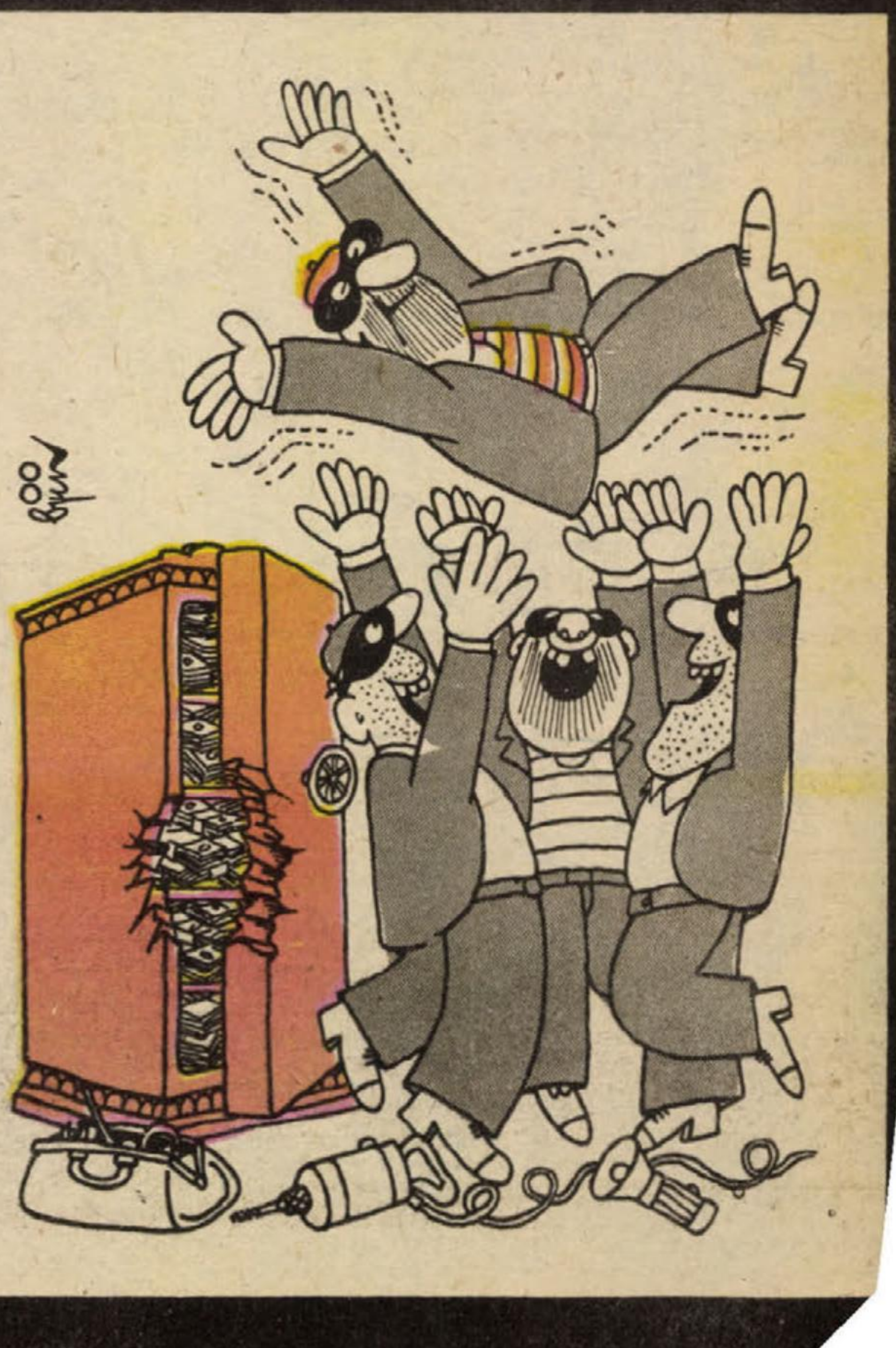

Svájci humor

Rajzok a Basler Magazinból

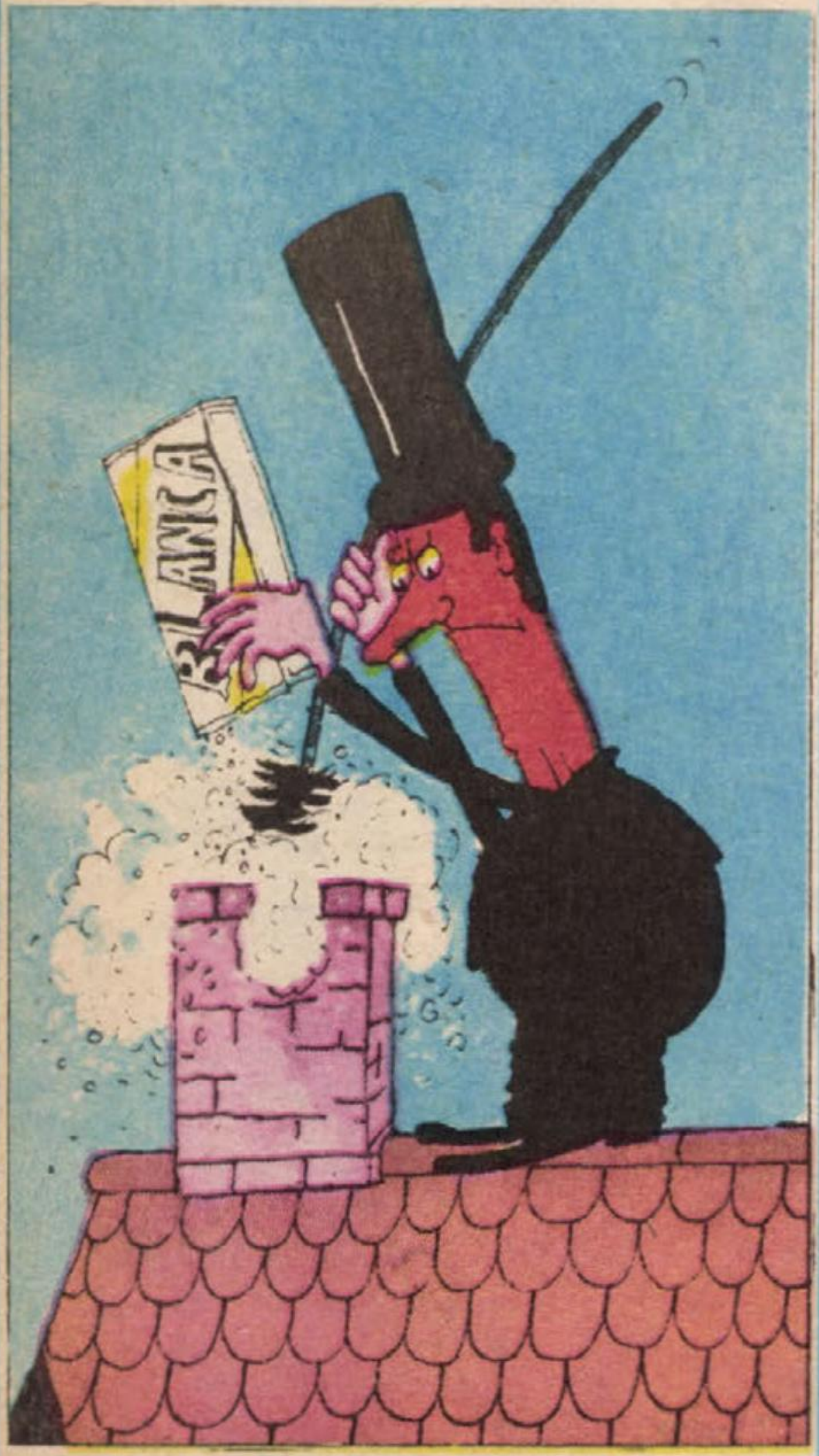

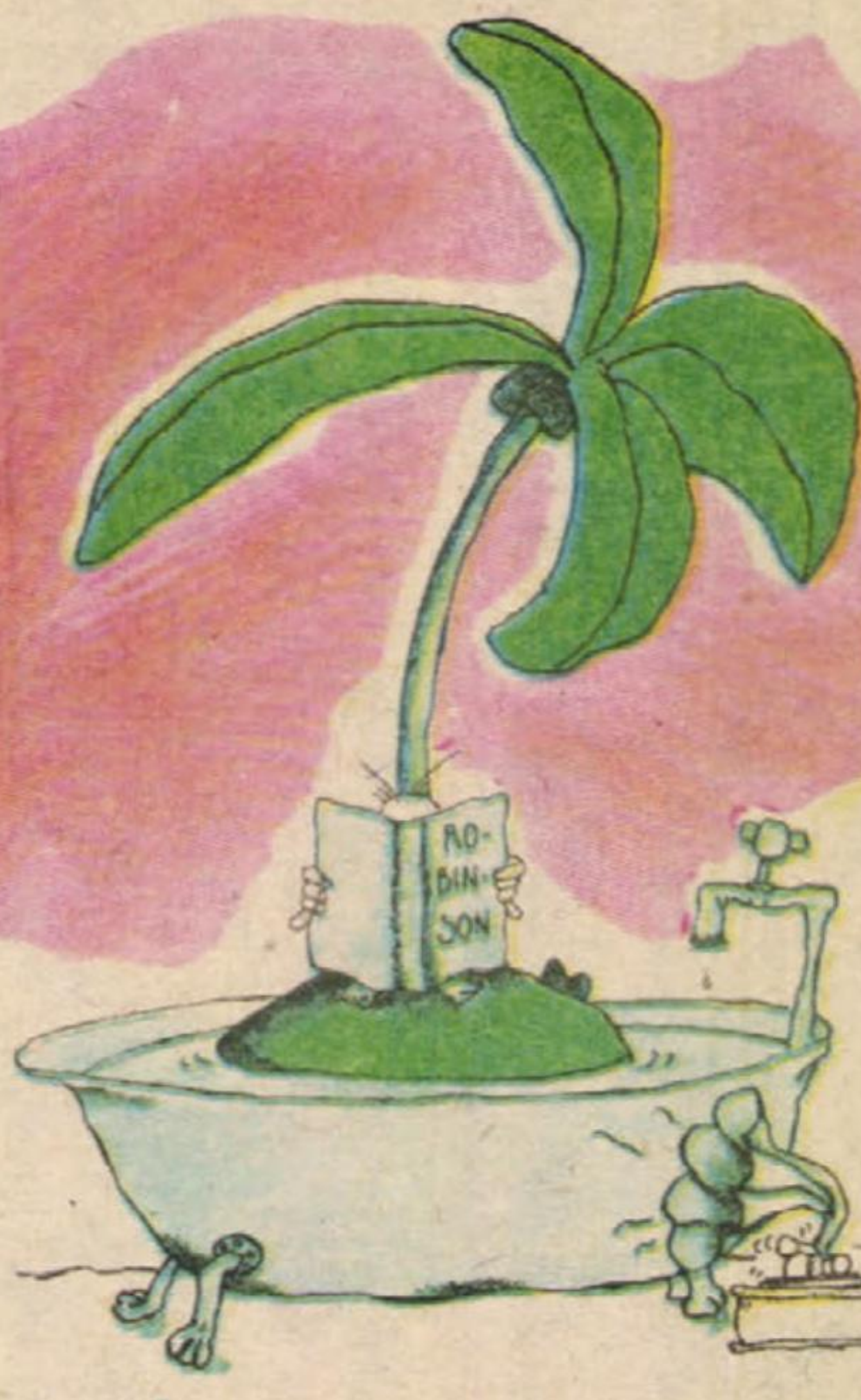

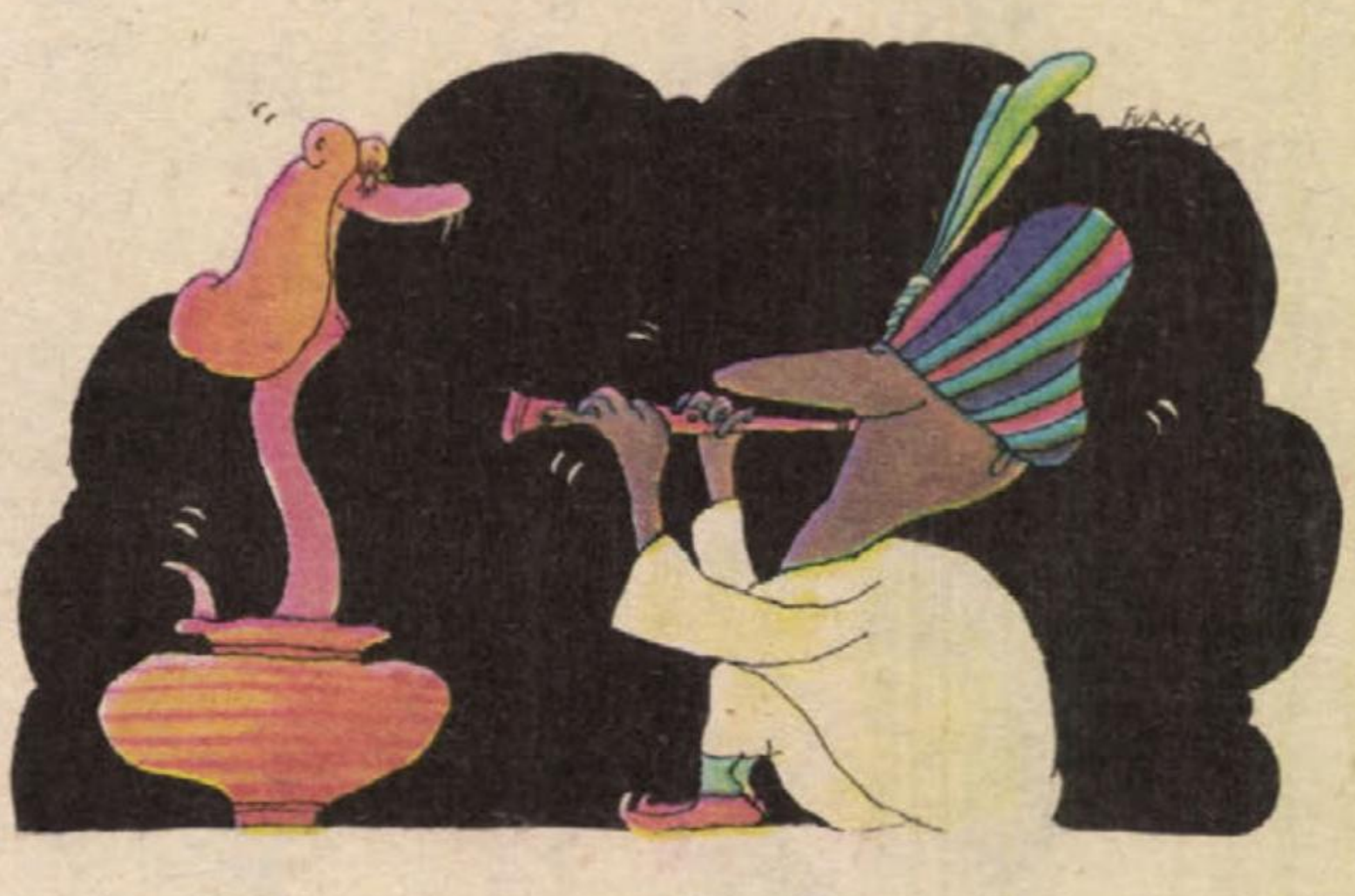

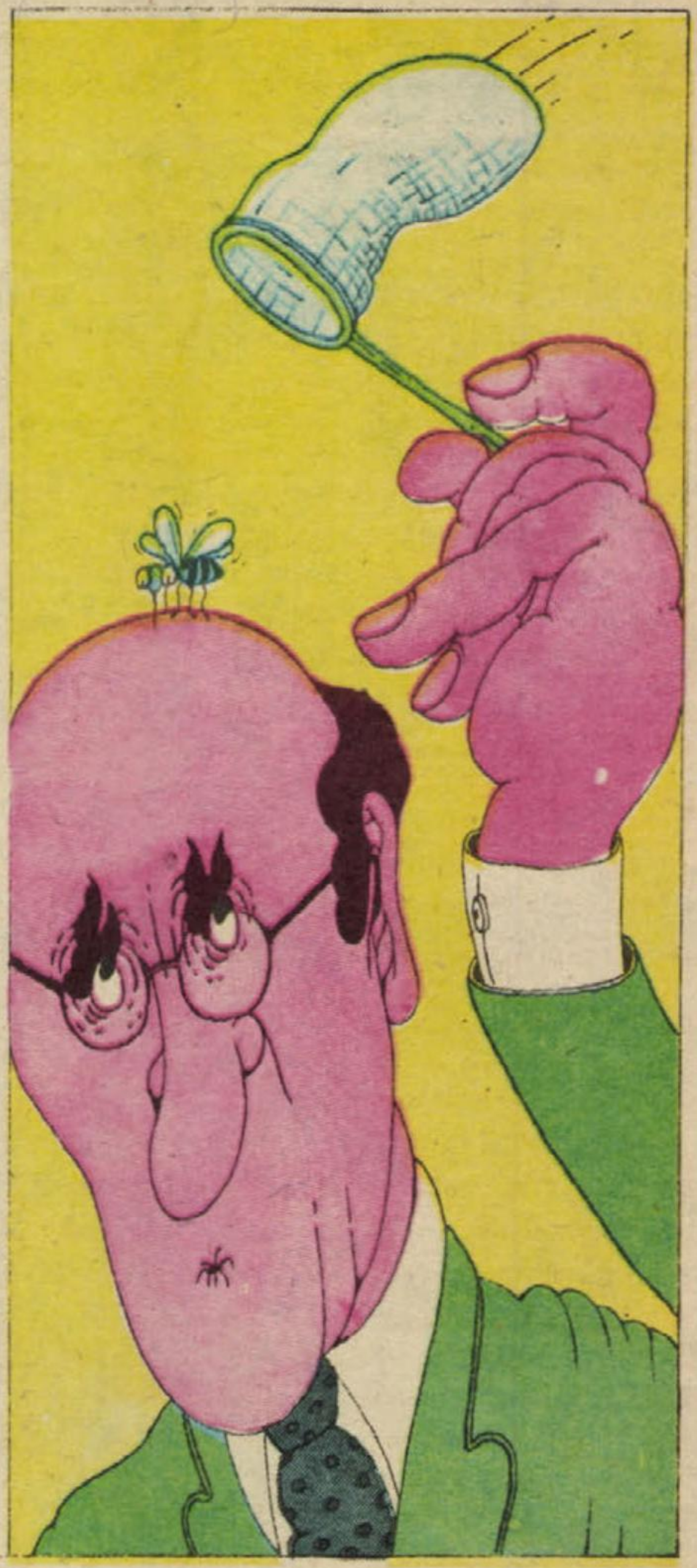

TRIBÜN

John Merritt, a Tennessee Egyetem rögbiedzője ügyesen gondoskodott arról, hogy túlsúlyt cipelő játékos ne léphessen pályára a csapatában.

85 centis derékbőségűnél nagyobb nadrágot nem vásárol.

Edmontonban, a Brit Nemzetközösségi Játékok egyik hindu résztvevőjét kérdezték az újságírók, hogy mi a neve?

— Vankatarataam Narasimha Rattaiah — volt a válasz.

— És hogyan írja ezt?

— Az anyám mindig segít.

Egyik sportriporter a másikhoz:

— A mi szakmánkban az a jó, hogy ha az ember kifogy a mondanivalójából, mindig mesélhet valamit magáról a mérkőzésről is.

Sportvicc a Daily Mirrorból.

Azt mondja az orvos a páciensnek:

— Magának friss levegőre és több mozgásra van szüksége. Nézze, én most éppen teniszezni megyek és nincsen labdaszedőm ...

A Bryne — Sion nyári kupameccset a norvég Bjornesdad vezette. Ez a bíró aranybetűkkel írta be nevét a futball aranykönyvébe. Nem a pályán mutatott teljesítményével, hanem azzal, amit az öltözőben nyújtott. Ugyanis egyszerűen nem fogadta el a kijáró játékvezetői díjat. — Rosszul bíráskodtam — mondta. — Nem érdemlek egy fillért sem.

A Reader's Digest című lap új eszközt ajánl fogynivágyók számára.

Egy hűtőszekrényt, amelynek a kilincse három centire van a földtől.

(p. p.)

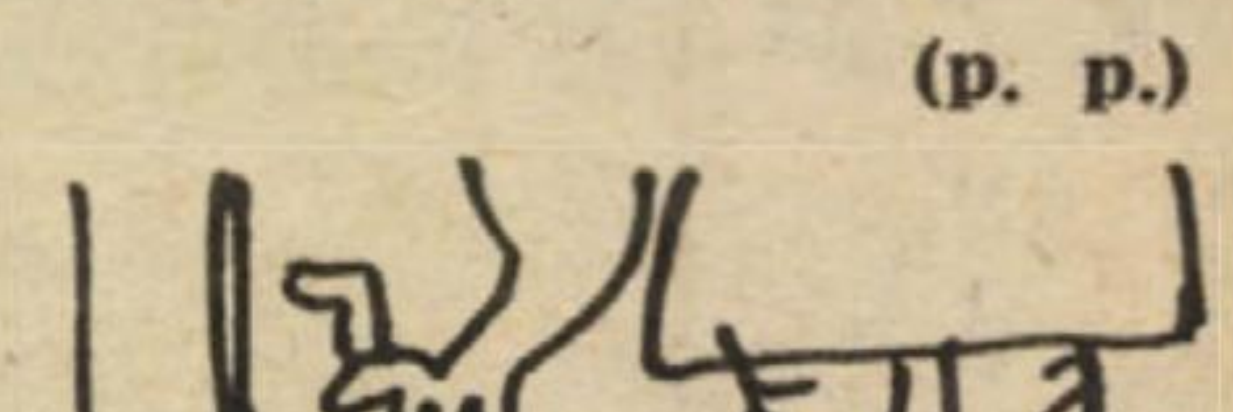

MINDENT A VEVŐÉRT

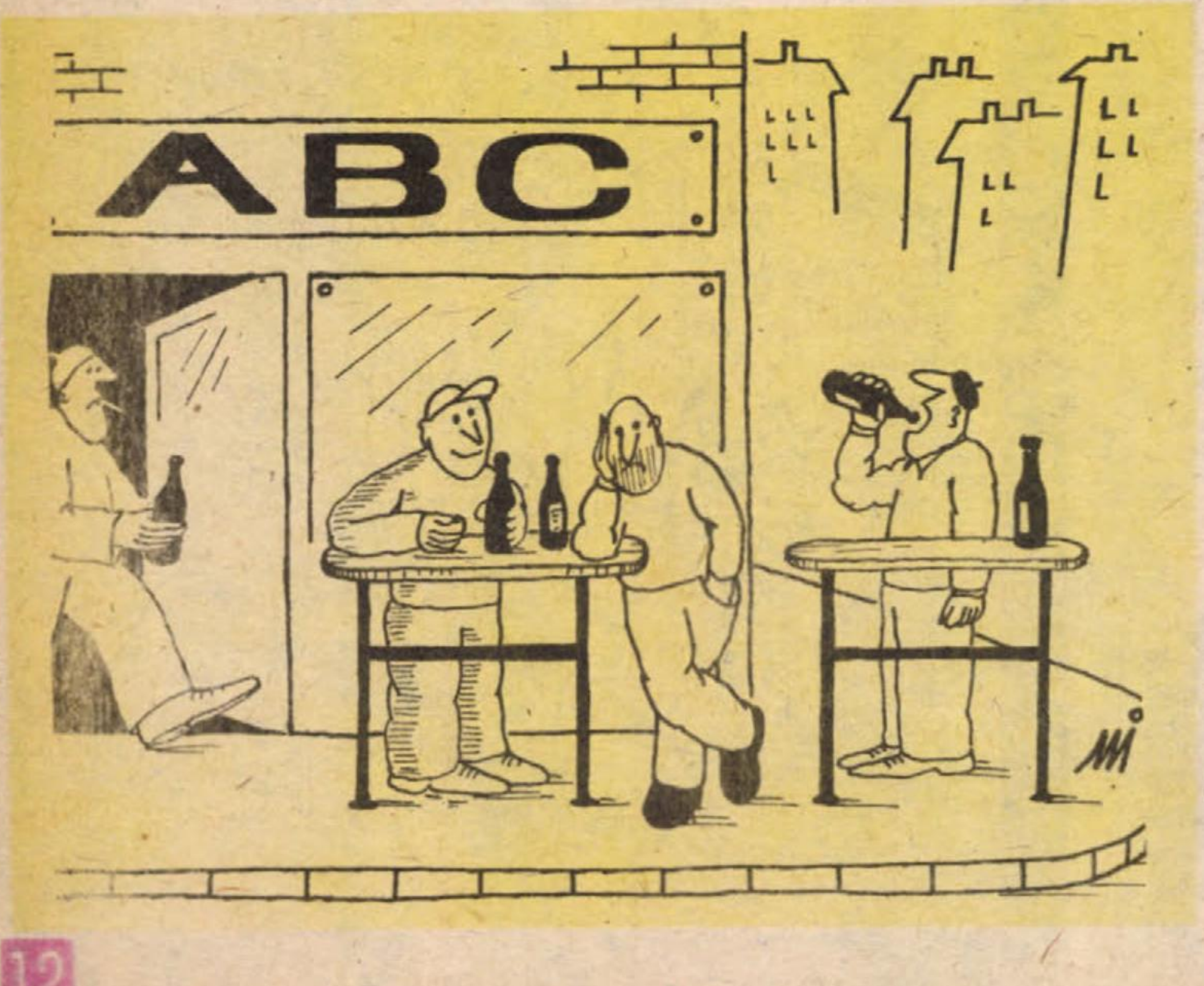

DELEGÁCIÓVEZETŐ ISKOLA

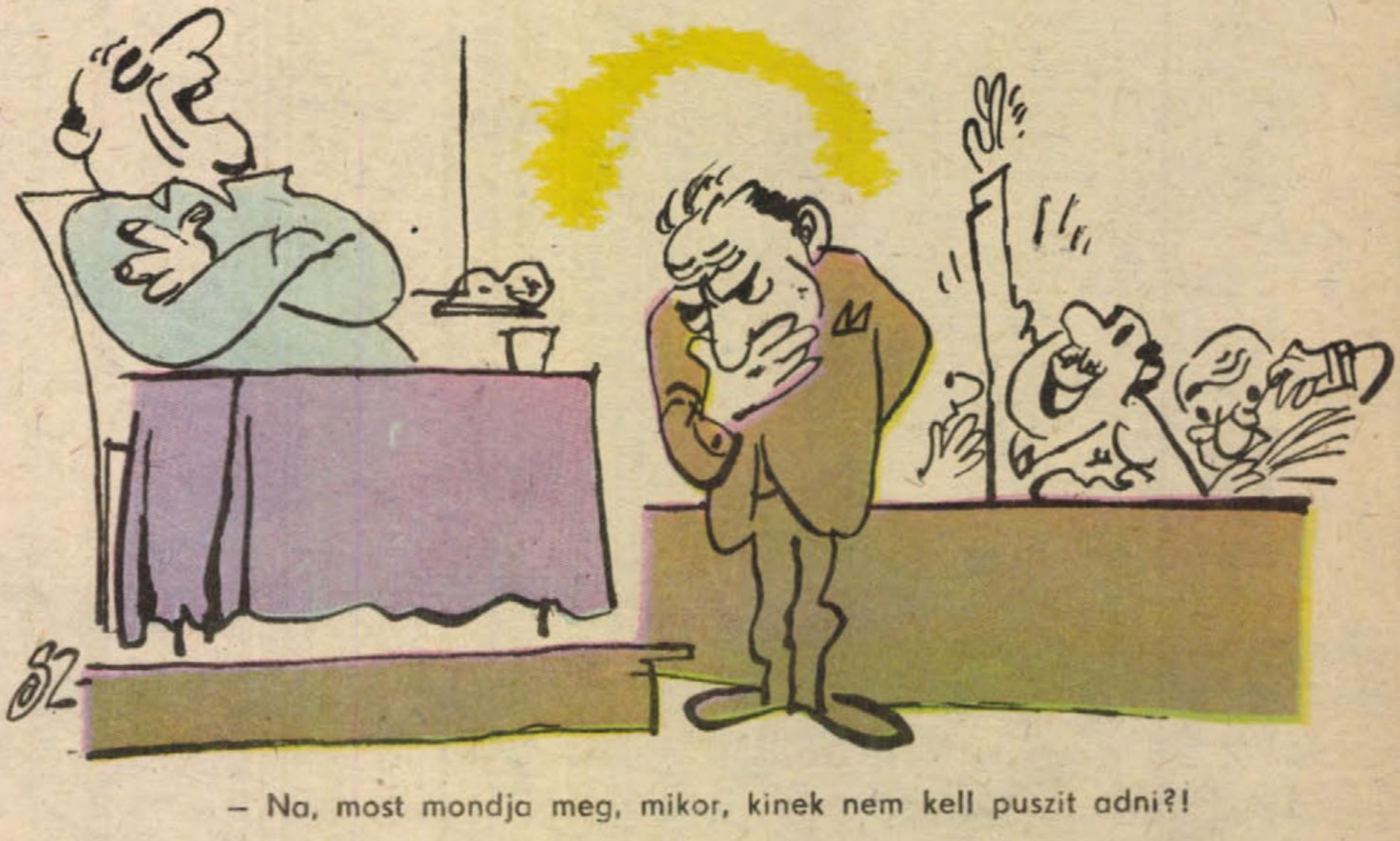

– Na, most mondja meg, mikor, kinek nem kell puszit adni?!

Aszongyák

hogy Angliában, a Cambridge közelében fekvő Great Giddingben házassága 78. évfordulóját ünnepelte egy 102 éves férfi 100 éves feleségével.

Ez a kedves házaspár nyilván nem hallott egy szót sem a házasság válságáról folytatott elég élénk locsogásból, a fiataloknak, úgy látszik — hiszen ez természetes is — sokkal jobb a fülük, vagy egyszerűen arról van szó (a házasság dolgában semmi sem lehetetlen), hogy 78 évig könnyebb együtt élni valakivel, mint 78 napig, mindenképpen érdekes dolog ez a 78. házassági évforduló ma, ennél csak az az érdekesebb, hogy minden korban a mát tekintették különlegesnek, nyilván már évszázadokkal, sőt évezredekkel ezelőtt is, mindig az volt a szöveg, hogy nahát, ezek a mai fiatalok, nahát, ezek a mai házasságok, és így tovább, de bármennyire is sablonszövegek ezek, kétségtelen, hogy a mai (na tessék, itt a mai) házasságok nemigen tartanak 78 évig, igaz, hogy az emberek is ritkán tartanak 102 meg 100 évig, de legyünk tárgyilagosak, mostanában bizony megesik, hogy az újdonsült házastársak a házasságkötő teremből mindjárt a válóperes ügyvédhez mennek (azért egy kis kerülővel persze), lehet, hogy ma (na tessék, már megint ma) nehezebben férnek össze a férjek a feleségükkel, ezt persze úgy is mondhatnám, hogy a feleségek a férjükkel, de magam is nős ember vagyok, és nem akarok vitát provokálni a családban, mert szeretném én is megérni a 78. házassági évfordulómat.

Ha véletlenül mégse érném meg, abban sem én lennék a hibás, hanem a túlzásba vitt dohányzás.

(gergely)

TÜCSÖK és BOGÁR

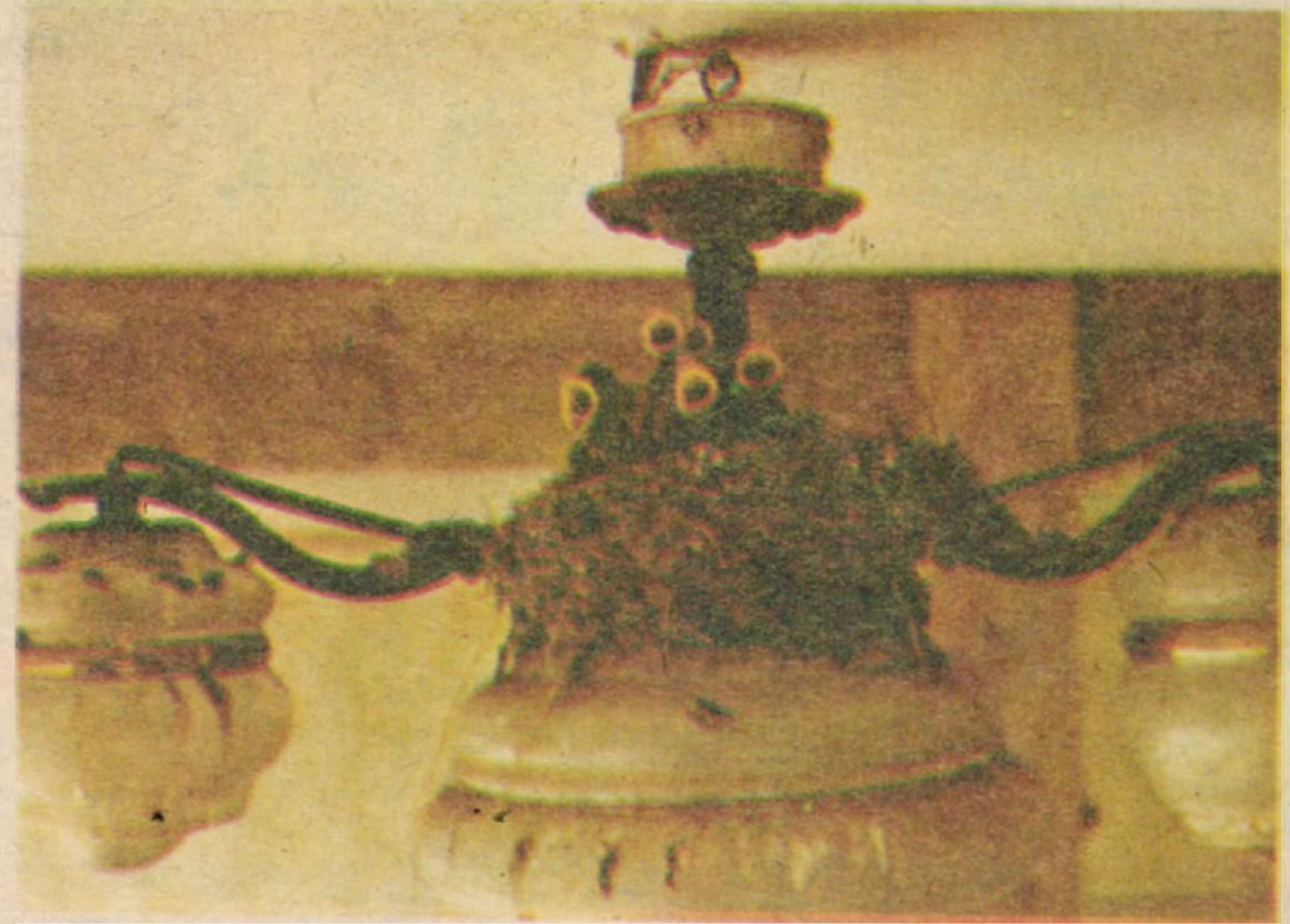

Ez nem tücsök és nem bogár, csak öt éhes fecskefióka, amely a szobai csillár tetejére rakott fészekben várja szüleitől a kosztot. Tücsköt és bogarat.

(Kisbéren fotózta Rácz Ferenc)

LAKÁS

Veszprémi nagyméretű öröklakást eladunk, kertes villát keresünk Veszprémben, vagy Balatonfüreden. Minden megoldás énekel. Telefon: 11-195.

Ajánlhatnánk esetleg egy összkomfortos mezzoszopránt a Balatonra néző koloratúrával?

(A Veszprémi Napló apróhirdetései között fedezte fel Gyurána Péter)

Téli alkonyattal köszöntött ránk a mai reggel. Érd, Tatabánya, Komárom háromszögében

Jó reggelt tél, jó reggelt alkonyat!

(Az Esti Hírlapból ollózta Bakk Jánosné, józsai olvasónk)

FÉL ÉV ALATT

2,5 kilométer tejszállító kocsikkal

Aludttej lehetett!

(A Zalai Hírlapban fedezte fel Farkas József, nagykanizsai olvasónk)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

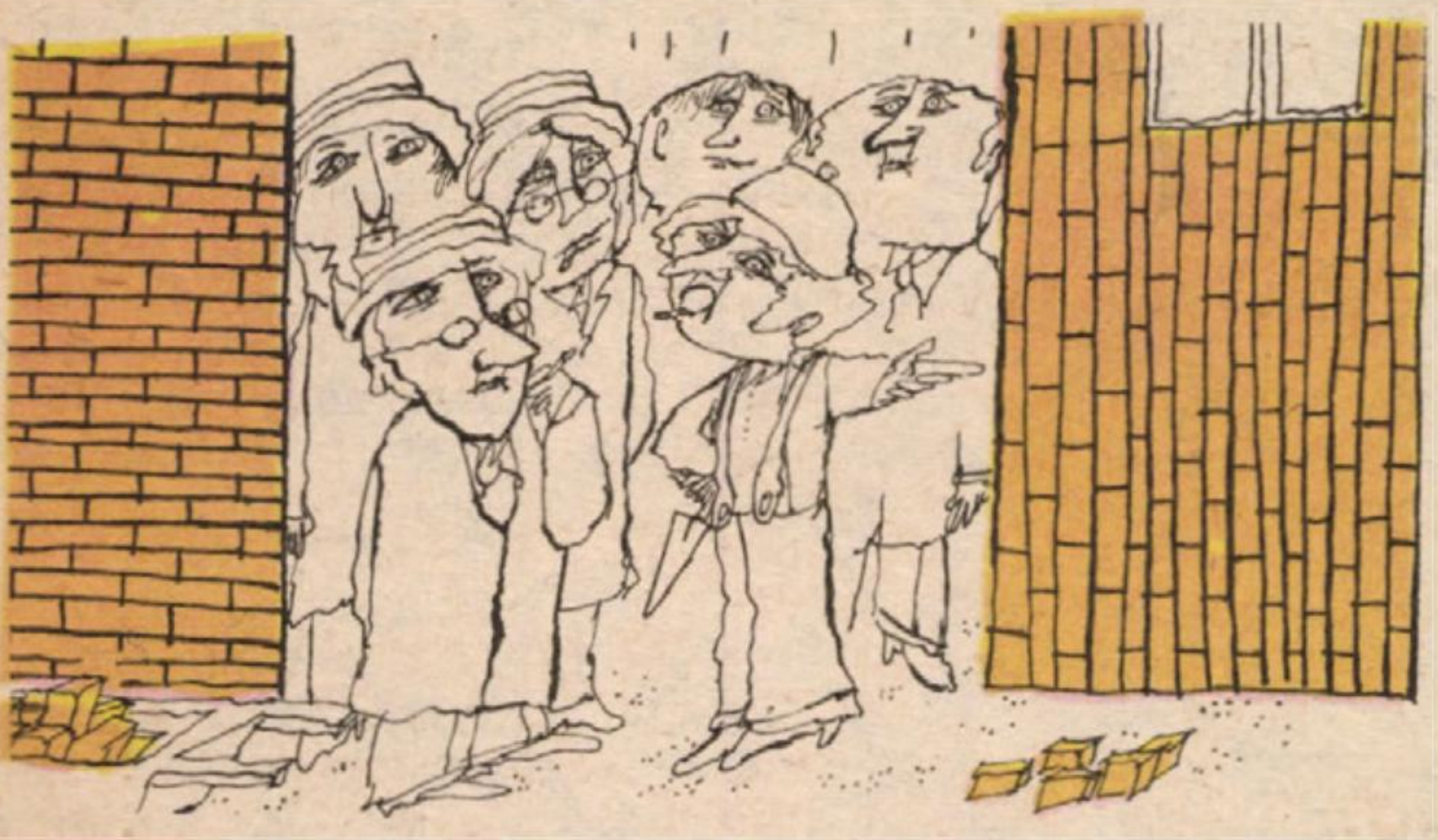

– Az újításom.

ELSŐSEGÉLY

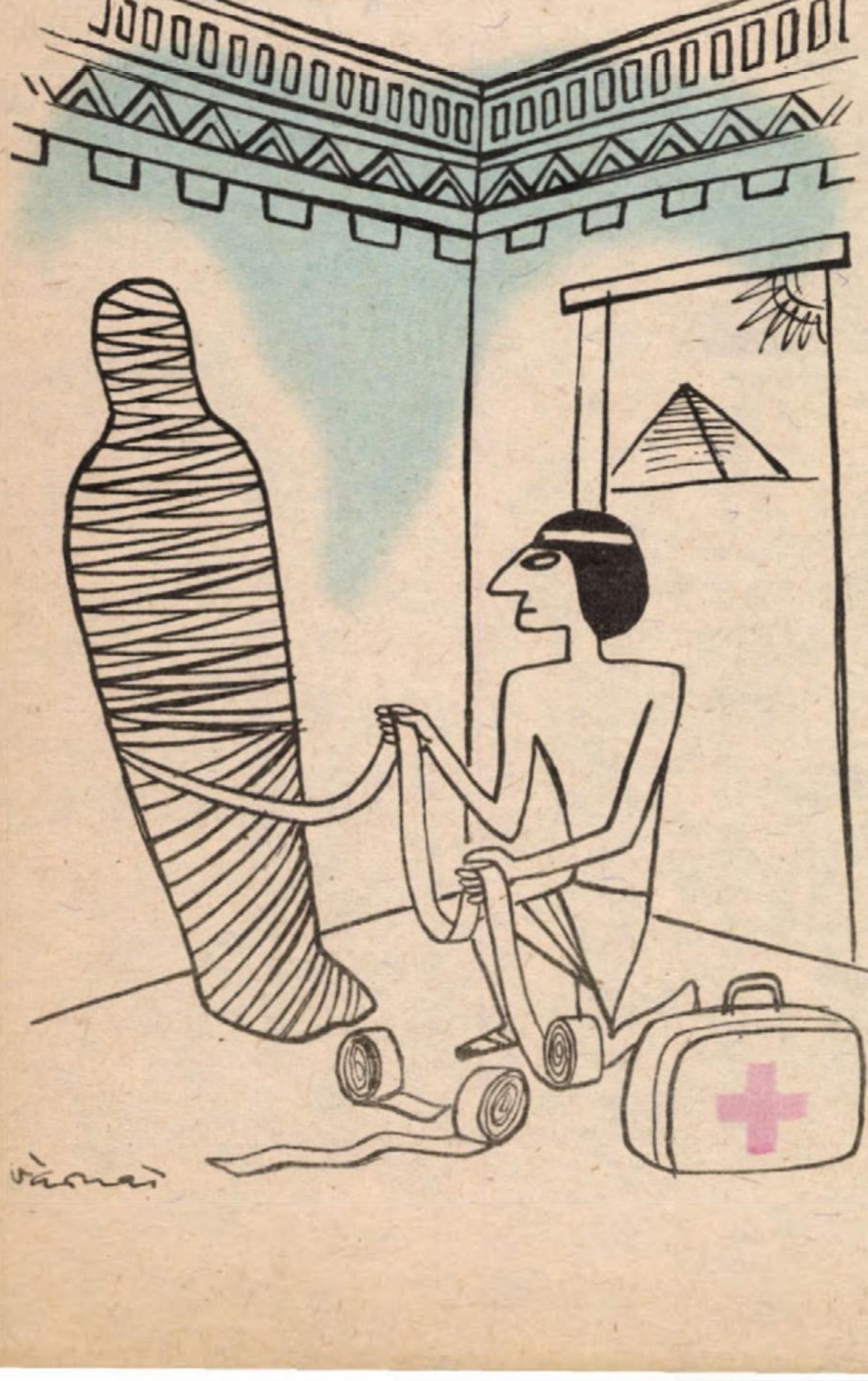

ZSÖLLYE

A hazánkban is nagy népszerűségnek örvendő Abba együttes tagjai néhány napja kezdték el az új televíziós filmjük forgatását. A rendező elképzelései szerint Agnetha, Anni, Benny és Bjorn egyik dalukat biciklizve adják elő. Mikor erre a jelenetre sor kerül, az együttes tagjai a rendező vezényszavára felpattannak kerékpárjukra, csupán a szőke Bjorn piszmogott a gépével. Bjornról egyébként hadd áruljam el, hogy nagy gitáros (ezt különben mindenki tudja), de ugyanakkor kistermetű férfiú. Amikor Abbáék menedzsere Stikkan Anderson észrevette, hogy Björn már percek óta matat a kerékpárján, türelmetlenkedni kezdett.

— Mit vacakolsz azzal a biciklivel?

Björn felnézett a kerekek mellől.

— Kiengedem a gumikból a levegőt, hogy felérjem a nyerget!

*

Lórán Lenke családjával egy hegyvidéki kis faluban nyaral. Első reggel kedvtelve nézegette a házacska előtti réten a kerekes kutat. Meg is kérdezte a háziasszonyt:

— Tessék mondani, ha meleg vizet akarok kapni, melyik kereket kell megforgatni: a jobb oldalit, vagy a bal oldalit?

A havannai VIT művészdelegációjának minden egyes szereplését nagy siker kísérte. A magyar művészeket forró szeretettel fogadták mindenütt. A siker forrósága mindig jólesett, de a déli órákban lebonyolított művésztalálkozók ugyancsak próbára tették művészeinket, szinte elviselhetetlen melegben kellett helytállniuk. Egy ízben Antal Imre meg is jegyezte:

— Ha arra gondolok, hogy az újság szerint, holnap még melegebb lesz, kiráz a hideg!

Ránki Dezső, kitűnő zongoraművészünk felsóhajtott.

— Boldog ember! Legalább addig a néhány percig fázni fogsz!

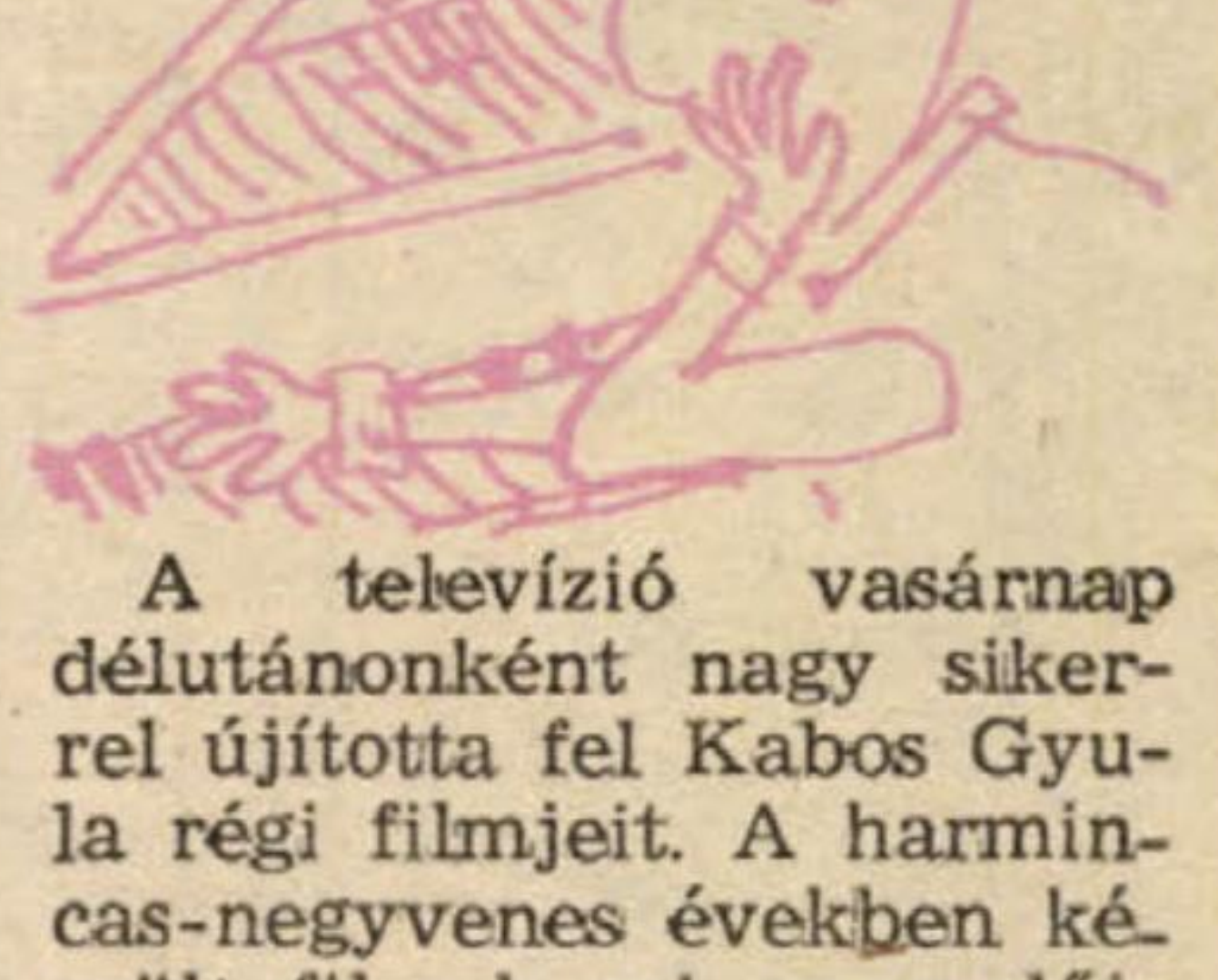

A televízió vasárnap délutánonként nagy sikerrel újította fel Kabos Gyula régi filmjeit. A harmincas-negyvenes években készült filmek sok szereplője már nincs közöttünk, de ugyanakkor örülhetett a néző annak, hogy viszontláthatta jó néhány szerepben Ráday Imrét, aki ma is aktívan dolgozik. A Városmajori Színpad előadása után, a színészbejárónál, egy idős hölgy várta Rádayt.

— Ne haragudjon, kedves művész úr, hogy zavarom. Csak azt szeretném megkérdezni, hogy a Kabos filmekben ugye a kedves papája játszott?

Ráday egy pillanatra meghökkent, majd mosolyogva válaszolt.

— Téved, kedves asszonyom. Nem a papám, a nagyapám!!!

Rátonyi Róbert

HIRDETÉS

NEMZETKÖZI

CACIB

DERBY

KUTYAKIÁLLÍTÁS

AUGUSZTUS 27-ÉN

A MAGYAR LÓVERSENY

VÁLLALAT

ÜGETŐPÁLYÁJÁN:

Budapest VIII., Kerepesi út 9.
(a Keleti pu. mellett).

Hárman UGYANARRÓL

HÁLÁS UTÓKOR

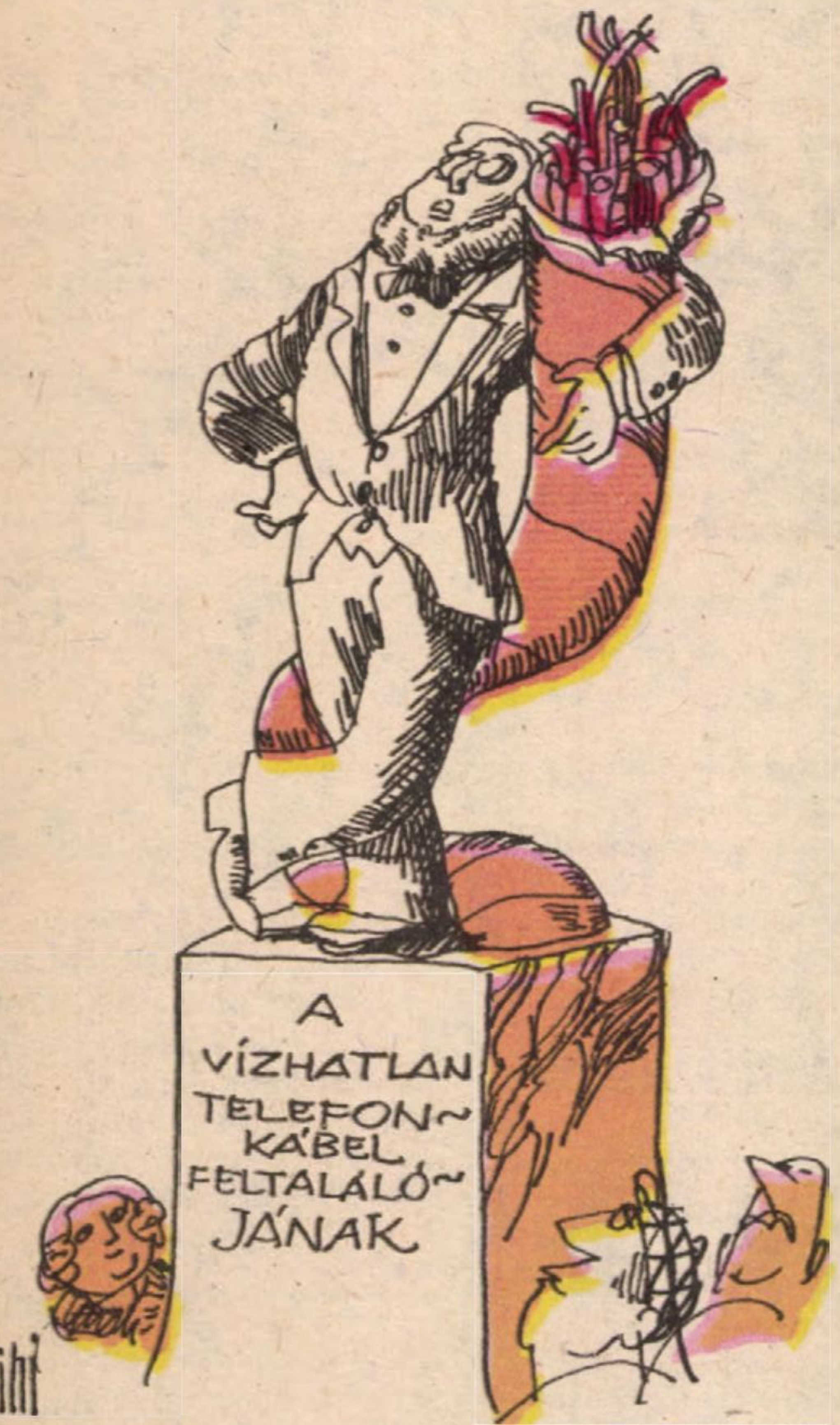

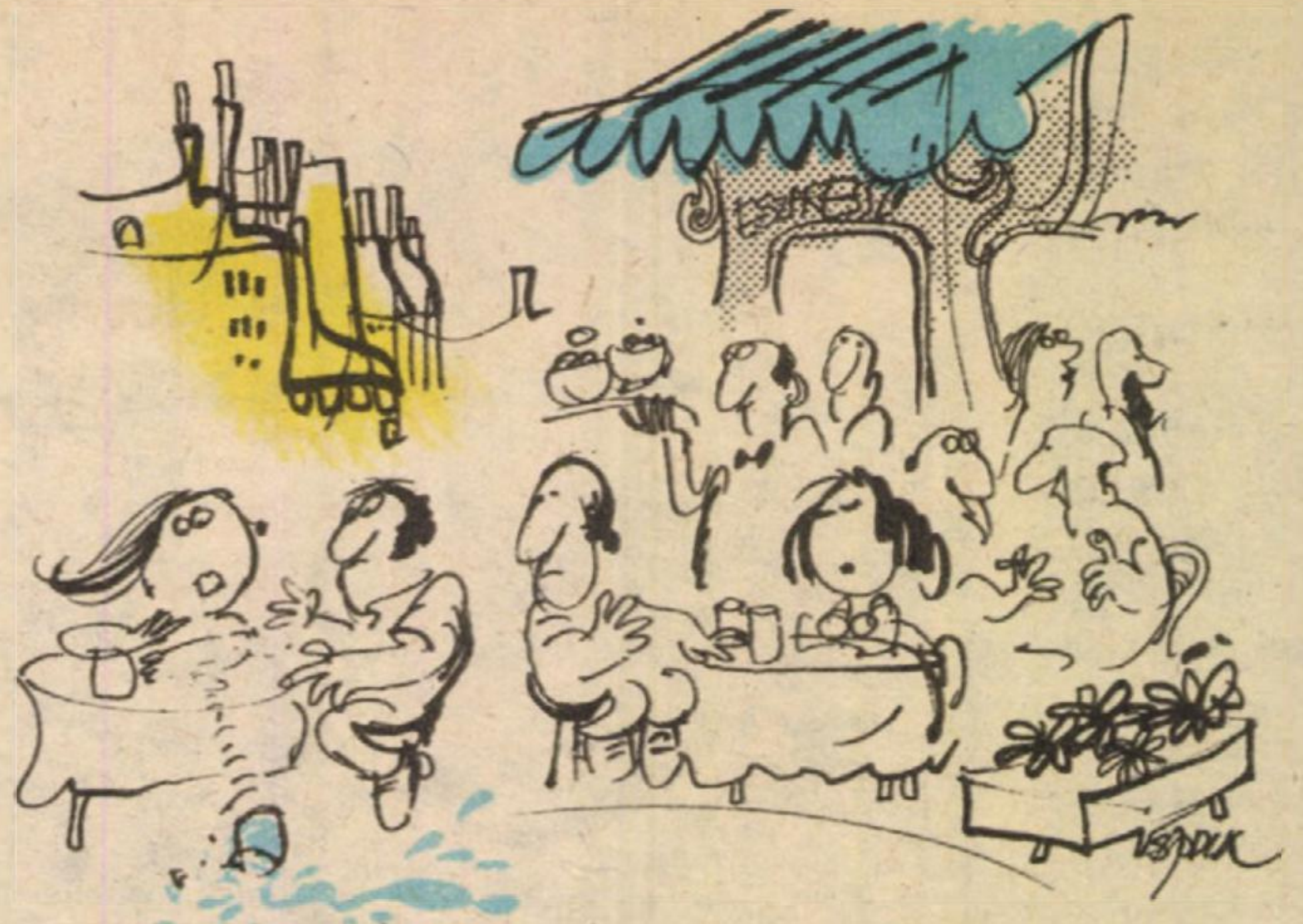

– Uramisten, kiöntötted a vizet! És ha most beázik egy telefonkábel?

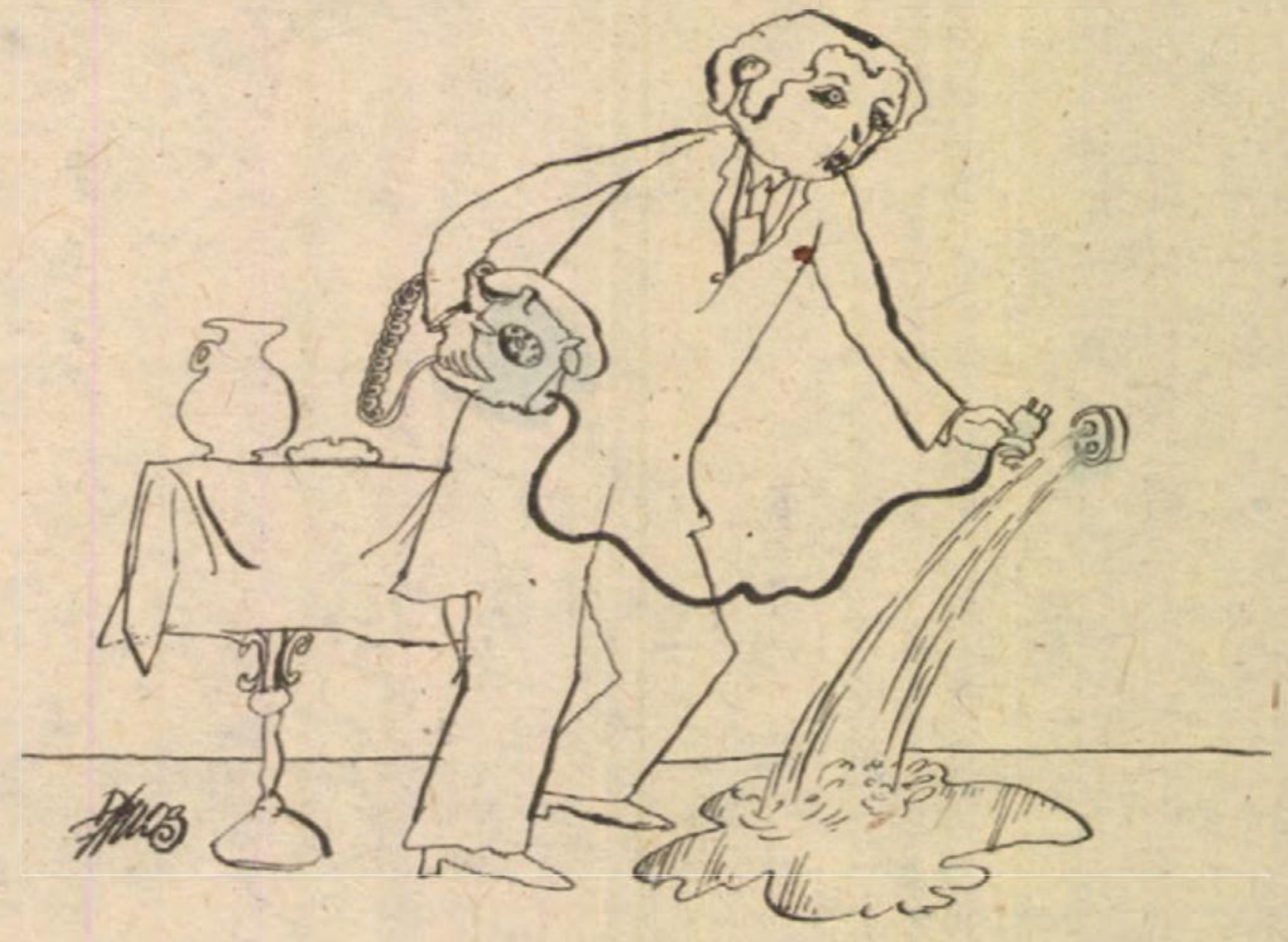

– Már megint beázott a vonal...

ÚJ ÉPÍTKEZÉS

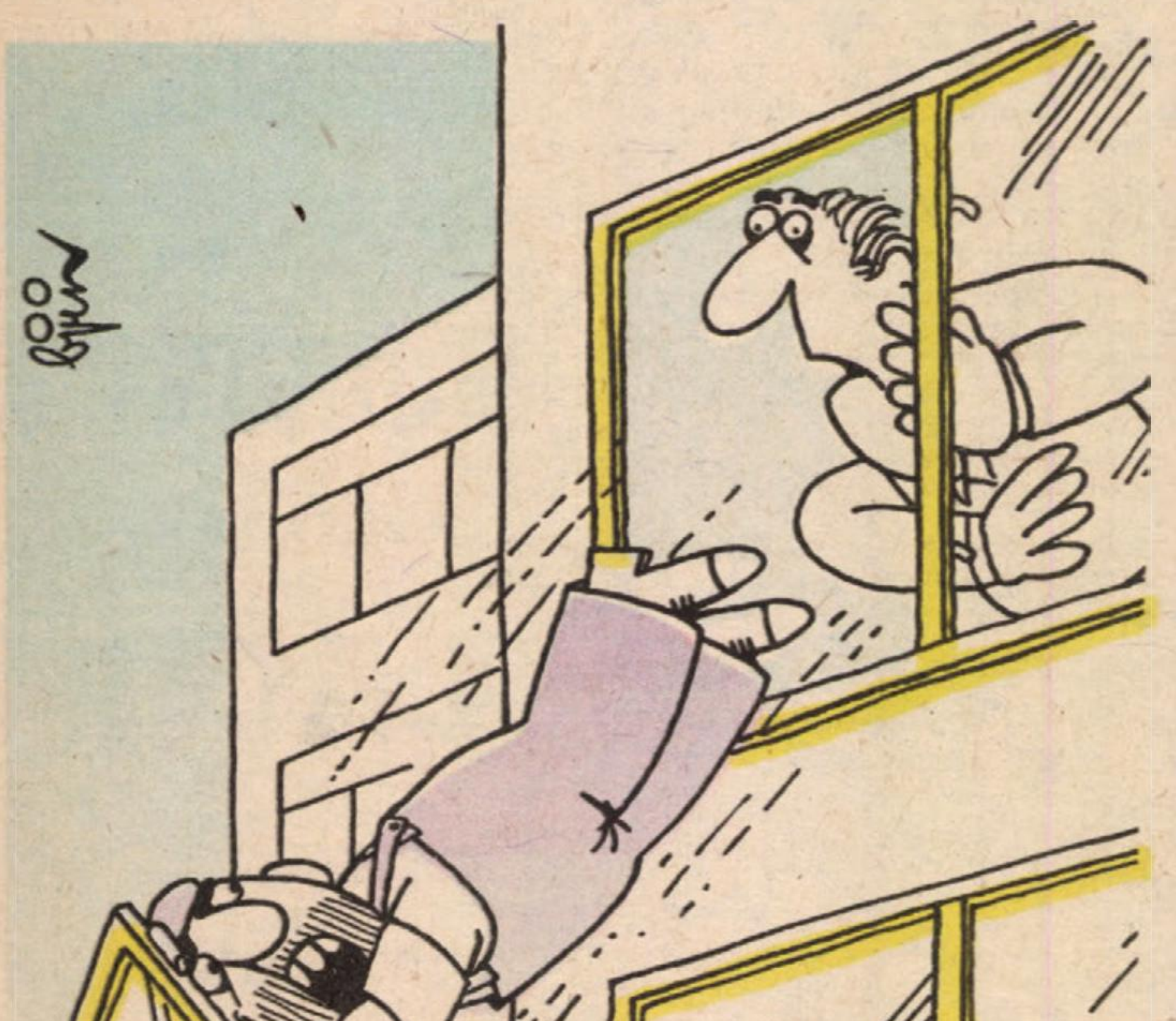

– Még mindig azt állítja, hogy ezt az ablakot nem lehet kinyitni?!

KÁNIKULA

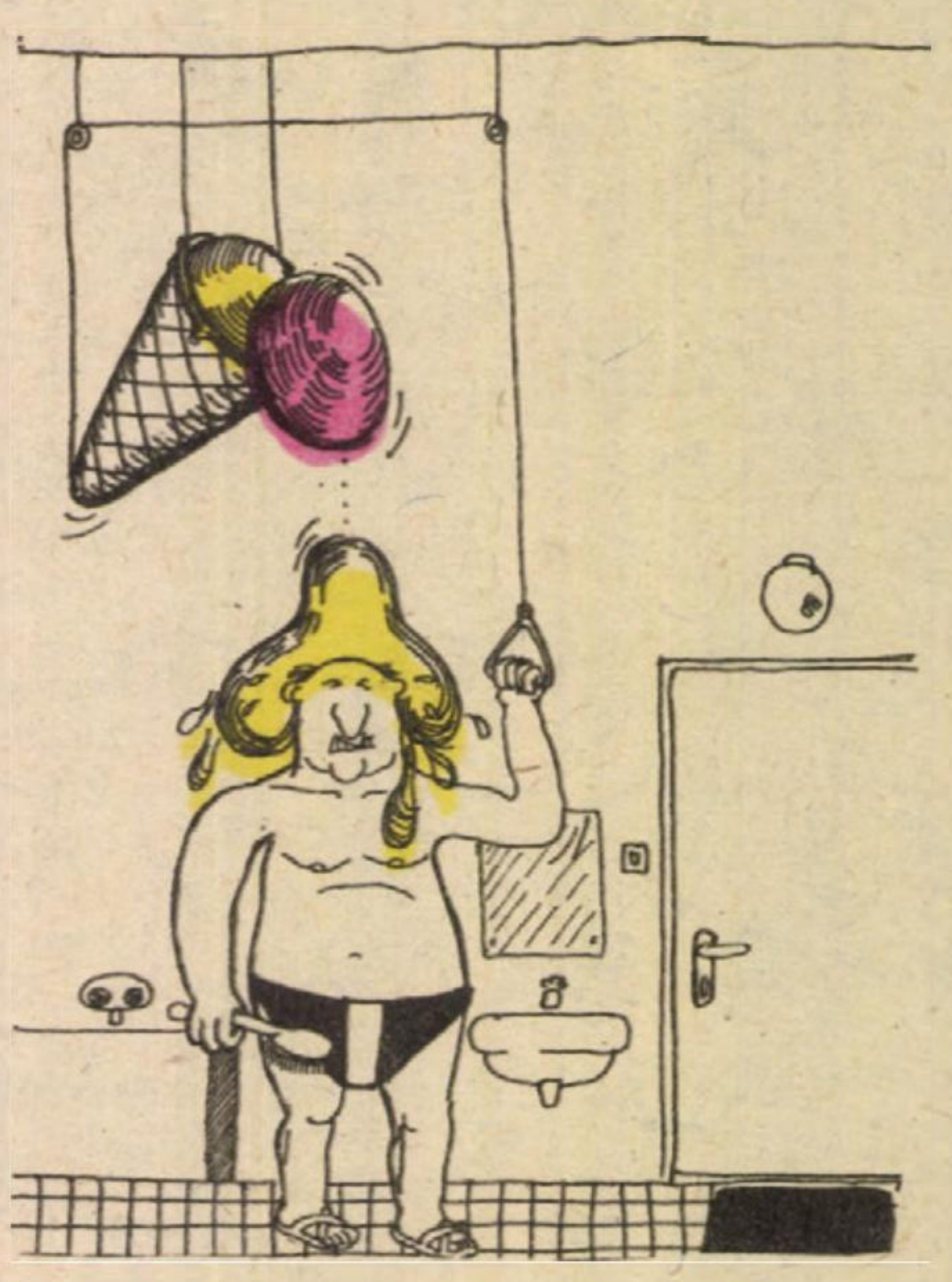

SZÓJÁTSZÓTÉR

Magány

Végre egyedül vagyok — mondta. És egy magányos hegy csúcsán üldögélt.

Alatta felhők gomolyogtak.

Majd kulcsáért nyúlt és idegesen keresgélni kezdett.

A kulcsot valaki ellopta.

Az élet matematikája (Érettségi tétel)

X és Y elindult az élet útján. D és F falu között.

1. Melyik találja meg hamarabb és mutat fel valamit, ha az egy 2 méter átmérőjű csövön folyik.

Betyár (egy) ballada

Ősz. Deres már a betyár. Hideg van. Hosszú haja szemébe lóg. Nem lát. Fázik. (Rá II) Távolban csizmás pandúrok. Jönnek közelebb. Na nézd csak! Nézi. Pisztolyt elő. Nem, hátul van. Valami füstölög. A betyár is. Nekilódul. Közelben tanya. Bekopog. Egy fekete holló (A levél nála) Kiszólnak. (Vagy ahhoz hasonló) Gyere be! (tyár), múlik a nyár. S a gróf mulatt valahol. (pl. Brazíliában).

Kísérletezések kora: (reggel)

James Watt watt-a kabátjába bújva kísérletezik. Hideg van. Watt 69-et isznak. Későre jár. (cserebogár, sárga cserebogár) Munkatársa kezét a szájához emeli, nagyot Á-sip.

Munkatárs: Watt time?

Watt mereven figyel a kísérletre és elkeseredve így szól: Halvány gőzöm sincs!

Művész utca

Széles, kétoldalt földszintes házak. Itt lakik a festő, ki hatytyút, szarvasokat a tisztáson, valamint gombolyagot kergető díjnyertes macskákat alkot. Itt lakik még az is, ki verseket farag lakodalmi ételbehozó és kendergyári szerelmes részére. Vannak még kerti törpéket és pisilős kisfiúkat előállító (sorozatban) szobrászok is. A kapujuk tárva minden egyeseknek. Csak egyetlen ajtó van lelakatolva. Ezen felirat: „Tehetség miatt zárva”.

Boncz Géza

TÖKÉLETES GÉPESÍTÉS

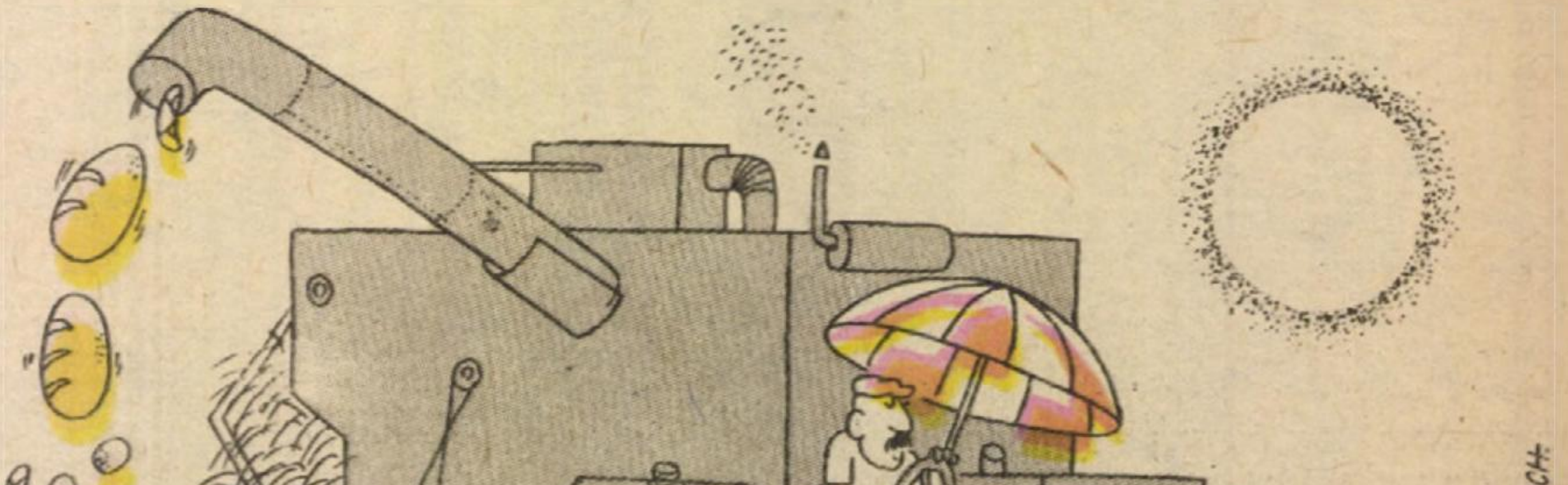

IDŐJÁRÁS-JELENTÉS

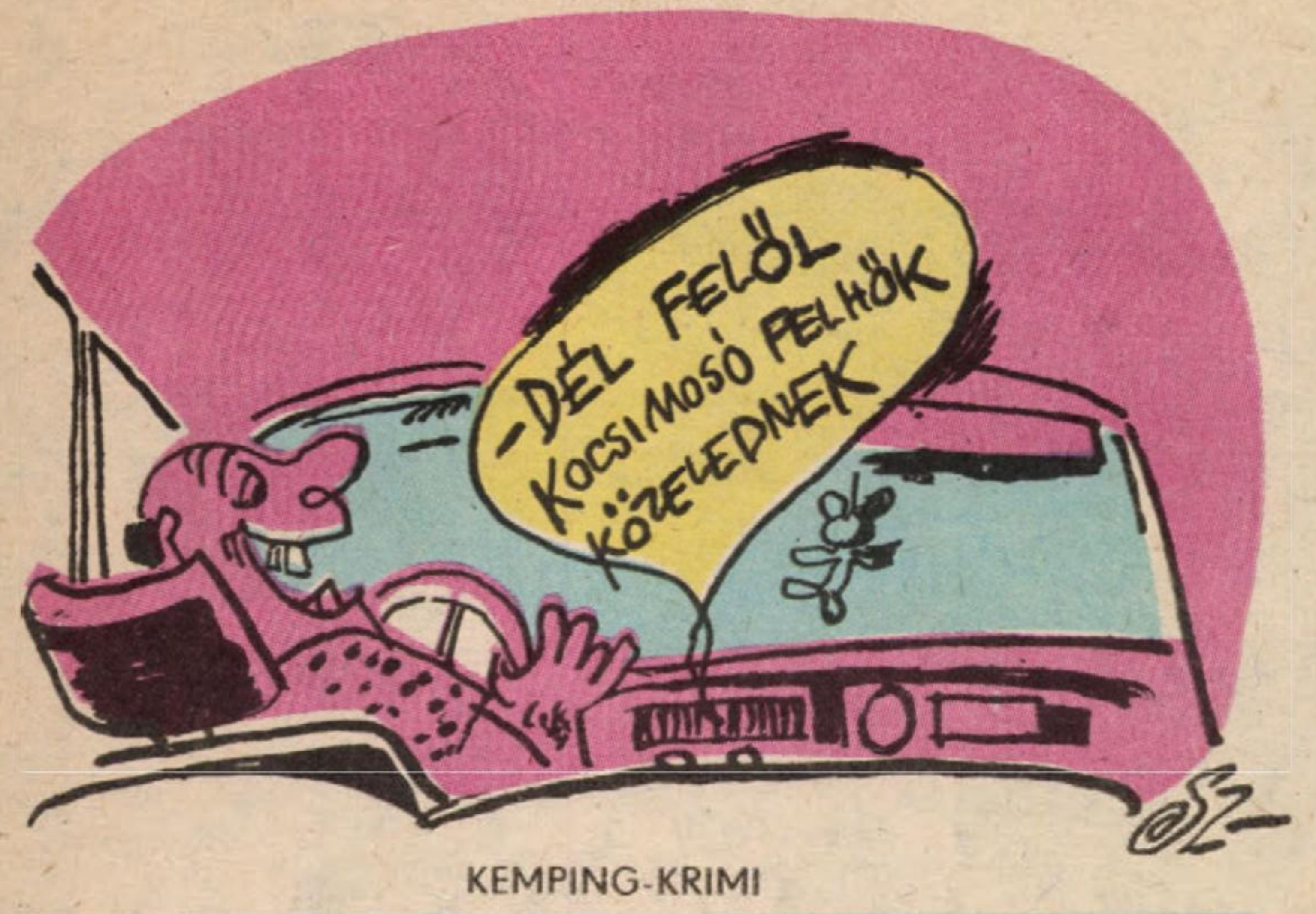
– DÉL FELŐL KOCSIMOSÓ FELHŐK KÖZELEDNEK

KEMPING-KRIMI

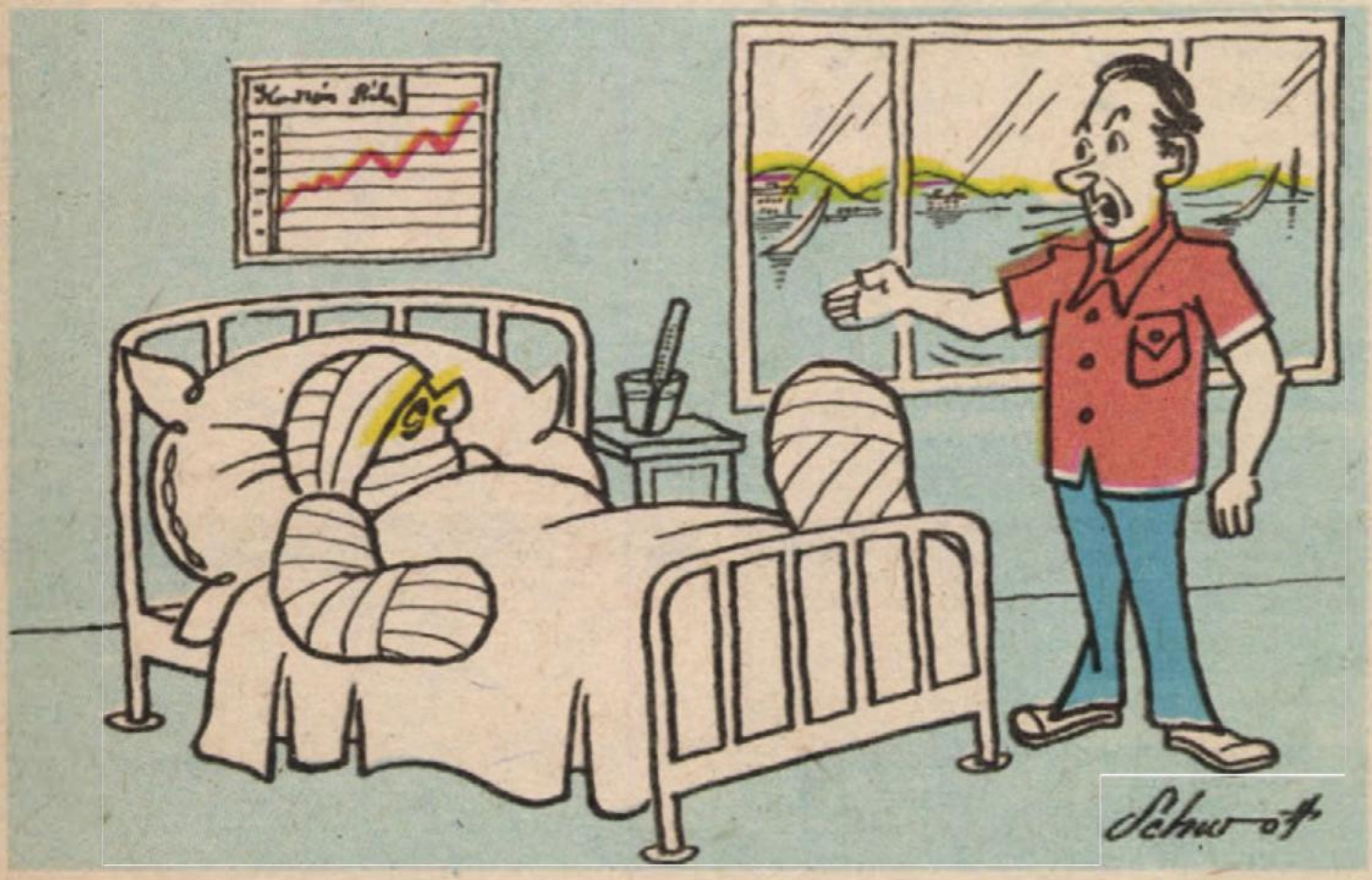

– Maga legalább rendes ágynoz jutott, de én alhatok a kocsimban!

AZ ÜZEMORVOSNÁL

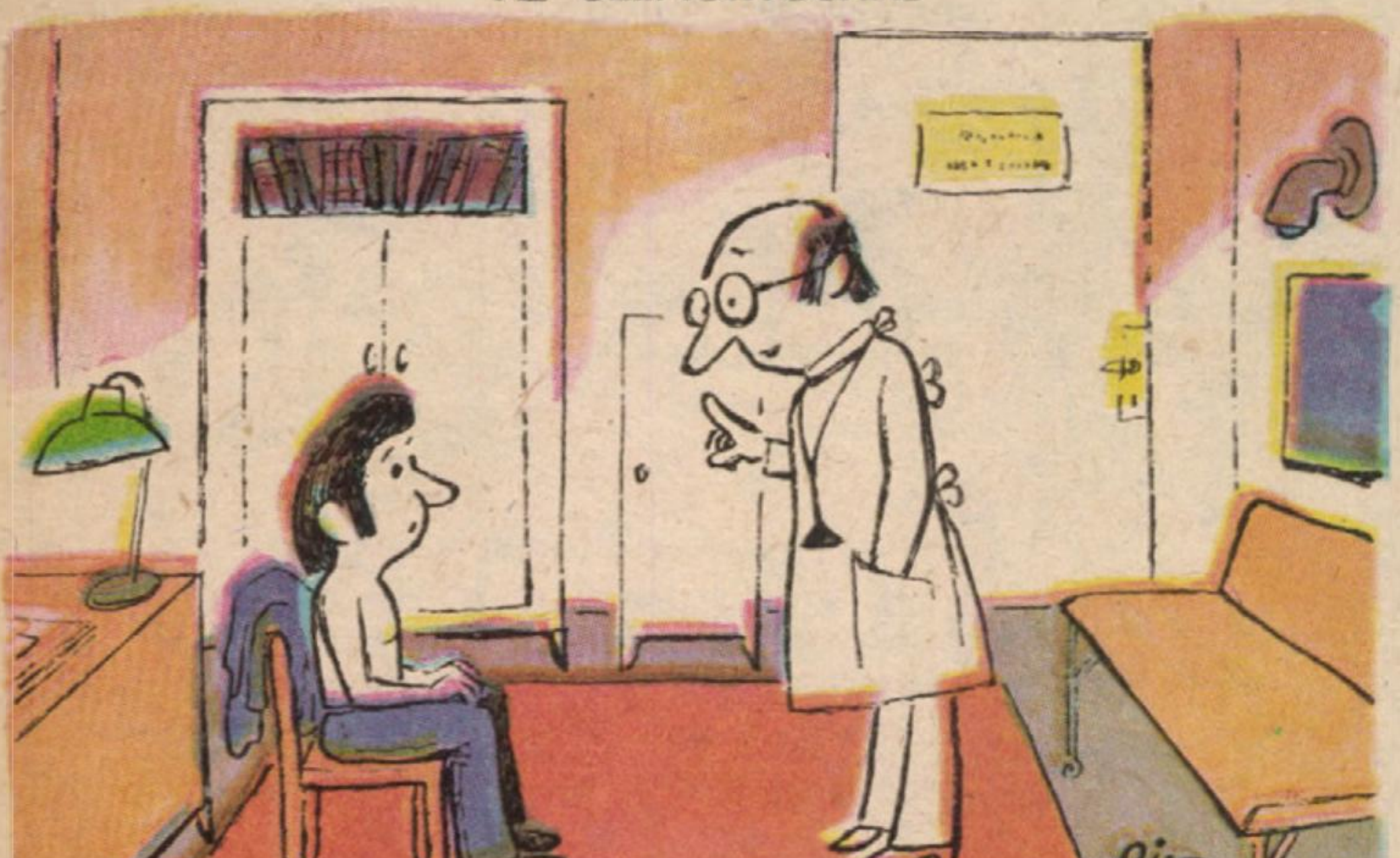

– És megpróbált már néha-néha dolgozni?

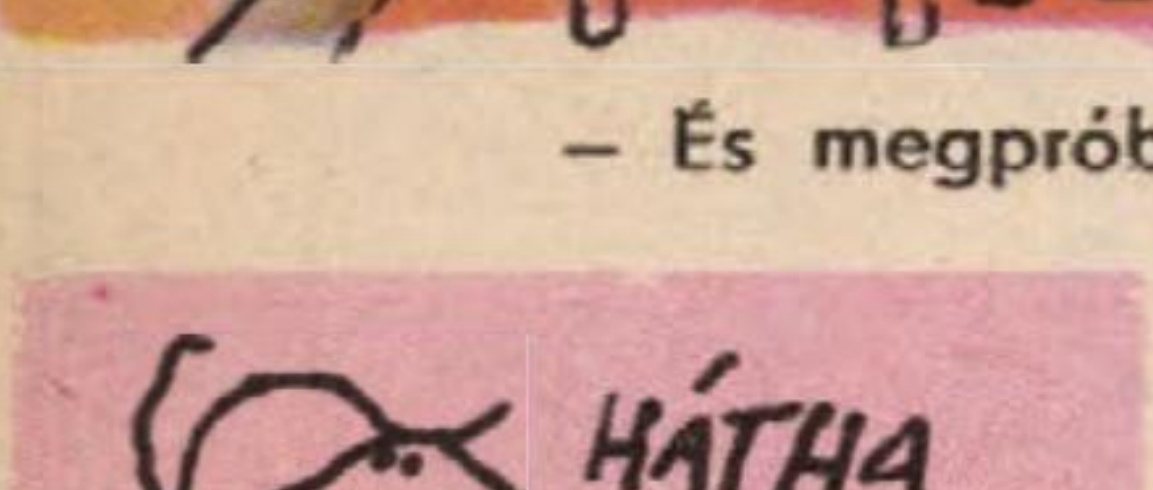
HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

„Születésnapodra ezer csók” — táviratozza vidéki útjáról feleségének a férj.

A feleség visszatáviratozza:

„Az ajándékcsekket a postás beváltotta.”

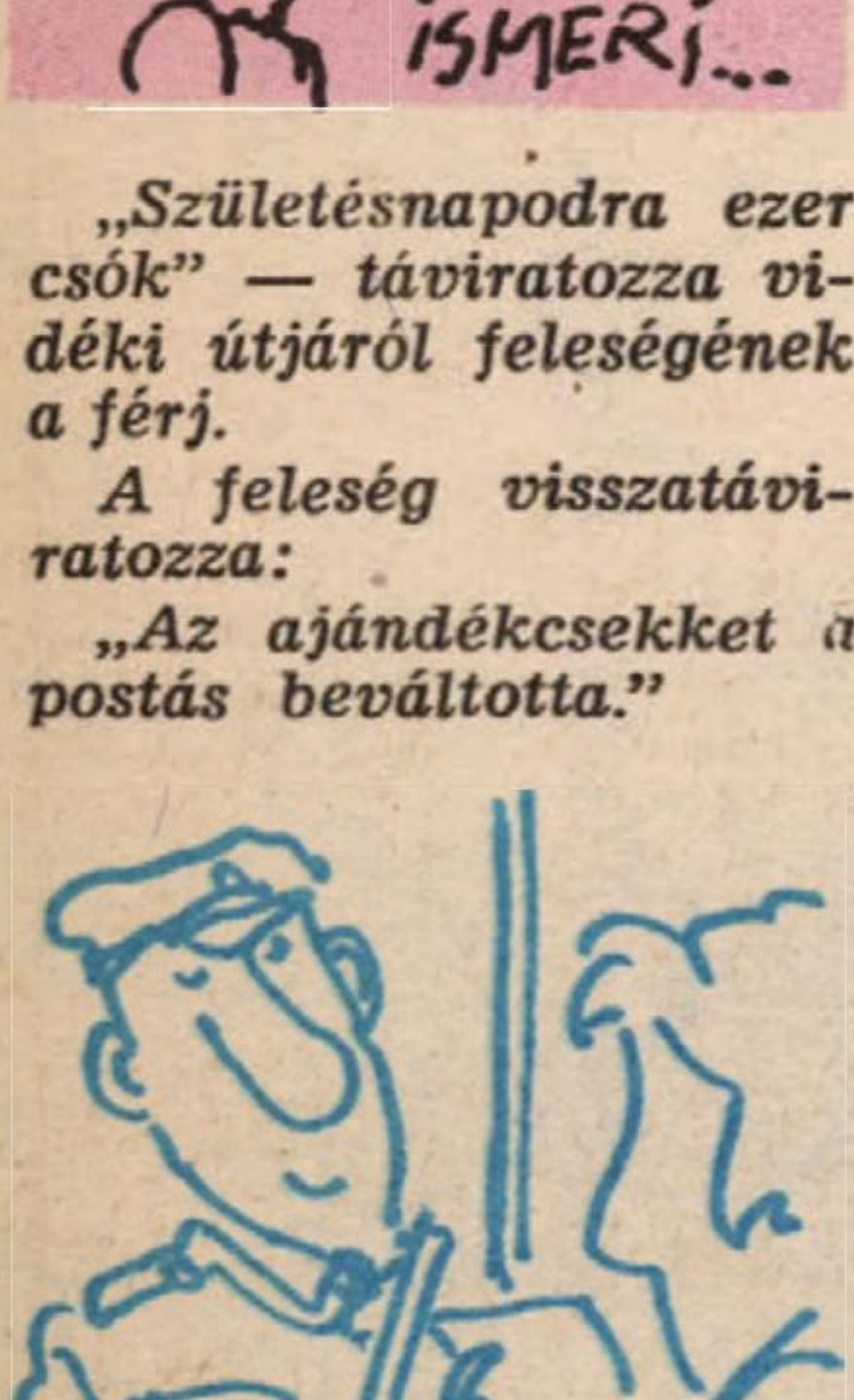

Ludas Matyi
SZATIRIKUS HETILAP
Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220
•
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a helyi (Budapesten a kerületi) kézbesítő postahivatalokban és a kézbesítőknél. Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft, ¼ évre 22,50 Ft
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
78.2308/2-34 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató
INDEX: 25 504
ISSN 0134–0611

Az első konfliktus

— Mikor különböztek össze először? — kérdi Kemecseinét a válóperes bíró. — Aránylag elég hamar — feleli a kérdezett, majd így folytatja: — Vízszintes 1. — függőleges 22. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon, legkésőbb augusztus 28-ig, erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

13. A hasüreget választja el a mellüregtől
14. Az ón vegyjele
15. Kizárólag
16. Költői műfaj
17. Sürgős a dolga
19. A fiatal borsóra is mondják
21. Kisgyermek gondozására alkalmazott fiatal lány
23. Kiváló szobrászművészünk (Miklós)
25. Kitüntetésül adják
26. Rossz diáknak jár
29. Wagner operája
31. . . . oszféra
32. Szám
34. Európai tűzhányó
35. Tiltószó
36. Az éles kés
38. F
39. Fontos ipari növény
40. Igekötő
41. Valamely nemes eszme lelkes hirdetője
44. K. N.
45. Hajdani főúri rang rövidítése
46. Helység Pest megyében
48. Minden tragédia így kezdődik (?)
50. Az egyik oldal
52. A külső és belső jellemző tulajdonságok összessége
53. A terroristák áldozatául esett olasz politikus
55. A fizika egyik ága (fénytan)
57. A csecsemő sírása
58. A vízsz. 55. kezdete
60. Ritka férfinév
62. Cervantes hősének szerelme
64. Belga város, az I. világháborúból ismert
65. Még nem jött el az ideje
66. Kipusztít

FÜGGŐLEGES

1. A föld egyik kincse
2. Halk zörej
3. Büntetés végrehajtásának eszköze
4. Hajdan divatos zsinóros rövid férfikabát
5. Mássalhangzó fonetikusan
6. Többnyire tanári tulajdonság
7. A mesterdetektív mindent . . .
8. Hajtja
9. Ben Jonson napjainkban is játszott műve
10. Sajt is „viseli” ezt a jelzőt
11. Irodalmi tárgyú értekezés
12. Tánca a Peer Gynt-ben látható
18. Tagadja vallása hittételeit
20. Nemzeti Bajnokság
24. Tagadószó
27. Egykori magyar vármegye
28. Szeretettel átkarolja
30. Felvilágosítás
33. C. N.
37. Egy szovjet köztársaság fővárosa
42. Cakk ikerszava
43. Átnyújtod
47. Nemzeti drámánk szerzője
49. Évtizedekkel ezelőtt világszerte kedvelt angol író
51. Egy időben nagyon divatos kabátanyag
54. Zenemű
56. Szovjet város régebbi neve
57. Fordítva: nem álom
59. Hajó része
61. E. P. A.
63. Túlfeszíti a h . . .
65. A 47. függ. kezdete

1 É	2 N	3 A	4 Z	5 E	6 S	7 K	8 Ü	9 V	10 Ő	R	11 E	12 A	K	A
13 R	E	K	E	S	Z	I	Z	O	M	■	14 S	N	■	R
15 C	S	A	K	■	16 I	D	I	L	L	■	17 S	I	18 E	T
■	19 Z	S	E	20 N	G	E	■	21 P	E	S	Z	T	R	A
22 Ö	■	Z	■	23 B	O	R	24 S	O	S	■	25 É	R	E	M
26 I	27 N	T	28 Ö	■	29 R	I	E	N	Z	30 I	■	31 A	T	M
32 N	Y	O	L	33 C	■	T	■	34 E	T	N	A	■	35 N	E
36 K	I	F	E	N	37 T	■	■	■	38 E	F	■	39 L	E	N
40 Á	T	A	L	■	41 A	42 P	43 O	S	T	O	L	■	44 K	N
45 B	R	■	46 I	47 K	L	A	D	■	48 T	R	■	49 C	■	İ
50 B	A	51 L	■	52 A	L	K	A	T	■	53 M	O	R	54 O	■
Á	■	55 O	56 P	T	I	K	A	■	57 O	Á	■	58 O	P	59 T
60 G	61 E	D	E	O	N	■	62 D	63 U	L	C	I	N	E	A
64 Y	P	E	R	N	■	65 K	O	R	A	I	■	66 I	R	T
B	A	N	M	A	R	A	D	T	V	O	L	N	A	■

MŰKINCS AZ ECSERIN

című keresztrejtvényünk megfejtése:

— Megkaphatja kézjeggyel is, de akkor sokkal többe kerül.

200—200 forintot nyert:

Dömösi János, 1113 Budapest, Karolina u. 55. szám,
Szigethy Andrea, 1144 Budapest, Füredi u. 11. szám,
Fodor Jánosné, 9824 Olaszfa, Ady u. 25. sz.

A nyereményeket postán küldjük el.

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

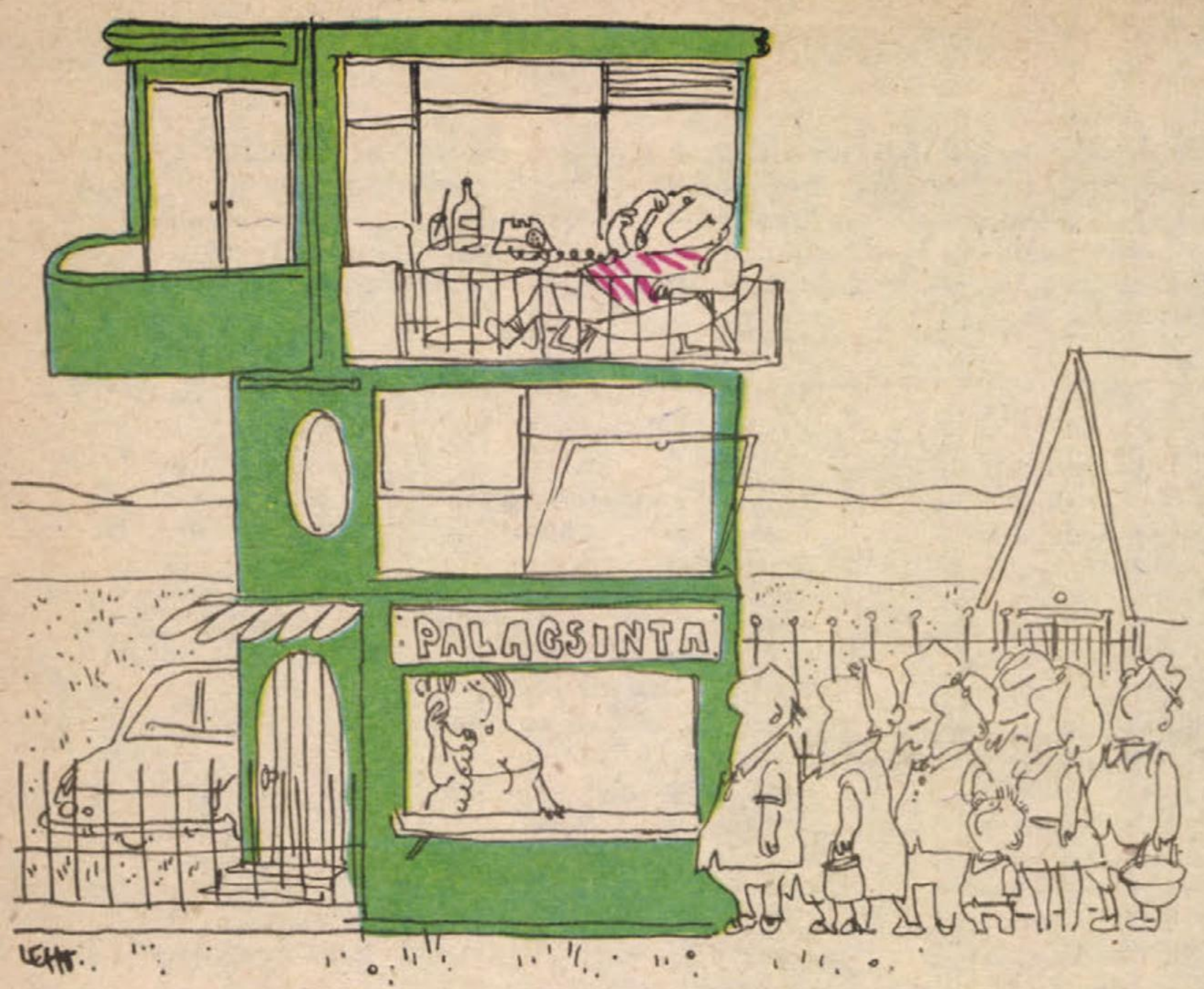
PALACSINTA
LEHT.

– Apukám, küldjél le az inassal egy kis baracklekvárt!

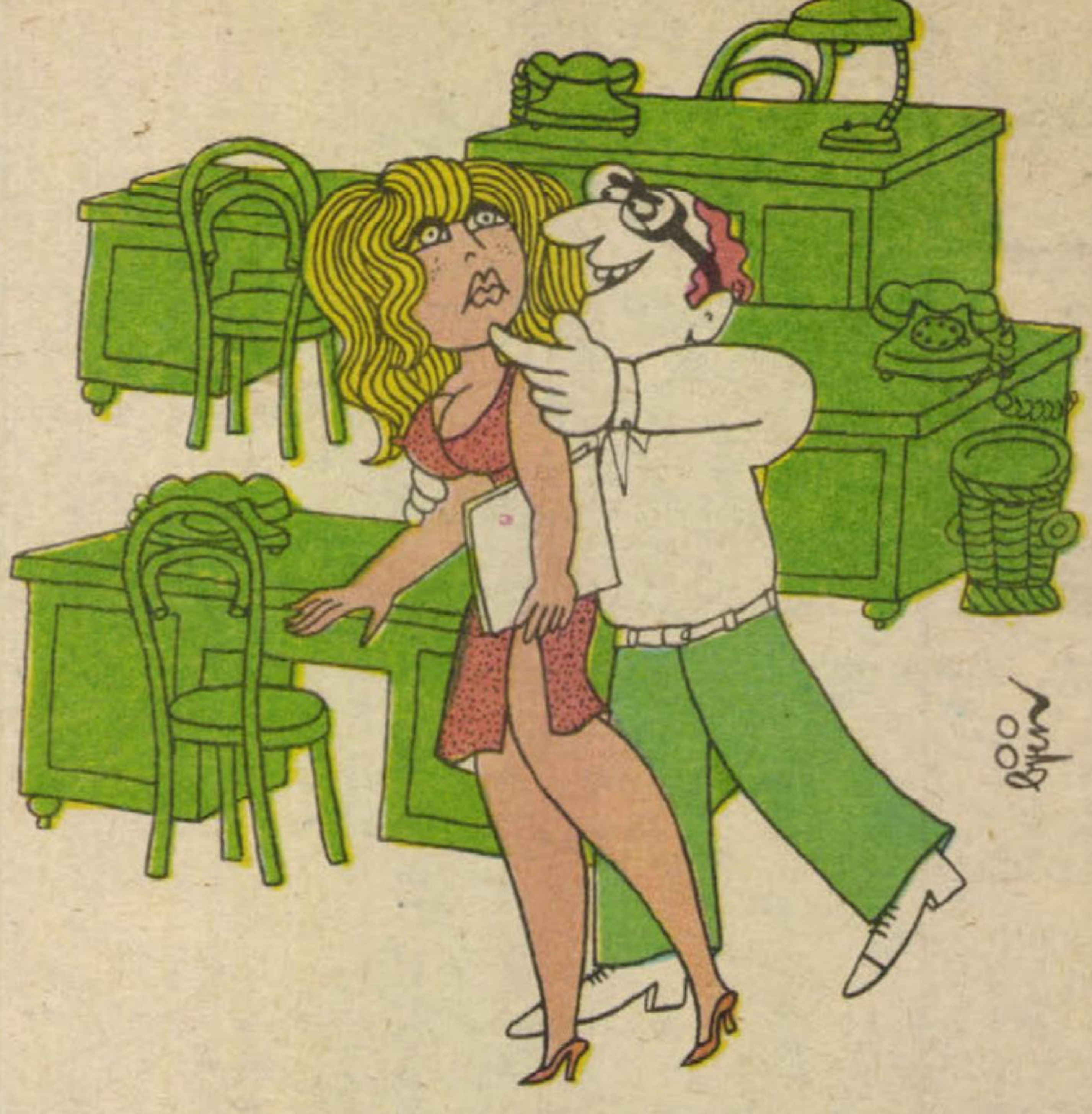

– Ugye, jó ötlet volt tőlem, Lilike, hogy mindenkinek egyszerre adtam ki a szabadságát?

NYÁRI TÉMÁK

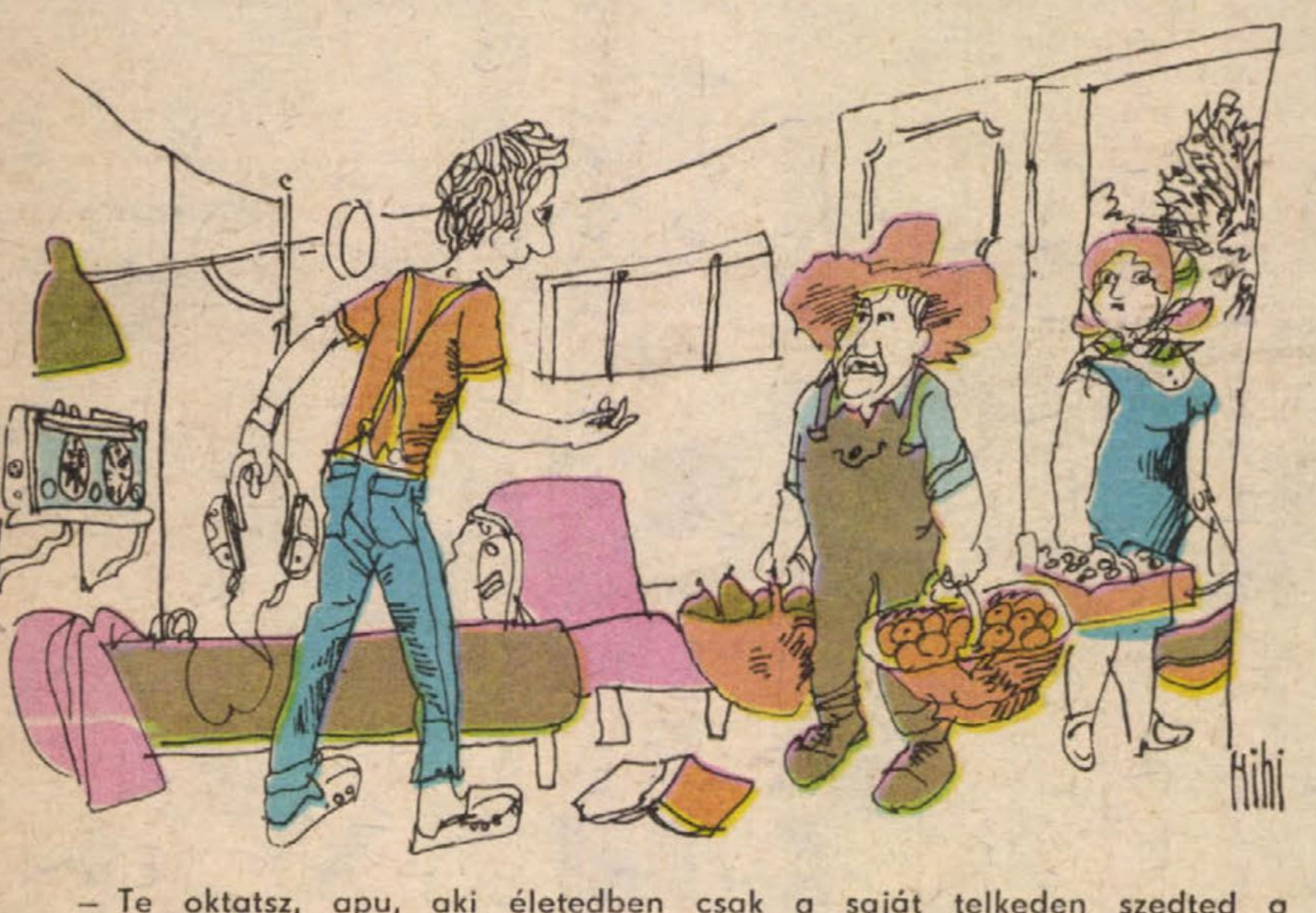

– Te oktatsz, apu, aki életedben csak a saját telkeden szedted a gyümölcsöt?

NYARAL A GYEREK

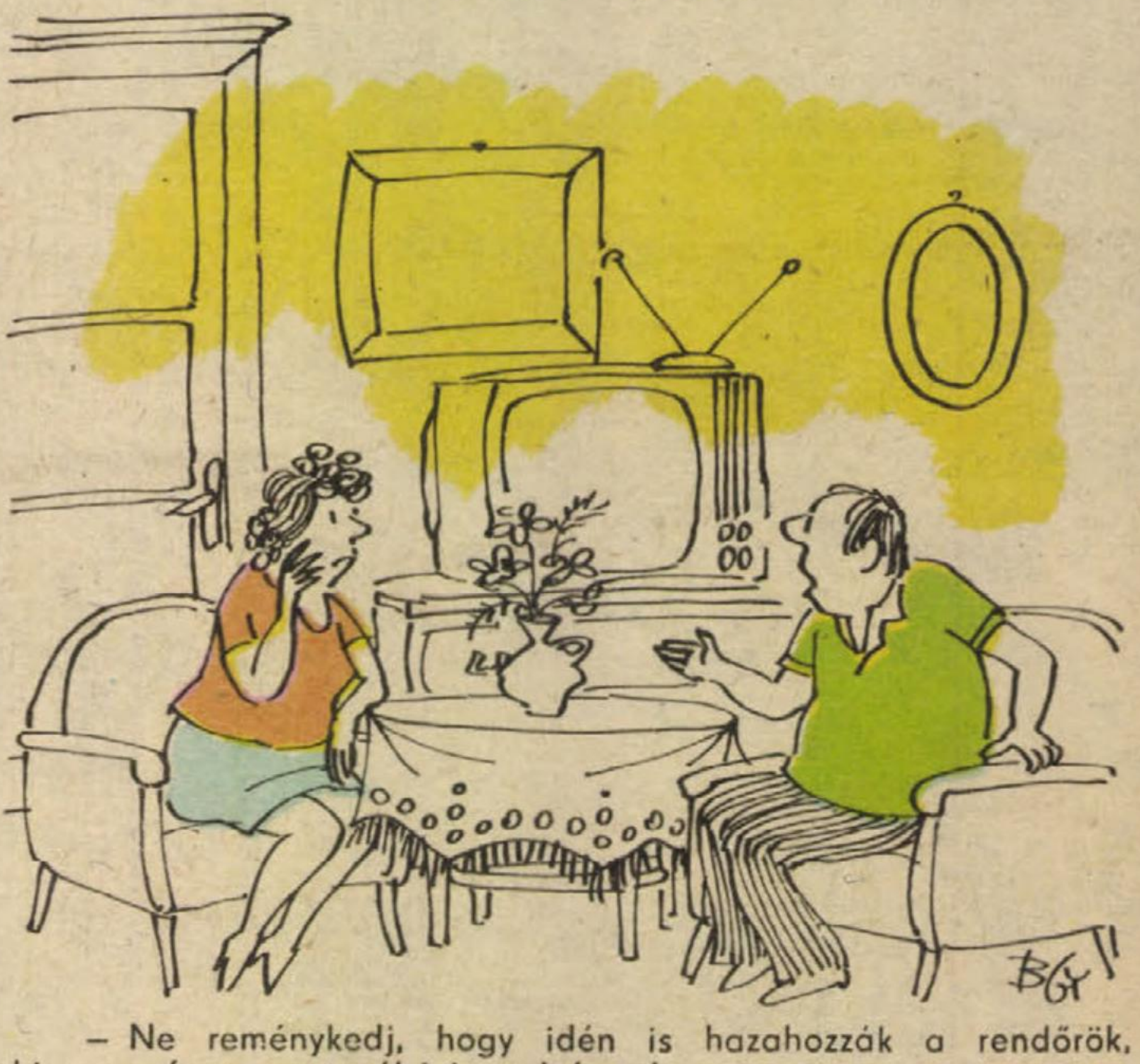

– Ne reménykedj, hogy idén is hazahozzák a rendőrök, hiszen már van személyi igazolványa!

NYÁRI VÁSÁR

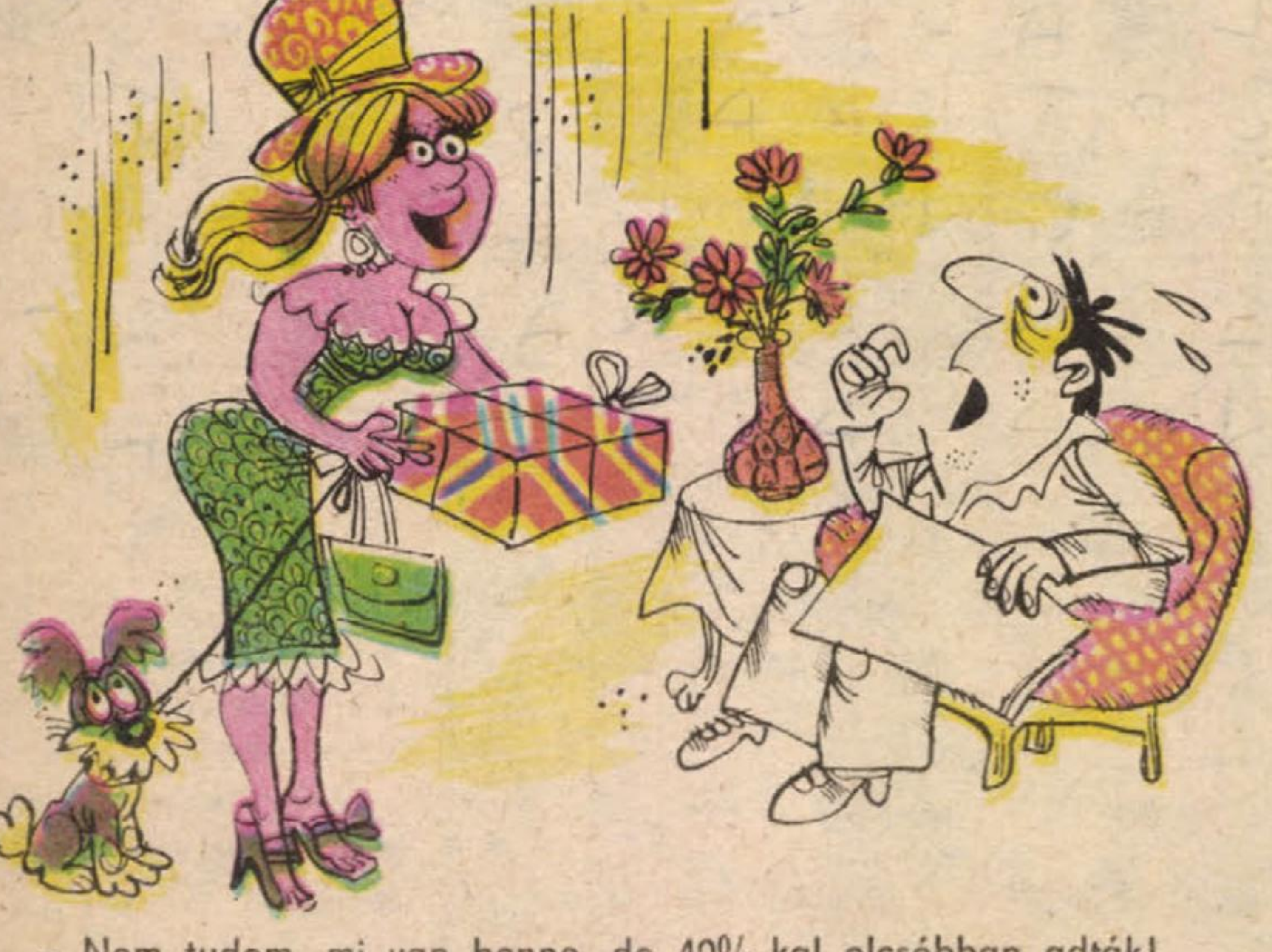

– Nem tudom, mi van benne, de 40%-kal olcsóbban adták!

SZERVEZÉS

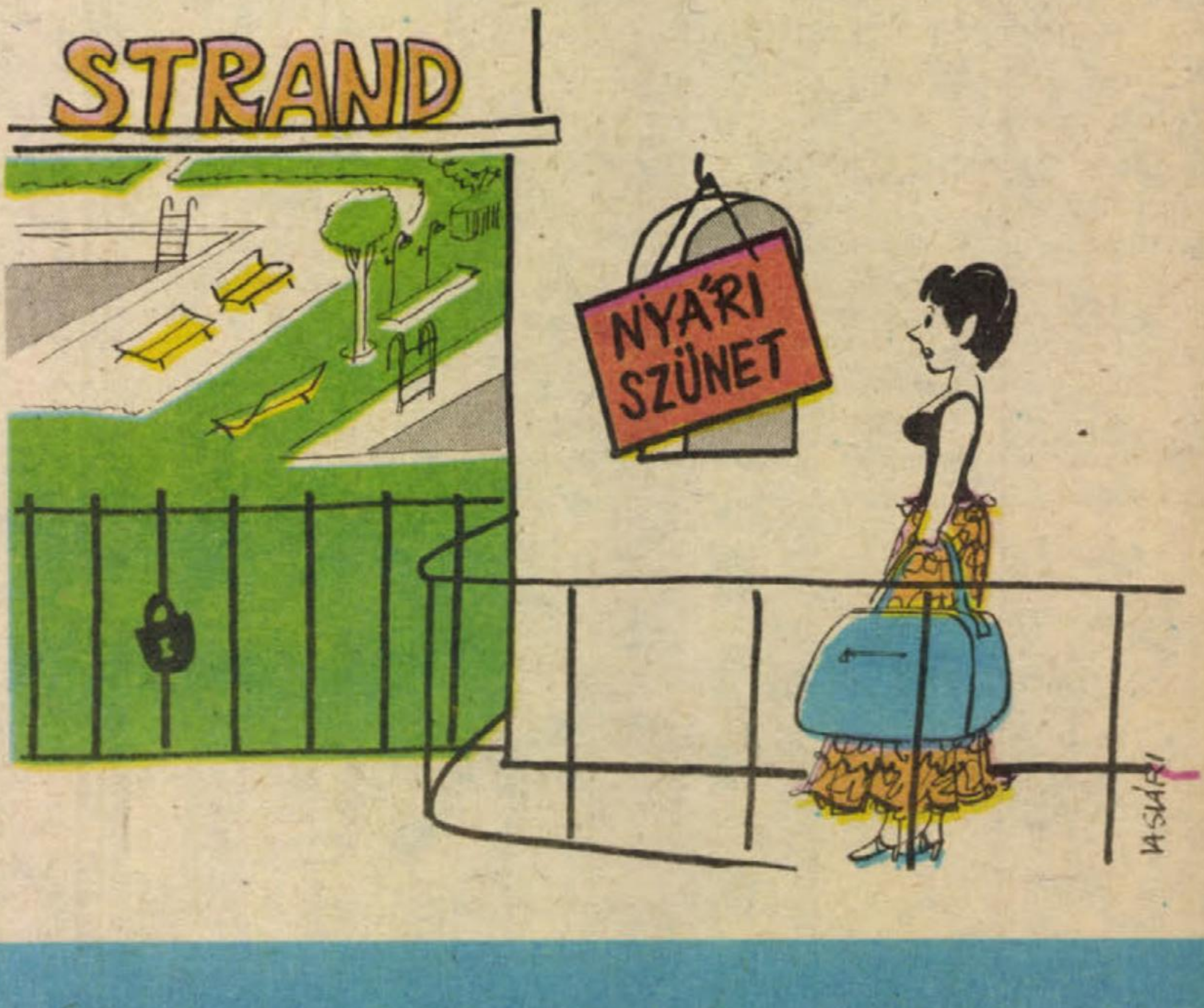
STRAND
NYÁRI SZÜNET
VASÁRI